CELJE, 5. MARCA 1981 – ŠTEVILKA 9 – LETO XXXV – CENA 8 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

8. MAREC PRAZNIK ŽENA

Žena, ki ni samo mati. Pred nami je praznik, ki ga skušamo vsako leto bolj uokviriti v delovne in kar najbolj življenjske vidike, ki naj bi nam dali realistično podobo vloge in položaja žensk v naši družbi.

Tem vprašanjem je posvečeno več prispevkov v današnji številki. Govorijo o ženi aktivistki NOB, o ženi materi, ženi proizvajalki, socialni delavki, o ženi v neposredni proizvodnji. Vse brez velikih zvenečih besed, ki nam jih različni prazniki radi zvabijo na misel in na usta. Tudi prispevek, ki govori o otroškem varstvu na celjskem območju je posredno vezan na 8. marec. V tem času se bodo v krajevnih skupnostih in v delovnih organizacijah na celjskem območju vrstile številne proslave, takšne in drugačne oblike.

Zato tudi letos želimo, da 8. marec ne bi bil manifestacija za prikrivanje slabe vesti. Realno sliko pač pokaže življenje sámo od enega do drugega praznovanja.

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

OBRNITI NOVO STRAN

Kakšna so društvena vodstva?

Konec februarja bo tudi konec javne razprave o aktualnih nalogah na področju nadaljnjega razvoja prostovoljnega združevanja delovnih ljudi in občanov v družbenih organizacijah in društvih. S tem bo končan prvi del priprav na problemsko konferenco socialistične zveze v republiki. Nenavadno je, da gradivo ni bilo deležno posebne odmevnosti. Vsaj informacij o poteku razprav ni bilo na pretek. Ali to pomeni, da oblike društvenega in interesnega organiziranja občanov še niso postale sestavni del dejavnosti socialistične zveze?

Javna razprava o društvih in družbenih organizacijah sovpada, vsaj deloma, z objavo osnutka novega statuta socialistične zveze in z že domišljenimi predlogi ustavnih dopolnil. Tudi v prostovoljnih oblikah združevanja občanov bo treba razmisliti o drugačnih načinih vodenja, o spremembah v kadrovski politiki, o izpolnjevanju dočil statutov in društvenih pravil, o bolj demokratičnem notranjem utripu. V marsikaterem društvu ne poznajo kadrovskih mnenj na odgovornih predsedniških dolžnostih. Slabo si prizadevajo za kadrovsko prenovo in še posebej za podmladek. Prav zato niso prenetljive krize v nekaterih organizacijah. Ve se na primer, da se že nekaj let ubadajo z mnogimi težavami v vezi tabornikov, pa počitniarji, organizacija klubov Združenih narodov, znane o bile razprtije v Lovski vezi na celjskem območju, se znajdejo se v mnogih društvih in podobno. Marsikod se kadrovskim spodrsljajem pridružujejo še organizacijski problemi in seveda finančni. Čeprav bo republiška problemska konferenca povzela problematiko prostovoljnega združevanja občanov in delovnih ljudi, so nekateri poudarki že zdaj razvidni. Osrednje vprašanje, kakšno mesto imajo interesne dejavnosti znotraj socialistične zveze, se nujno povezuje z iskanjem odgovora, kako postajajo društva in družbene organizacije po notranji zgradbi in delovanju čedalje bolj demokratična; kako se v resnici prilagajajo spremembam v družbenopolitičnem sistemu. Niti v iskanju boljše organizacije dela, niti pri kadrovski in vsebinski presnovi pa ne bi smeli ostati brez sodelovanja organov socialistične zveze.

III. KONGRES SAMOUPRAVLJALCEV

ŠE MIMO DELAVCEV

Delavci še ne odločajo o delu in dohodku

V gradivu za tretji kongres samoupravljalcev, ki bo letošnji osrednji politični zbor v Jugoslaviji, celotno tretje poglavje govori o združenih delavcih v delegatskem sistemu. Kaj v praksi ovira razvoj delegatskih odnosov? Zakaj se resnično delegatsko življenje ne začenja v organizaciji združenega dela in v krajevni skupnosti? Če delavci ne odločajo o vseh vprašanjih dela in dohodka, pomeni, da samoupravno združeno delo še ni nosilec celotnega družbenega dogajanja. Kongresno gradivo ugotavlja znano dejstvo. Nemajhno število odločitev o družbenih sredstvih in dohodku se sprejme mimo delavcev ali v njihovem imenu.

V zadnjem času postaja najtežji problem stabilizacije politika cen, ki sproti ruši rezultate boljšega gospodarjenja. Ekonomisti opozarjajo, da bi bila ob sedanjih podražitvah inflacija ob koncu leta še enkrat višja, kot je bila lani, če se bo dvigovanje cen nadaljevalo. To bi pa povzročilo razmere, v katerih bi se gospodarske organizacije še težje znašle.

Mnogi se čudijo zahtevam zveze komunistov, da morajo o vsakem zahtevku po višjih cenah proizvodov odločati tudi delavci. Pa vendar je zahteva nadvse smiselna. V posameznih kolektivih vidijo le lastne interese in tudi brez posebnih notranjih izboljšav v poslovanju, organizaciji dela in v storilnosti iščejo boljši dohodek v podražitvah. Niti malo ne pomisljijo, kakšen podražitveni verižni krog bo povzročila njihova odločitev. Tako se delavcem njihov navidezni večji dohodek s podražitvami drugih v resnici manjša. Drugače bi bilo, če bi vsako zahtevo za spremembo cen temeljito pretehtali, zlasti na podlagi kritične razčlembe, kaj so v kolektivu storili za boljše gospodarjenje. Morda bi bila tudi motiviranost za apetite po višjih cenah v tem primeru povsem drugačna. Slovenski Izvršni svet bo skupaj z drugimi organi zaostril politiko do vseh organizacij, ki neopravičeno dvigujejo cene. Vendar bo akcija uspešna le, če bodo delavci v kolektivih sami zahtevali dosledno spoštovanje dogovorov o stabilizacijskem ravnanju pri vsaki odločitvi.

O tem ti veljalo razmisliti že ob sprejemanju zaključnih računov. Sindikalne organizacije na celjskem območju imajo priložnost, da se izkažejo. Kongresno gradivo za srečanje samoupravljalcev bo kot nalašč lahko izhodišče tudi za razpravo o tem, kdo odloča o zahtevah po višjih cenah. In še o tem, kakšne pobude z zborov delavcev ali samoupravnih delovnih skupin bi morali upoštevati tako delegati v delavskem svetu, kot v drugih samoupravnih, ali političnih organih.

V petek pričakujejo v Slovenskih Konjicah prihod pedinpetdesetih žena iz pobratene občine Kosjerić. Družbenopolitično aktivne žene so se odzvale povabilu Sveta za vprašanja družbenoekonomskega položaja žensk pri

OBISK ŽENA IZ KOSJERIĆA

konjiški občinski konferenci SZDL in s tem tudi vračajo obisk Konjičankam.

Gostje iz Kosjerića bodo preživele tri dni na domovih domačink, z njimi pa bodo obiskale grobove talcev na Stranicah in rekreacijski center na Rogli, v soboto ob sedmih zvečer pa bo v konjiškem kulturnem domu slovesnost ob dnevu žena, na kateri bo nastopilo štiri ali pet ženskih pevskih zborov. Poslovile se bodo drugi dan v Ptuju.

MBP

INŽENIRCI PRAZNUJEJO

Pripadniki inženirskih enot JLA imajo svoj praznik 7. marca. Tega dne je pred 38. leti bil v eni od najbolj humanih bitk druge svetovne vojne – v bitki za ranjence, rojeno inženirstvo.

V prvih marčevskih dneh 1943. leta je več kot 4000 ranjencev čakalo v Prozorski kotlini na evakuacijo iz sovražnikovega obroča. Takrat je bila izvedena, po zamisli vrhovnega komandanta NOVJ tovariša Tita, ena največjih, najbolj smiselnih in najbolj pogumnih vojnih prevar. Potem ko so porušili vse mostove na Neretvi in Rami, je inženirska enota Vladimira Smirnova v dveh dneh zgradila prehod preko porušenega mosta preko Neretve pri Jablanici. Ta podvig je omogočil prehod ranjencev in enot operativne grupe.

Težko bi našteli vse akcije inženircev v času narodnoosvobodilnega boja, ki so mnogokrat odločujoče vplivale na razplet vojnih operacij. Kronisti so zabeležili, da so inženirske enote v času NOB poškodovale ali uničile okoli 17 tisoč kilometrov železniških prog, 840 železniških postaj, 3200 mostov, 1700 vlakovnih kompozicij, 700 industrijskih objektov in več kot deset tisoč raznih drugih gradenj.

Po vojni se je za inženirce začela nova zelo pomembna dejavnost. Potrebno je bilo razminirati številna minska polja, graditi in popravljati ceste, proge in mostove. Samo do sredine 1947. leta so inženirske enote našle in razminirale milijon sedemsto tisoč min, popravile železniško progo Beograd–Zagreb in seveda opravile mnoge druge naloge pri obnovi porušene domovine.

Tako so se številke o novih kilometrih cest, prog, mostov in drugih objektov, ki so jih zgradili pripadniki JLA iz leta v leto večale. Omenimo samo okoli 7000 kilometrov cest, 700 kilometrov železniških prog, več kot tisoč mostov in več sto kilometrov vodovodnega in kanalizacijskega omrežja. Povsod, kjer so bivali mladeniči v vojaških uniformah, so pustili za seboj nov objekt. Samo v lanskem letu so marljivi graditelji naše armade pustili za seboj 400 kilometrov novih in obnovljenih cest, 36 mostov v skupni dolžini 1662 metrov, 11 kilometrov vodovodnega omrežja...

Inženirci so ob svojem prazniku ponosni na vse, kar so doslej dosegli. Danes je ta rod naših oboroženih sil opremljen in oborožen z najsodobnejšimi tehničnimi sredstvi. Svoje različne naloge izpolnjuje s pomočjo inženirske mehanizacije z velikimi delovnimi možnostmi. Z vidika borbene pripravljenosti in usposobljenosti ter strokovnosti kadrov so ti na najvišji ravni.

Zaradi tega ni ovire, ki je ne bi inženirci mogli premagati, niti naloge, ki bi je ne mogli izvesti.

J. PETROV

Na nedavnem posvetovanju o celodnevni osnovni šoli so ugotavljali, koliko otrok je v naši regiji že vključenih v to obliko izobraževanja ter kakšne so možnosti in predvidevanja do leta 1985.

V celjski občini je v celodnevno osnovno šolo vključenih 8 odstotkov otrok, do leta 1985 pa jih naj bi bilo 18, v občini Slovenske Konjice je vključenih največ otrok – 27 odstotkov, v petih letih pa jih nameravajo skupno vključiti 47 odstotkov. V velenjski občini obi-

V CELODNEVNO OSNOVNO ŠOLO JE VKLJUČENIH NAJVEČ OTROK IZ KONJIŠKE OBČINE

skuje celodnevno osnovno šolo 24,6 odstotka otrok, leta 1985 bi jih naj 40–50 odstotkov. V Šmarski občini je odstotek nižji – 12,7 in leta 1985 22. V občinah Laško in Mozirje še nimajo celodnevne osnovne šole, leta 1985 pa bi naj bilo vanjo vključeno v laški občini 13,2 odstotka otrok in v mozirski 20 odstotkov. V Šentjurju je tako kot v Celju – vključenih je že 8 odstotkov, čez pet let pa bi naj bil odstotek višji – 20. V Žalcu pa predvidevajo vključiti za deset odstotkov več otrok – od sedanjih 15 bodo dosegli 25 odstotkov.

Kljub temu, da obstojajo pri realizaciji tega programa številne težave, v očinah niso zadovoljni z njimi. Precej dela še čaka vse odgovorne, zlasti komunisti posvečajo vedno večjo pozornost realizaciji programa celodnevne šole in usmerjenemu izobraževanju.

LJUBEČNA: Z JAVNO TRIBUNO DO BOLJŠIH STORITEV

V krajevni skupnosti Ljubečna imajo v teh dneh polno dela. Krajevna konferenca SZDL namreč pripravlja javno tribuno o poštnih storitvah v tej krajevni skupnosti. Da bi bila tribuna čimboljše pripravljena, so v vsa gospodinjstva poslali anketo v kateri vprašujejo za odgovori, ki jim bodo koristili pri razpravi. Na tribuno nameravajo povabiti prestavnike pošte in občinskih družbenopolitičnih organizacij.

Ne delajo pa samo na pripravah za javno tribuno. Že dalj časa tečejo tudi priprave za volilno konferenco krajevne konference SZDL. V teh dneh v društvih in družbenopolitičnih organizacijah razpravljajo o možnih kandidatih za prevzem nalog v izvršnem odboru SZDL.

Delovni pa so tudi na komunalnem področju. Tako so v preteklem tednu zakoličili traso bodočega vodovoda za naselje Začret. Dokončno so začeli urejevati lani zgrajeni vodovod za naselje Ljubečna in Šmiklavž. Sredi priprav pa so tudi za ureditev še štirih avtobusnih postajališč.

M. BRECL

ŽALEC

VSI NISO DOJELI BISTVA

Več storiti za preosnovo gospodarstva

V tem času je aktivnost komunistov še posebej pestra, saj se v vseh občinah pripravljajo na programsko volilne konference. O tem, kako je delovala občinska organizacija ZKS v občini Žalec pa smo se pogovarjali s sekretarjem OK ZKS Francijem Jelenom.

NT: Komunisti ste še posebej izpostavljali posamezne naloge v zvezi z nadaljnjim razvojem samoupravnih družbenoekonomskih odnosov, vprašanja izvoza in uvoza, delitve dohodka, osebnih dohodkov ter zaostajanjem skupne in splošne porabe za rastjo družbenega proizvoda. Nas zanima, kakšno je bilo stanje na področju družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja v občini.

F. Jelen: »Mnogo je tistih, ki dogovorov in sporazumov ne uresničujejo. O tem smo govorili tudi na seji komiteja OK ZKS in ob koncu leta smo ugotovili bistveno boljše stanje.«

NT: Vloga komunistov v prizadevanjih za stabilizacijo?

F. Jelen: »Večina delovnih ljudi in občanov sprejema usmeritev za uresničevanje politike ekonomske stabilizacije, so pa seveda še vedno

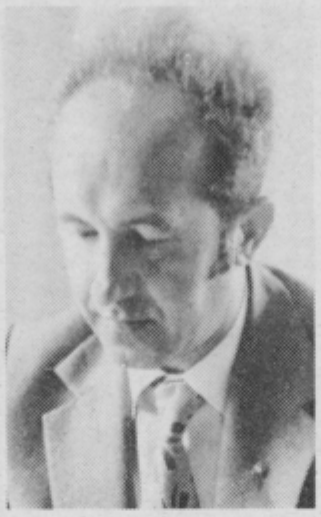

tudi takšni, ki se sicer izrekajo za stabilizacijo, svojih dolžnosti in odgovornosti pa se ne zavedajo v celoti. Med njimi so tudi komunisti.«

NT: Katere so bile najpomembnejše usmeritve, o katerih je razpravljala in sprejela stališča občinska konferenca ZKS?

F. Jelen: »Uresničevanje politike ekonomske stabilizacije, nadaljnje naloge pri razvoju agroživilstva v občini za to srednjeročno obdobje, reforma šolstva in naloge komunistov pri tem, obnova članstva Zveze komunistov, obravnava rezultatov gospodarjenja v občini in drugo. Komite pa je svojo pozornost še posebej namenjal družbenopolitičnim in družbenoekonomskim razmeram v posameznih organizacijah združenega dela, nadaljnjemu razvoju socialističnih samoupravnih odnosov v združenem delu in krajevnih skupnostih, metodam in oblikam dela, nalogam s področja kadrovske politike in drugemu.«

NT: Kako gledate komunisti v žalski občini na preosnovo gospodarstva?

F. Jelen: »Premalo je naporov na tem področju. Sicer pa bomo morali več storiti tudi za to, da bo delež vloženih lastnih sredstev pri naložbah večji in da bomo še več izvažali na konvertibilno področje.«

NT: V družbenih dejavnostih je načrtovano nekaj novih naložb, po drugi strani pa je res, da nekatere zmogljivosti niso izkoriščene...

F. Jelen: »Mnenje konference in komiteja je, da dokler zmogljivosti s področja šolstva, zdravstva, otroškega varstva in drugega v posameznih krajih niso izkoriščene, ni sprejemljivo načrtovanje, oziroma izvajanje novih naložb.«

JANEZ VEDENIK

»V imenu vseh družbenopolitičnih organizacij celjske občine moram na tem mestu izreči vse priznanje za dosedanje delo članov organizacije ZZB NOV, kar velja vse tja do krajevnih skupnosti. Doseženi so bili pomembni rezultati in prav borci ste pri tem prispevali velik delež. Vabim vas, da se tako uspešno vključite tudi v vse naše bodoče naloge, ki jih prav v letošnjem letu ne bo malo. Potrebujemo vaš delež v akciji evidentiranja kandidatov za opravljanje bodočih funkcij, od vas pričakujemo kreativno pomoč na področju SLO in DS ter seveda pri delu z mladino in ohranjanju tradicij NOB.« To je nekaj stavkov, ki jih je v pozdravnem nagovoru izrekel predsednik Občinske konference SZDL Celje Tone Rožman zbranim delegatom in gostom na redni letni skupščini Zveze združenj borcev NOV občine Celje, ki je bila v Narodnem domu.

Skupščini so prisostvovali številni gostje, kot Jože Marolt, Venčeslav Zalezina in Stane Repar, podpredsednik Republiške organizacije ZZB NOV SR Slovenije. Uvodno poročilo je podal predsednik Občinskega

BORCI: VEČ STIKOV Z MLADINO

odbora ZZB NOV Peter Šprajc ter med drugim opozoril na nekatere bistvene probleme, s katerimi se spopadajo člani organizacije. Zavzel se je za tesnejše sodelovanje z mladino, ohranjanje tradicij NOB, vključevanje članov v izobraževanje pri SLO in DS, skrbi za nove kadre, pripravi na volilno programsko konferenco, ki bo koncem leta itd. Borci se morajo boriti proti takoimenovanemu »črno belemu« prikazovanju in izkrivljanju ali poneumljanju resnic naše NOB, vendar pa niso proti stvarnemu prikazovanju.

V razpravi so sodelovali številni delegati in gostje, ki so posebej izpostavljali številne probleme, ki se še vedno pojavljajo pri večji skrbi za življenje borcev. Gre za reševanje stanovanjskih problemov, nudenja zdravstvenih uslug (mnogo hude kritike, ker pa je problematika preobširna, bomo o njej posebej pisali op.!), obiskovanja ostarelih in bolnih borcev po domovih, razvijanje soseske pomoči preko šol in krajevnih skupnosti itd.

Kako približati vse to še posebej mladini? Razpravljalci so menili, da samo s kvaliteto. Pojavlja se problem proslav, ki so dostikrat pripravljene stereotipno in ljudi odbijajo. V razpravi je bila nanizana cela vrsta konkretnih problemov, ki zadevajo tako borčevsko organizacijo kot družbo v celoti, vsa stvar pa zahteva stalne, temeljite razprave na večih nivojih skozi daljši čas.

TONE VRABL

!

KAKO SE BORIMO PROTI NEZAPOSLENOSTI?

Vse številke v zvezi z nezaposlenostjo so poučne, a vendar nič ne pomagajo. Lani je bilo v Srbiji skupno 273.225 nezaposlenih, od tedaj jih je 39.000 več.

Na posvetovanju je sekretar republiške skupnosti za zaposlovanje, Vlajko Stojanović, med drugim dejal, da je z naraščanjem števila nezaposlenih vedno manj možnosti za njihovo zaposlitev. V zvezi z nezaposlenostjo zdravnikov in zobozdravnikov je dr. Voja Stojanović dejal, da bi bilo nujno treba od vseh mladih zdravnikov zahtevati nekaj let prakse na podeželju. Zobozdravniki pa naj ustanovijo društvo brezposelnih – in gotovo bodo vsaj v Beogradu imeli dovolj dela – saj so vrste pri zobozdravnikih velikanske.

Dr. Stojanović se tudi sprašuje, zakaj bi morali stroji ob sobotah in nedeljah obvezno stati – tudi če je delo. Se pač razporedi ljudi tako, da ne bodo vsi imeli prav ta dva dneva prosta. Možno bi bilo doseči tudi 4-urno zaposlitev – tako bi si delovno mesto delila dva. Morda bi bila ustvarjalnost celo večja.

(POLITIKA)

ALI BO KDAJ KONEC POMANJKANJA ZDRAVIL?

Interesna skupnost za ekonomske odnose s tujino pripravlja dopolnitev kriterijev, s katerimi bi zagotovili prioriteto pri zagotavljanju deviz za zdravila. V zadnjih dveh mesecih se je pomanjkanje zdravil nekoliko ublažilo. Odgovorni pa so tudi že izračunali, da bi za uvoz zdravil in surovin potrebovali od 250 do 300 mio dolarjev (Naša industrija sama proizvaja okrog 80% zdravil. Za surovine pa je precej vezana na uvoz, za katerega potrebuje od 200 do največ 250 mio dolarjev).

Te devize naj bi zagotovile republike in pokrajini, v katerih so tovarne zdravil. V načelu je to vse lepo rečeno, dejansko pa precej teže, saj sedem proizvajalcev iz Slovenije, Hrvatske in Srbije pokriva 4/5 vseh potreb (torej potrebuje tudi največ deviz). Kdo pa ima koristi od izvoza zdravil? To še ni razjasnjeno. Hujše je dejstvo, da se je lani izvoz zdravil – v primerjavi z letom prej – povečal v oktobru za okoli 27%, do decembra pa že na 102%.

Farmacevtska industrija trdi, da bi s prepovedjo izvoza imele tovarne »prazen tek« (ker imajo velike zmogljivosti), da bo tako zadušeno znanstveno raziskovalno delo, in – kako bodo nadomestile dohodke, ki jih zdaj dobijo z izvozom? Vprašanje pa je, ali ne bi lahko isto trdili proizvajalci hrane, ko je bil v krizni situaciji v 24 urah ustavljen izvoz?

(POLITIKA)

MOZIRJE: KOMUNISTI O DELU

V mozirski občini so v polnem teku priprave na programsko volilno konferenco občinske organizacije zveze komunistov. Te dni, oziroma do 10. marca, bodo v vseh osnovnih organizacijah ocenjevali družbenoekonomske razmere, prav tako svoje delo in seveda program za novo obdobje. Seveda bodo na teh sestankih izbirali delegate za programsko volilno konferenco in ne nazadnje tu in tam tudi kandidate za nove člane občinske konference.

Programsko volilna konferenca občinske organizacije bo 23. marca. Na njej bodo med drugim predlagali, da naj bi dosedanji predsednik konference, Jože Tlakar, delal na tej funkciji še eno mandatno obdobje.

MB

OBRAZI

ŠTEFKA SLIVNIK

Kadrovska praznina, ki je nastala v povojnih letih potem, ko so se usmiljene sestre umaknile iz bolnišnic za samostanske zidove, je Štefko Slivnikovo usmerila v poklic medicinske sestre. O samem poklicu tedaj ni veliko razmišljala: prebrala je razpis na šoli, se odločila in se vpisala v šolo za medicinske sestre. Danes, po tridesetih letih dela, ji za svojo mladostno odločitev ni žal. Z vsem srcem se je predala poklicu in tako kot mnogi v tistih časih graditeljstva naše domovine zaorala ledino, ki jo sedaj žanjemo.

Doma je iz okolice Slovenske Bistrice, toda tam pravzaprav že dolgo ni več njen dom. Že leta 1951, ko je bila mlada maturantka srednje šole za medicinske sestre, je bila z dekretom premeščena na delo na Koroško. »To je bilo čudovito obdobje mojega življenja,« pripoveduje sedaj Štefka Slivnikova. »Tam sem prvič spoznala do obisti svoj poklic, tam so me ljudje rabili. Ustanavljali smo otroške dispanzerje in dispanzerje za žene, delali smo dan in noč, ker ni bilo dovolj zdravstvenih delavcev. In tam sem spoznala tudi čudovita zakonca – zdravnika, ki ju zaradi njunega predanega dela in čudovitega odnosa do ljudi ne bom nikoli pozabila.«

S Koroške, kjer se je zaradi nuje pričela ukvarjati tudi s pedagoško-prosvetiteljskim delom, se je Štefka Slivnik odpravila v Celje, kjer je postala predavatelj na šoli za medicinske sestre. Toda tam ni ostala dolgo. Kmalu se je namreč zaposlila v Zdravilišču v Rogaški Slatini, kjer je še danes in kjer opravlja naloge glavne medicinske sestre Zdravilišča.

»Čeprav je bila zdravstvena služba v Zdravilišču že pred vojno dobro organizirana, je bilo treba s skupnimi napori v povojnih letih še marsikaj storiti. Srečo smo imeli, da so pri nas v Zdravilišču delali in še delajo ljudje, med njimi tudi zdravniki, ki zelo dobro vedo, kakšna in kako mora biti organizirana zdravstvena služba v takšni organizaciji, kot je naša. Zato pa tudi žanjemo lepe uspehe in zato je tudi naše zdravilišče tako priznano pri nas in v tujini.«

Štefki Slivnikovi se leta aktivnega službovanja počasi iztekajo. Že sedaj se počasi pripravlja na upokojitev in s tem seveda na drugačen način življenja. Vesela je, če pomisli na pokoj, saj jo čaka obilo veselja in srečnih trenutkov ob družini, vnukinji. Obenem pa ve, da »na mladih svet sloni« in da je treba počasi tudi prednje potisniti krmilo obveznosti in odgovornosti.

DAMJANA STAMEJČIČ

DROBNO GOSPODARSTVO

POT DO POVEZOVANJA

Novi predsednik skupščine je Vinko Jovan

Kljub težavam, ki so spremljale tudi drobno gospodarstvo, lepi uspehi. V tem spoznanju in priznanju biroju za opravljeno delo je potekala in minila redna letna seja skupščine Poslovne skupnosti za drobno gospodarstvo Formator v Celju.

To je skupnost, ki povezuje 54 delovnih organizacij drobnega gospodarstva iz celjske in tudi mariborske regije. Med njimi prevladujejo kovinarji, ključavničarji, mizarji, tapetniki in drugi.

Delo Poslovne skupnosti je tudi v preteklem obdobju predvsem zajemalo skrb za krepitev drobnega gospodarstva, v zagotavljanju reprodukcijskega materiala, prav tako za izvoz izdelkov in dela, nadalje v tem, da so tudi ti kolektivi dobili ustrezna posojila itd., itd. Lanski izvoz je znašal 3,2 milijona dinarjev, toda dosti je bilo zlasti tistega, ki so ga ti kolektivi prispevali v končnih izdelkih kot kooperanti.

Člani Poslovne skupnosti redno sodelujejo na mednarodnem sejmu obrti v Münchnu. Tako bodo tudi letos in spet bodo navezali stike zunaj domačih krogov. Tudi od tega koraka veliko pričakujejo.

Sicer pa je Poslovna skupnost Formator našla za svoje delo in razreševanje veliko pomoč tudi drugod, tako pri Gospodarski zbornici, pri splošnem združenju drobnega gospodarstva Slovenije, pri Skupnosti za ekonomske odnose s tujino itd.

Tudi letos in v novem srednjeročnem odbobju bo Poslovna skupnost še naprej spodbujala h kooperacijskim in poslovno tehničnim odnosom zlasti z industrijskimi organizacijami združenega dela, predvsem zaradi prevzema maloserijskih in individualnih proizvodov ter storitev, prav tako k združevanju dela in sredstev v najširšem možnem krogu. Naloga za čimvečji izvoz ostaja trajna. Seveda pa so še druge, ki se kažejo v sodelovanju z občinskimi skupščinami, pri reševanju kadrovskih in drugih vprašanj, pri vzgoji in izobraževanju. Skratka izredno pester in zahteven splet nalog, ki so tudi zrcalo zdajšnjega časa in prizadevanj za krepitev gospodarstva.

Na zboru so potrdili tudi nekatere kadrovske spremembe. Tako je bil za novega predsednika skupščine izvoljen **Vinko Jovan**, direktor TAMI v Celju.

M. BOŽIČ

NOVI tednik

MARINC OBISKAL ŠMARSKO OBČINO

JEDRA V BISTVU ZDRAVA

V večjih OZD se morajo obnašati bolj solidarno

Doseženi rezultati preteklega srednjeročnega obdobja in načrti za prihodnje so bili osrednja tema razgovora na razširjeni seji komiteja Občinske konference ZK in družbenega sveta za družbenoekonomski razvoj in razvojno politiko šmarske občine, ki sta se je udeležila tudi Andrej Marinc, član predsedstva CK ZKJ in Janez Zahrastnik, sekretar Medobčinskega sveta ZKS Celje.

Šmarčani z doseženimi rezultati prejšnjega planskega obdobja niso zadovoljni. Posebej zato ne, ker ključnih ciljev niso uresničili. Tako jim ni uspelo povečati števila zaposlenih v gospodarstvu, ker večino načrtovanih naložb ni bilo mogoče realizirati. Nekateri dislocirani obrati so resda zrasli, vendar pa ključnih naložb, ki bi pripomogle k zagotavljanju skladnejšega razvoja občine, predvsem investitorji s sedežem zunaj šmarske občine niso uresničili. Tudi struktura naložb ni zadovoljiva, saj je bilo kar 70% investicijskih sredstev vloženih tako rekoč v zidove, le 23% pa v opremo. Veliko preglavic dela šmarčanom neugodna kadrovska struktura zaposlenih, saj je med vsemi le 1,4% delavcev, ki imajo visoko izobrazbo. Zaskrbljujoče pa je ob tem predvsem dejstvo, da se razmerja v kadrovski strukturi zaposlenih v zadnjih šestih letih pravzaprav niso bistveno spremenila.

Ob vseh teh neugodnih kazalcih gospodarskega razvoja pa bi bilo treba izpostaviti tudi nekatere dosežke, s katerimi se v šmarski občini res lahko ponašajo. Gre za velik korak v razvoju družbenih dejavnosti v zadnjih letih, pa v razvoju komunalnih in drugih infrastrukturnih objektov. Velike in pomembne rezultate so dosegle tudi nekatere delovne organizacije, kot na primer Steklarna v Rogaški Slatini, ki je iz leta v leto večala izvoz svojih izdelkov na zahodna tržišča. Še zdaleč pa niso zanemarljivi podatki o razvoju kmetijstva, s katerim se še vedno ukvarja okoli tretjina vseh prebivalcev šmarske občine in ki je kljub velikim problemom naredilo v zadnjih letih velih razmah.

Andrej Marinc je bil nad razultati, doseženimi v šmarski občini, zelo zadovoljen. Poudaril je, da ne bi smeli preveč črnogledo razpravljati o njih, pa čeprav niso takšni, kot bi želeli. Zelo realno in celovito bi morali obravnavati doseženo stopnjo razvoja, pri čemer bi se morali izogniti razpravam o »suhih« številkah, ki navadno ne povedo kaj dosti o dejanskem stanju. Andrej Marinc je ob tem dejal, da Šmarčani premalo izpostavljajo napredek, ki je bil v zadnjih letih neverjetno skokovit na področju osebnega standarda ljudi, občanov šmarske občine. Prav neverjetno je, je dejal Marinc, kako zelo se je osebni standard ljudi izboljšal. Povsod so zrasle nove stanovanjske hiše, naselja so spremenila svoj prejšnji videz, objekti so obnovljeni z visokim nivojem standarda. Vse to pa ni zgolj posledica potresa, ki je razdejal Kozjansko, temveč predvsem večjega dohodka iz zaposlenosti in iz gospodarstva, je dejal Andrej Marinc.

Kar zadeva prihodnji razvoj, pa bomo morali povsod težiti za umirjenejšo gospodarsko rastjo, je dejal Marinc. Naše gospodarstvo je sedaj na takšni stopnji razvoja, ki ne dovoljuje več skokovitega naraščanja družbenega proizvoda, temveč bo ta rast vedno bolj umirjena. Težiti bomo morali predvsem k boljšemu izkoristku obstoječih kapacitet in delovnega fonda. Skratka, treba bo živeti od našega lastnega dela, je poudaril Andrej Marinc.

Na Šmarsko gospodarstvo pa je treba gledati z optimizmom, kajti vsa osnovna gospodarska jedra so zdrava in brez izgub. To je seveda znak velikega truda in dobrih usmeritev, je poudaril Marinc v svoji razpravi. Kljub temu pa bi morali v zavesti delavcev v teh delovnih organizacijah, kjer dosegajo dobre rezultate, vendarle okrepiti zavest o večji solidarnosti do ostalih delavcev. Gre za to, je dejal Marinc, da bi morali prav oni veliko bolj kot doslej pomagati soustvarjati osnovo za zaposlovanje soobčanov. Zato bi morali v teh delovnih organizacijah še iskati možnosti za to, da bi odpirali manjše obrate v ostalih manj razvitih območjih občine in se tako soodgovorno vključili v zagotavljanje skladnejšega razvoja celotne šmarske občine.

DAMJANA STAMEJČIČ

Člani komiteja občinske konference ZKS in člani družbenega sveta za družbenoekonomski razvoj in planiranje v občini Šmarje pri Jelšah na pogovoru z Andrejem Marincem. Na fotografiji so od leve: Janez Zahrastnik, sekretar Medobčinskega sveta ZKS Celje, Andrej Marinc, član predsedstva CK ZKJ, Ivo Rebernjak, predsednik občinske konference ZKS občine Šmarje pri Jelšah, Franc Mlaker, predsednik izvršnega sveta in Darko Bizjak, predsednik skupščine občine Šmarje pri Jelšah.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE

NAJPREJ STROKOVNOST

Iz pogovora s predsednikom KPO Alojzem Žuntarjem

Pred dobrimi štirimi leti so se zdravstvene delovne organizacije v celjski regiji povezale v Zdravstveni center Celje. Letos so se odločili za kolektivno vodstvo, zanj pa so imenovali Jožico Subotič, dr. Ivana Ratkajca in dr. Janeza Jenšterla. Zakaj so se odločili za kolektivni poslovodni organ in o razvojnih načrtih Zdravstvenega centra, nam je povedal predsednik Alojz Žuntar:

»Zdravstveni center Celje ima izredno raznoliko dejavnost. Ravno zaradi tega smo prešli od individualnega k kolektivnemu poslovodnemu organu.«

Pričetek dela kolektivnega poslovodnega organa sovpada s pričetkom novega srednjeročnega obdobja. Kakšen bo razvoj Zdravstvenega centra?

»V tem obdobju želimo zagotoviti enakomeren razvoj vseh zdravstvenih dejavnosti, ki jih opravljamo znotraj Zdravstvenega centra ter vsaj približno enake delovne in tehnične pogoje, zagotoviti pa želimo tudi enake pogoje za pridobivanje dohodka.«

Kako boste to dosegli?

»Več pozornosti kot doslej moramo posvetiti strokovnemu delu in strokovnemu izpopolnjevanju ter organizaciji zdravstvene službe, zlasti povezanosti med

osnovno in preventivno ter bolnišnično in specialistično dejavnostjo. Strokovno delo in strokovna povezanost morata dobiti osrednje mesto znotraj Zdravstvenega centra. Jamstvo za dosego tega cilja vidim v dveh članih KPO, ki bosta neposredno odgovorna za organizacijo zdravstvene službe, v strokovnih svetih, v temeljnih organizacijah in v medicinskem svetu na ravni delovne organizacije.«

Številne dejavnosti v Zdravstvenem centru se srečujejo s pomanjkanjem ustreznih prostorov. Kako boste to reševali?

»Prostorska stiska je res velika. Ravno na področju investicijske dejavnosti nas tako čakajo velike in odgovorne naloge, ki jih bomo morali rešiti v tem srednjeročnem obdobju.

Prostorske probleme na nivoju osnovne zdravstvene službe smo že relativno dobro razrešili v preteklem obdobju, veliko pa nas čaka pri modernizaciji bolnišnice.«

Kako pa boste zagotavljali enake pogoje poslovanja?

»V zdravstveno-organizacijskem sektorju so pripravili osnutke delovnih programov za vse temeljne organizacije Zdravstvenega centra na osnovi normativov občinskih zdravstvenih skupnosti. Osnutke so obravnavale temeljne organizacije. Njihove pripombe smo že uskladili. Programe dela bomo ovrednotili po enotnih izhodiščih, ki jih bodo sprejeli v občinskih zdravstvenih skupnostih. Delovni programi in finančni plani za leto 1981 bi predvidoma morali biti sprejeti do konca aprila, hkrati s srednjeročnim planom. Do aprila pa smo se z občinskimi zdravstvenimi skupnostmi sporazumeli za 13 odstotno zvišanje cen zdravstvenih storitev.«

Ali samoupravna organiziranost Zdravstvenega centra, kakršna je sedaj, zagotavlja uresničitev načrtov?

»Sedanja samoupravna organiziranost je dala dobre rezultate povsod tam, kjer smo upoštevali teritorialni princip povezovanja, funkcionalni princip povezovanja pa teh rezultatov ni dal. Zato bomo morali ponovno proučiti samoupravno organiziranost temeljnih organizacij v bolnišnici in v zdravstvenem domu Celje. Doslej v strokovno organizacijskem in ekonomskem pogledu nismo dosegli vseh tistih rezultatov in ciljev, ki smo si jih postavili ob integraciji.«

Sama integracija kot tudi vse kasnejše spremembe v Zdravstvenem centru so temeljile na želji po zagotavljanja čim bolj ustreznega zdravstvenega varstva. Tudi sedaj?

»Z novo samoupravno organiziranostjo želimo povezati preventivno in osnovno zdravstveno službo s specialistično in bolnišnično dejavnostjo v celoti, da bi lahko zagotavljali bolj kvalitetno zdravstveno varstvo v regiji. Le z boljšo organizacijo dela in zasedbo posameznih delovnih mest z ustreznimi strokovnimi kadri lahko dosežemo tudi krajše čakalne dobe oziroma odpravimo vse tisto, kar sedaj uporabnike najbolj moti. Sicer smo že v sedanjem obdobju čakalne dobe skrajšali, v tem srednjeročnem obdobju pa jih želimo v celoti odpraviti.«

MILENA B. POKLIČ

SLOVENSKE KONJICE

VARNEJŠE CESTE

Deset nesreč manj kot lani

Varnost v cestnem prometu naj bi bila v preteklem letu v konjiški občini po podatkih Postaje milice večja kot leto poprej. Res, prometnih nesreč je bilo za deset manj kot leta 1979 – le 66. Tudi posledice so bile milejše. Življenje je izgubilo pet udeležencev v cestnem prometu, leto prej 11. Tudi huje poškodovanih je bilo le 33, v letih 1979 pa 51. Še vedno je bilo največ povzročiteljev prometnih nesreč med vozniki osebnih avtomobilov, močno je poraslo število voznikov tovornih avtomobilov – povzročiteljev, zmanjšalo pa se je število pešcev. Pri tem pa so še vedno na prvem mestu kot vzroki neprimerna hitrost, izsiljevanje prednosti, vožnja pod vplivom alkohola, nepravilno prehitevanje in nepravilna hoja pešcev po vozišču.

Čeprav so številke za preteklo leto ugodnejše kot za leto poprej, pa to še ne pomeni, da je tudi dejanska varnost v cestnem prometu večja, oziroma da so poleg poostrenega nadzora tudi sicer zanjo dovolj naredili. Že pri označevanju prehodov za pešce in drugih oblikah signalizacije je nekdo zatajil. Pred pričetkom šolskega leta so v občini za to namenili potrebna sredstva, prav tako tudi opozoril ni manjkalo. No, ker doslej delo še ni bilo opravljeno, bo svet za preventivo in varnost cestnega prometa ugotovil, zakaj tega in drugih predlogov ni nihče uresničil.

Gotovo se je število prometnih nesreč v občini zmanjšalo bolj zaradi manjšega števila vozil na cestah (podražitev bencina, lani še omejitev sodi-lihi) kot zaradi večje skrbi za ceste in njihove označbe. Čeprav v občini ni tako imenovanih črnih točk, pa je vendar še cela vrsta »sivih«. Tudi vzgoja in izobraževanje sta med njimi.

MBP

POGLED V SVET

V ZNAMENJU USTALJENOSTI

V torek se je v Moskvi končal 26. kongres KP Sovjetske zveze. Kongres je minil v znamenju poudarjanja kontinuitete politike, ki jo izvajajo pod vodstvom Leonida Brežnjeva že 16 let, od padca Nikite Hruščova. Zato sodi v tak okvir tudi dejstvo, da so ob koncu kongresa Brežnjeva ponovno izvolili za generalnega sekretarja partije in da niti v politbiroju niti v sekretariatu CK ni niti ene personalne spremembe.

Po svetu so razumljivo najbolj prisluhnili prvemu delu referata Brežnjeva, kjer je bil govor o mednarodnih vprašanjih in o zunanji politiki Sovjetske zveze. Ker je tik pred kongresom ameriški predsednik Reagan sila ostro napadel Sovjetsko zvezo, jo obdolžil podpihovanja mednarodnega terorizma, ker je v tistih dneh Reganov vodilni svetovalec Meeze zagrozil z blokado Kube, je bilo razumljivo pričakovanje, kako bo na to reagiral sovjetski voditelj. Ton njegovega govora, naslovljenega na ZDA je bil v bistvu pomirljiv: Reagana je kritiziral, ne pa napadel. Še več, Brežnjev je predlagal »aktivni dialog« med Moskvo in Washingtonom in celo »srečanje na najvišji ravni«.

Brežnjev se je zavzel za nadaljevanje pogajanj z ZDA o strateški oborožitvi, »pri čemer naj bi ohranili vse, kar je bilo doslej v tem pogledu pozitivnega doseženo«. Predlagal je tudi moratorij, začasno ustavitev razmeščanja jedrskih raket srednjega dometa, pri čemer naj bi šlo za območje, ki bi zajemalo evropski del SZ in vsaj vso Zahodno Evropo.

PIŠE: JOŽE ŠIRCELJ

Predsednik Reagan in zunanji minister Haig predlogov Brežnjeva nista odklonila, marveč sta jih nedoločno, a ne negativno označila kot »zelo zanimive« in »po vsem videzu prinašajoče novosti«.

Temu je sledila vrsta obiskov iz Zahodne Evrope v Washingtonu, pri čemer je očitno tekla beseda o tem, kako odgovoriti na ponudbe Sovjetske zveze.

Prav tako ni ostalo neopaženo, da je bilo ob tem iz vrst francoske vlade – francoski zunanji minister je bil prav tako v Washingtonu – izrečeno svarilo, da morebitni sporazumi med obema supersilama ne bi smeli prinesti »nove Jalte«, se pravi delitve interesnih sfer v škodo tretjih.

Brežnjev je tudi pomirljivo obravnaval odnose s Kitajsko in ponovil predloge o normalizaciji meddržavnih odnosov. Kar zadeva Afganistan, je sicer ponovil znana opravičila za sovjetski vojaški poseg v tej deželi, vendar je dopustil možnost pogajanj o »mednarodnih vidikih« afganistanskega problema, kar je po svoje novost v sovjetskih stališčih.

Kar zadeva domače teme, je značilno, da smernice za 11. petletni plan, ki so jih sprejeli na kongresu, določajo skromnejše cilje kot poprej in dajejo – kar je prav tako novost – nekaj prednosti izdelkom široke porabe pred težko industrijo. Tako naj bi bila v naslednjih petih letih stopnja rasti 26 do 28 odstotkov, namesto 35 do 39 odstotkov, določena za prejšnjo petletko. Značilno je, da za to petletko plan določa enako količino načrpane nafte in izkopanega premoga kot za 10. petletko.

Na kongresu je bilo precej govora o pomanjkljivostih v gospodarstvu, izgubah, zapravljanju materiala in energije, nizki produktivnosti, ne nazadnje o težavah pri preskrbi prebivalstva z življenjskimi potrebščinami. Tako je Brežnjev opozoril na to, »koliko časa porabijo ljudje za vse vrste nakupov« in pripomnil, da po tem »pretežno sodijo, kakšno je naše delo. Zato naj bi bil del petletnega plana tudi poseben živilski program. Zavzeli so se tudi za olajšave kolhoznikom in sovhoznikom pri pridelovanju živine mesa, sadja, sočivja ipd. na njihovih sicer drobnih ohišnicah.

ENERGETIKA

KAKO DO VEČ PREMOGA?

Še nimamo celotne podobe stanja zalog

Če jugoslovanski premogovniki letos ne bodo mesečno dali vsaj 4,7 milijonov ton, ne moremo govoriti o delovnem zasuku, še manj o urejeni preskrbi potrošnikov, zlasti tistih »čakajočih« izven združenega elektrogospodarstva. Najnovejša izkušnja je ta, da 4.912,000 ton več nakopanega premoga kot 1979. leta, ni bilo dovolj za pokritje rastočih potreb termoelektrarn in drugih potrošnikov.

Energetska bilanca države jesno narekuje takšen obseg proizvodnje, da bi morali nakopati toliko premoga, kot je bilo to načrtovano za konec prejšnjega srednjeročnega obdobja – 55 do 58 milijonov ton. Seveda so vprašljive količine celo do 65 milijonov ton, če bomo uspeli pomembno povečati proizvodne zmogljivosti, saj smo prav te količine predvideli že v prejšnjem srednjeročnem načrtu. Vsekakor je očitno, da pridobivanje premoga ne more imeti zgolj republiška in pokrajinska obeležja. Upoštevati se morajo splošne jugoslovanske potrebe in to iz več razlogov. Razporeditev rezerv je neenakomerna, pa je zaradi tega premog predmet menjave med republikami in pokrajinami. Tudi kakovost in izbira sta različni, pa tako ostaja Bosna in Hercegovina tudi v prihodnje glavni oskrbovalec široke in splošne potrošnje, to je gospodinjstev in ustanov. Za sedaj, če gre za kurjavo, tuzlanski premogovni bazen nima konkurenta. Od nedavno pošilja kombinat Kolubara večje količine premoga v Slovenijo. Rudnik Plevlja iz Črne gore je zvest oskrbovalec Beograda. In končno, največ premoga pokurijo termoelektrarne; torej, za proizvodnjo elektrike. A veliki bazeni – Kolubara, Kostolac in Kosovo – so v Srbiji, ki je v preteklem letu dala drugim republikam več kot 4,5 milijarde KWh električne energije.

Jasno je, da kopanje premoga in promet z njim ne more in ne sme ostati v okviru republiških in pokrajinskih mej. Zaradi tega je nujna usklajena proizvodnja, in kar je še pomembnejše, njeno programiranje za leta, ki prihajajo. Kajti pri nas pridobivamo premog na okrog 70 krajih. Na osnovi združevanja dela in sredstev in dolgoročne usmeritve je treba določiti lokacije za pridobivanje rjavega in črnega premoga ter lignita. Končno sta najkvalitetnejši vrsti premoga, rjavi in črni, če njuno pridobivanje pospešimo, edini, ki lahko kolikor toliko zamenjujeta mazut. Vendar smo prav pri tem komaj malo dlje od začetka.

Ritem pridobivanja premoga je vsekakor v odvisnosti od razpoložljivih rezerv. V odnosu do dolgoročnih potreb, te niso prevelike, čeprav med 21 do 25 milijardami, na koliko so ocenjene, tudi nekaj pomenijo za daljše razdobje. Tudi za prehod v 21. stoletje! To, da sedaj prevladuje lignit, samo terja, da iščemo nove vire oziroma ležišča vseh vrst energije, pa tudi premoga.

Stanje na geološki karti Jugoslavije je takšno, da je treba najmanj 10 let intenzivirati osnovne in podrobne geološke raziskave, da bi dobili pravo predstavo in popolno podobo o rudnem in mineralnem bogastvu in podzemnih vodah Jugoslavije. Tudi v tem primeru so potrebni napori vse družbene skupnosti. Prav bi prišla tudi skupna vlaganja, da se na večjem prostoru gre v akcijo. Kajti, če bo v tem letu okrog 4,8 milijona premoga mesečno moglo še zadovoljiti potrebe potrošnikov, bo že v letu 1982 stanje drugačno. Na vsak način bomo morali občutneje preseči mesečni učinek 5 milijonov ton, da bi bile skrbi manjše.

ZRCALO RIŠE: BORI ZUPANČIČ

GOSPODARJENJE V TGO GORENJE VELENJE

NAČRTOVANO NISO DOSEGLI

Na tuje so prodali za 109 milijonov dolarjev – to je 94%

Pred delavci tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje so v letu 1981 resnično odgovorne in zahtevne naloge. Da bi bili rezultati dela in gospodarjenja boljši od tistih, ki so jih bili dosegli lani, morajo ob predvidenem porastu cen domačih reprodukcijskih materialov za 22% in rasti drugih stroškov za 18% na mesec izdelati vsaj za 1 milijardo dinarjev izdelkov, tretjino pa prodati na tuje.

Te dni tudi delavci v temeljnih organizacijah združenega dela TGO Gorenje ocenjujejo lanskoletne rezultate gospodarjenja. Ob tem, ko 4 temeljne organizacije združenega dela, in sicer Zamrzovalniki, Hladilna tehnika, Pralna tehnika in Elektronika Velenje, ki niso dosegle načrtovane proizvodnje, so pa velike izvoznice, uvažajo pa tudi precej reprodukcijskih materialov in sestavnih delov, beležijo izgubo, bo izkazovala izgubo za leto 1980 tudi Tovarna gospodinjske opreme Gorenje Velenje. Kot predvidevajo, bodo izgubo krili iz svojih rezervnih sredstev.

Prvič so v TGO Gorenje zabeležili izgubo v nekaj tozdih že ob koncu meseca marca 1980, polletni rezultati gospodarjenja so bili nepričakovano zadovoljivi, saj noben tozd ni izkazoval izgube, ob koncu septembra pa je z izgubo poslovalo 5 tozdov.

Sprva so v TGO Gorenje računali, da bodo izdelali v letu 1980 za 8 milijonov dinarjev gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov. Po sprejetju ukrepov ekonomske stabilizacije, posebej še na področju zunanjetrgovinske menjave, so spremenili delovni načrt in predvideli z njim proizvodnjo in prodajo v vrednosti 9 milijard 157 milijonov dinarjev, izvoz pa v višini 116 milijonov dolarjev. Ker pa so se pogoji gospodarjenja znova spremenili, zlasti kar zadeva koriščenje deviznih sredstev od prodaje na tuje, planskih nalog niso dosegli. Tako so izdelali za 7 milijard 799 milijonov dinarjev izdelkov ali 15% manj, kot so predvideli z rebalansom delovnega načrta, prodali pa so za 8 milijard 100 milijonov dinarjev izdelkov. Na tuje so prodali za 109 milijonov dolarjev izdelkov in dosegli 94% z rebalansom predvidenega letnega načrta izvoza.

IZVOZ ZA SKORAJ 42% VEČJI OD UVOZA

Čeprav predvideni izvoz niso dosegli, pa velja poudariti, da je bila TGO Gorenje še v letu 1979 deviznobilančno negativna, saj je uvozila za 99 milijonov dolarjev reprodukcijskega materiala in sestavnih delov, izvozila pa za 95 milijonov dolarjev izdelkov. Lani pa so prodali na tuje, kot smo že zapisali, za 109 milijonov dolarjev izdelkov, uvozili pa za 77 milijonov dolarjev reprodukcijskih materialov sestavnih delov. Se pravi, da je bil izvoz za 32 milijonov dolarjev oz. za 41,6% večji od uvoza!

Vzrokov za to, da ni bila dosežena načrtovana proizvodnja, je več. Najbolj je na to vplivala slaba oskrbljenost z reprodukcijskimi materiali in sestavnimi deli. Kar 60% vseh zastojev proizvodnje je povzročilo pomanjkanje reprodukcijskih materialov in sestavnih delov. Prav tako pa se cene izdelkov TGO Gorenje zaostajale za načrtovanimi za 8%, ob tem, ko so se domači reprodukcijski materiali in sestavni deli podražili kar za 31%, uvoženi pa za 29%, načrtovali pa samo 15% zvišanje teh cen.

Na rezultate gospodarjen pa je vplival tudi izvoz, saj je delež izvoza v skupni pr daji vrednostno zvišal 32%, leta 1979 pa je znašal delež 27%. Realno pa se lanskoletni izvoz TGO Go nje, v primerjavi z leto 1979, povečal za 15%. V be tehniki, kot poudarjajo TGO Gorenje, je izvoz, uči kom devalvacije navklju dohodkovno vse manj zan miv, zlasti zategadelj, k morajo nameniti neso zmerni del družbenega pr zvoda za dosego bistvene pogoja za proizvodnjo spl – to je za uvoz prepotrebn reprodukcijskih materialo Zato tudi ni slučaj, da belet jo najslabše poslovne usp he prav temeljne organizac je združenega dela, ki izvoznice, morajo pa istoč sno tudi precej uvažati.

ANALIZIRATI VSE ELEMENTE, KI VPLIVAJO NA RENTABILNOST POSLOVANJA

V tem letu bodo v TG Gorenje temljito analizira vse elemente, ki v proizvod nji vplivajo na rentabilno poslovanja. To nalogo bo tr ba opraviti še posebe skrbno v sredinah, ki so la skoletno poslovanje zaklj čile z izgubo. Istočasno bodo potrebni tudi bistve reorganizacijski ukrepi; k renito bo treba zmanjšati š vilo zaposlenih v režiji, p veriti energetsko porabo, k najbolj odločno pa bo tre uveljaviti dohodkovne odn se znotraj TGO Gorenje v področju storitev in celotn tehnološke povezave, zara česar čakajo pomembne n loge tozde skupnega pom na (Vzdrževanje, Orodjarn Avtopark in Gostinska en ta) ter tozde, ki proizvaja polizdelke (Plastika, Galv na in Embalažnica).

Le dosledna izpolnitev stavljenih nalog – dose proizvodnjo 12 milijard d narjev (lani 8 milijard dina jev), na tuje pa prodati za milijarde 250 milijonov d larjev izdelkov, bo ob n spremenjenem številu zap slenih (lanskoletno poprečj je znašalo 6.897) zagotovi boljše rezultate gospodarj nja v primerjavi s tistimi, so jih lani dosegli zaposleni TGO Gorenje Velenje.

MARIJAN LIPOVŠE

MOZIRJE

ŠE VEDNO PREMALO LESA

Večje povezovanje – Zakaj nekateri nočejo sekati?

Veliko je bilo napravljenega, pa vendar še premalo narejenega. Prizadevanja na področju združevanja dela in sredstev v predelavi lesa in pri doseganju skupnih razvojnih ciljev v lesni industriji v mozirski občini gredo prepočasi naprej, četudi so osnovna težišča na dlani, sprejemljiva za vse. In vendar se zdi, da nekateri čakajo na navodilo od »zgoraj«. Toda, očitno je, da takšnega ukrepa ne bo, sicer pa sta zlasti občinska konferenca Zveze komunistov in Izvršni svet Skupščine občine Mozirje nakazala pot. Izvršni svet je celo opozoril na skupen proizvodni program, ki bi naj slonel na zaporedju del od osnovnih gozdnih sortimentov do visoko kakovostnega končnega izdelka.

Toda, zdaj so na potezi gozdarji in predelovalci lesa. Sami se morajo dogovoriti in sporazumeti, četudi že doslej ni bilo dvojnih poti v proizvodnji. Pa vendar, sporazumeti in dogovoriti se morajo tudi za to, da bodo imeli predelovalci dovolj lesa, predvsem tistega, ki ga nakazujejo letni plani. Toda, pri tem se zatika že doma. Že lani niso dosegli, oziroma posekali določenih količin lesa. Kaže, da bo letos prav tako. In to ne samo zaradi dejstva, da so nekatera območja zaradi pomanjkanja gozdnih cest še zaprta, da primanjkuje delavcev za dela v gozdu, da etati presegajo zmogljivosti gozdov, marveč tudi zategadelj, ker mnogi kmetje lastniki gozdov odklanjajo odkazilo za posek in niti nočejo sekati. Kmetijstvo jim je že dalo toliko, da zdaj ne čakajo na denar, ki bi jim ga naj dal gozd. Toda, tu je proizvodnja, ki zaradi tega trpi in tudi stoji, kot na nekaterih mestih v gornjegrajski Smreki itd. In tu so delavci, ki zaradi takšnega ravnanja tudi čutijo težke posledice. Ali bo potrebna politična akcija, ki bi naj opozorila nekatere ljudi, da tako ne gre in da lahko njihov visok standard vpliva na to, da bo nekdo padel na tej lestvici navzdol, namesto da bi se vzpenjal.

Da, problemov ne manjka. Odprto je tudi vprašanje vključevanja zasebnega sektorja predelave lesa v občini, ki se še kar naprej širi in krepi.

In še nekaj je, ko teče beseda o skupni proizvodnji, o procesu, ki naj bo med seboj povezan in ki naj da čim več kvalitetnih končnih proizvodov, je na pravem mestu opozorilo, da mora takšen proizvodni proces sloneti na tehnoloških zmogljivostih, ki so zdaj v tovarnah. V lesno industrijo v občini je bilo v zadnjih nekaj letih vloženih okoli 400 milijonov dinarjev. Vložena sredstva morajo zdaj vračati. To je imperativ časa!

Les je v Gornji Savinjski dolini že od nekdaj glavno bogastvo. Tako je tudi danes in bo tudi jutri. Tega se morajo zavedati vsi, tudi kmetje-lastniki gozdov. Skupen interes po dobrem gospodarjenju z lesom je naloga, ki je ni moč prezreti ali potisniti na drugo mesto. Skupni dohodek v občini je v največji meri odvisen od lesa. Tudi zato se bodo morali dogovori med gozdarji in predelovalci lesa premakniti naprej. Za to, kot so poudarili na zadnji seji konference občinske organizacije Zveze komunistov, pa so odgovorni predvsem komunisti v teh kolektivih!

V mozirski občini imajo dovolj lesa, toda, zdaj ne tam, kjer bi ga potrebovali!

M. BOŽIČ

TONE TURNŠEK NOVI DIREKTOR LAŠKE PIVOVARNE

V ponedeljek je prevzel posle direktorja Pivovarne Laško ing. **Tone Turnšek,** potem ko je dosedanji direktor ing. **Jože Stanič** odšel na novo službeno dolžnost.

Ing. Tone Turnešk je prišel v Pivovarno Laško pred 16. leti, potem ko je končal študij inženirja-tehnologa živilske stroke. V pivovarniškem kolektivu je opravljal delo delavca s posebnimi pooblastili in je vodil področje proizvodnih nalog. V vsem tem času je bil tudi družbeno močno angažiran, saj je bil predsednik delavskega sveta, upravnega odbora, predsednik sindikalnega sveta, predsednik skupščine izobraževalne skupnosti, v kateri v tem času vodi izvršilni odbor. Tone Turnšek je načelnik občinskega štaba Civilne zaščite in nosilec še drugih funkcij v krajevni skupnosti in raznih odborih na ravni občine.

Ob vsem naštetem je Tone Turnšek tudi izredno angažiran športni delavec in ima veliko zaslug za razvoj smučarskega športa v Laškem.

ODMEVI, POGLEDI, STALIŠČA

V NOVI VASI RASTEJO SAMOUPRAVNI INTERESI

KRAJANE GREJE NOVA CENA

Kdo bo odmotal klobčič nesporazumov okoli nove cene ogrevanja

Zaradi nenehnega dvigovanja cene ogrevanja s centralno kurjavo, je prišlo do revolta v številnih občinah Slovenije in tudi Celje ni izostalo. Stanovalci Nove vasi se s postavljeno ceno niso in se ne strinjajo. Skratka tudi v Celju se je napletel lep klopčič, vendar ga bomo skušali nekoliko razvozlati kolikor je to mogoče. Pri tem nam bodo s svojimi odgovori pomagali: **Mirko Kralj**, predsednik HS Škapinova 1, **Ladislav Pajk**, predsednik kurilnega odbora za Novo vas, **Ivan Pfeifer**, vodja DS za gospodarjenje s stanovanjskimi objekti skupne rabe pri SSS občine Celje, **Zvone Novak**, vodja finančnega sektorja pri SSS, **Hinko Jordan**, vodja sektorja za ogrevanje pri SSS in **Ivo Jurak**, inžinjer razvoja pri TOZD Plinarna Celje.

– Zakaj se stanovalci ne strinjajo s ceno 26,15 din na m², ki naj bi jo plačevali za ogrevanje?

MIRKO KRALJ: Ni nam prav, da moramo plačevati za ogrevanje največ v celjski regiji, zato ker uporabljamo gorivo, ki najmanj onesnažuje okolje. Nadalje nočemo plačati izgubo toplote, ki nastaja zaradi neustrezno izoliranih cevi. Nihče nam ni razložil, kako je nastala lanskoletna izguba, ki naj bi jo pokrili z višjo ceno ogrevanja. Ne strinjamo se z novo kalkulacijo, ker nam posameznih postavk, ki nam niso bile jasne, ni nihče razložil. Poleg vsega naštetega se ne strinjamo s korekcijskim faktorjem 3,95 ker vemo, da je marsikje manjši in ker nam ni bil ustrezno razložen. Sprašujemo se tudi, ali moramo mi plačevati transportne stroške, ki so nastali zaradi neprevzetih količin ruskega plina s strani celjske industrije. Ne nazadnje moram omeniti še to, da je med našimi stanovalci veliko socialno šibkih družin, ki preprosto ne morejo plačevati tako visokih stroškov.

– Zakaj Kurilni odbor na seji 23.10. 80 ni sprejel predlagane kalkulacije 19,00 din na m²? Ali ni tudi v tem vzrok za težave, ki so sledile?

LADISLAV PAJK: Glasovali smo proti, ker smo menili da so nekatere postavke znatno previsoke, predvsem postavka drugi stroški. Zahtevali smo, da računovodja pripravi obrazložitev in da na naslednji seji osebno poroča, ker prej ne bomo odobrili zvišanje cene ogrevanja. Naslednje, kar je botrovalo naši odločitvi, so različne cene ogrevanja, do katerih prihaja, ker kotlovnice uporabljajo različna goriva. V zvezi s tem je Kurilni odbor sklenil predlagati OK SZDL, da preko krajevnih konferenc SZDL in preko delegatske skupščine občine doseže, da se cene ne bi razlikovale tako drastično. Nihče ni kriv, da stanuje v stanovanju s kotlovnico na najdražje gorivo, kakor tudi nihče nima zasluge, da stanuje v stanovanju, ki se ogreva s cenejšim gorivom. Kurilni odbor je dobro začel, vendar nas je presenetil nenadni odstop predsednika Franca Jovana, tako da dolgo časa nismo spremenili cene ogrevanja in tople vode, kljub temu, da nas je strokovna služba SSS občine Celje večkrat opozorila, da se je cena energije zvišala. V januarju ni preostalo drugega, kot da smo sprejeli sklep, da se cena ogrevanja zviša na 26,15 din na m², čeprav se mnogi s postavljeno ceno niso strinjali. Vsekakor je odstop predsednika in s tem v zvezi slabo delo kurilnega odbora, eden izmed večjih vzrokov za nastale težave.

– Kakšne pristojnosti ima kurilni odbor? Ali se tega kurilni odbor zaveda, predvsem pa, ali je to jasno stanovalcem?

LADISLAV PAJK: Nedvomno je res, da bi stanovalci v primeru, da bi vnaprej vedeli s kakšnimi problemi se bo moral ukvarjati kurilni odbor, dobro premislili koga bodo izvolili vanj in ne bi prihajalo do nezaupanja kot se to dogaja sedaj. Tako bi se v kurilnem odboru našli ljudje, ki bi se bolje spoznali na problematiko in bi bilo delo lažje. Najvažnejše kar je v pristojnosti kurilnega odbora je to, da je brez njegove odobritve nemogoče spreminjati ceno ogrevanja.

– Zaradi neustrezne izolacije cevi izpareva toplota in je temu primerno poraba goriva večja. Ali so stanovalci dolžni plačevati toplotno energijo, ki je ne porabijo?

IVAN PFEIFER: Izvajalec Gradbeni finalist Maribor je priznal napako in pričel s sanacijo, tako da bodo cevi, ki so zaradi neustrezne izolacije potrebne zamenjave, tudi zamenjane. Nedvomno je, da zaradi neustrezne izolacije prihaja do toplotnih izgub, za katere pa ne moremo bremeniti izvajalca, dokler ne ugotovimo kolikšne so in dokler nimamo glede na dejanske izgube izdelane dokumentacije. Iz povedanega sledi, **da morajo ta čas nastajajoče izgube kriti stanovalci,** kajti porabljeno gorivo se mora plačati, da zagotovimo normalno poslovanje kotlovnice. Vsekakor bomo takoj, ko bodo dejanske izgube znane, ustrezno ukrepali in skušali od izvajalca izterjati nastalo škodo. Sredstva, ki jih bomo tako pridobili, bodo na razpolago stanovalcem.

– Kje je vzrok, da je kotlovnica Nova vas v kurilni sezoni 80/81 poslovanje zaključila z negativnim saldom 6,727.966,90 din?

ZVONE NOVAK: Vzroki za takšno finančno stanje so predvsem naslednji: neugoden termin obračunske kurilne sezone, večkratne podražitve cene energetskega vira, neplačanje stroškov ogrevanja in karakteristika letošnje zime. Stanovalci so se odločili, da se v letošnjem letu začetek obračunske kurilne sezone premakne na 1. julij. S tem bo odpravljeno nesorazmerje med odlivom sredstev za nabavo energetskega vira in prilivom sredstev stanovalcev za prihodnjo kurilno sezono, ne bo pa odpravljena izguba, ki je nastala zaradi 30 odstotnega izpada sredstev, ker posamezni stanovalci oz. hišni sveti ne plačujejo stroškov za ogrevanje v višini potrjene cene ogrevanja in ker kurilni odbor ni pravočasno uskladil cene ogrevanja z rastjo cen energetskega vira.

– Nekateri stanovalci se pritožujejo zaradi prenizke temperature v posameznih prostorih. Ali imajo pravico, da ustavijo plačilo za ogrevanje oziroma da plačujejo manj? Kako morajo ukrepati?

IVAN PFEIFER: Hišni svet nikakor ne more postaviti svoje cene, ki ne ustreza višini potrjene cene ogrevanja. Stanovalci morajo v omenjenem primeru s predsednikom HS in s predstavnikom kurilnega odbora stopiti na SSS, da le ta sestavi ustrezno komisijo, ki bo opravila analizo. V primeru pozitivne analize lahko stanovalec oz. hiša uveljavi svoje pravice, torej plača kvadraturo, ki je ogrevana. Vsekakor bo komisija prišla nenapovedano in omeniti moram, da smo ob izvajanju podobnih analiz večkrat ugotovili, da ljudje govorijo na pamet.

– Ali je tržni inšpektor ugotovil kakršnekoli nepravilnosti v kalkulaciji, ki je bila izdelana za kurilno sezono 80/81? Ali se pojavljajo težave s korigiranjem cene tudi drugje?

HINKO JORDAN: Inšpekcijski pregled je opravil tržni inšpektor občinskega inšpektorata Vincenc Dolžan in ugotovil, da je kalkulacija pravilno zastavljena. Torej, če so stroški pravilno zastavljeni, jih morajo stanovalci poravnati, ker tako kotlovnica kot SSS ne ustvarjata profita, da bi lahko krila nastalo izgubo. Naloga kurilnega odbora je, da se pri vsaki podražitvi zanima za stanje in da v skladu s tem popravi ceno. Kurilni odbori so to sprejeli za svojo dolžnost in pravočasno korigirajo cene. Do težav prihaja le v novih soseskah, kjer se kurilni odbori velikokrat ne zavedajo, da so oni upravljalci kotlovnic. V takšnem primeru lahko mi le predlagamo novo kalkulacijo, katere usoda pa ni odvisna od nas.

– Kako je s korekcijskim faktorjem? Kdo in zakaj se je odločil zanj in zakaj ravno 3,95?

IVO JURAK: Za korekcijski faktor 3,95 sta se sporazumno odločila TOZD Plinarna Celje in SSS, ker števec ni bil pravilno umerjen. V času odločitve kurilni odbor še ni deloval, tako da so bili stanovalci o tem obveščeni naknadno. Na zahtevo kurilnega odbora Nove vasi, smo 17. 2. 1981 prizadetim poslali pismeno obrazložitev faktorja korekcije. V začetku februarja je števec pregledal Zvezni zavod za merila iz Novega Sada in ga pravilno umeril, tako da pri sestavi novih kalkulacij ne bo potrebno uporabljati korekcijskega faktorja. Faktor korekcije ni konstanta, temveč se s spremembo parametrov plina (temperatura, pritisk, kemična sestava) spreminja. V tem je vzrok, da je nekje manjši, drugje pa večji. Vsekakor smo ga glede na te pogoje spreminjali tudi mi, vendar je v povprečju znašal 3,95.

– Ali so stroški, ki so nastali zaradi neprevzetih količin ruskega plina vkalkulirani v ceno goriva?

IVO JURAK: Petrol bremeni Plinarno, zaradi neprevzetih količin goriva, za 204 stare milijone. Tako smo tudi mi prisiljeni, da od potrošnikov, ki niso prevzeli pogodbenih količin plina, izterjamo transportne stroške, ne glede na to, da jim plin ni bil dostavljen. Zaradi neprevzetih količin zemeljskega plina, smo poslali bremepis tudi SSS. Nikakor pa ni res, da so nastali stroški vključeni v ceno goriva.

– Ali bo SSS oz. kotlovnica Nova vas poravnala transportne stroške, ki so nastali zaradi neprevzetih količin zemeljskega plina?

HINKO JORDAN: Podpisniki pogodbe v oktobru 1979 so bili predstavniki EMO Celje in RCC – TOZD inžinering, ne pa SSS občine Celje ali kurilni odbor kotlovnice Nova vas, zato ne bomo plačali nobenih stroškov nastalih zaradi neprevzetih količin zemeljskega plina. Za leto 1981 prav tako ni bila podpisana nikakršna pogodba, na podlagi katere nam bi Plinarna lahko zaračunala strošek transportne poti.

– Kako pokriti izgube in zagotoviti normalno poslovanje kotlovnice? Ali je nujno obremeniti stanovalce?

ZVONE NOVAK: Do 31. 1. 1981 se je negativni saldo kotlovnice pokrival iz priliva sredstev tekočega vzdrževanja, kar je praviloma nedopustno, ker so ta sredstva strogo namenska. Neporavnani računi lahko pripeljejo do ustavitve dobave goriva, zato je nujno, da si hišni sveti preko SSS občine Celje priskrbijo v banki premostitveni kredit za poravnavo negativnega salda na sredstvih tekočega vzdrževanja stanovanjskih hiš kot tudi za plačilo došlih neplačanih računov. Da lahko SSS pridobi premostitveni kredit, morajo vsi HS sprejeti sklep s katerim prevzemajo vse obveznosti iz kreditne pogodbe in obvezujejo SSS, da v njihovem imenu in za njihov račun sklene pogodbo. Kredit lahko pridobimo na petmesečno odplačevanje, kar pomeni, da bodo morali stanovalci za m² plačati 10,55 din več.

– Nekateri stanovalci so se vselili šele v oktobru 1980 in se ne strinjajo s tem, da morajo kriti lanskoletno izgubo. Ali so njihove zahteve upravičene?

IVAN PFEIFER: Na zalogi je tudi precejšnja količina kurilnega olja, ki je bilo dobavljeno po stari ceni. Zakaj na novo vseljeni stanovalci ne protestirajo. Njihova pravica je, da to olje plačajo po novi višji ceni.

– Ali se bo kurilni odbor odločil za premostitveni kredit? Ali so kakšni pomisleki?

LADISLAV PAJK: O tem smo razpravljali na zadnji seji 25. 2. 1981, vendar ni prišlo do dogovora, ker se kurilni odbor ni upal odločiti, dokler se ne bodo izjasnili vsi zbori stanovalcev. Največ pomislekov med stanovalci je zaradi visoke obrestne mere 7%, kar pomeni, da nimamo nikakršnih ugodnosti. Poleg tega se postavlja vprašanje, ali bodo stanovalci, ki se niso strinjali s sprejeto ceno 26,15 din na m² to tudi nadalje plačevali, da ne govorimo o plačevanju še višje cene, ki jo pogojuje kredit. Zato smo odločitev preložili, vprašanje, če v našo korist.

– Najbolj so prizadete socialno šibke družine. Kaj z njimi?

ZVONE NOVAK: Ker ne gradimo več solidarnostnih sosesk, prihaja do tega, da se socialno šibke družine vselijo v tako draga stanovanja, da jih ne morejo plačevati. Zato bo prej ali slej nujno prišlo do zamenjav s klasičnimi stanovanji, vendar lahko mi zaenkrat vršimo zamenjave le v okviru solidarnostnih stanovanj.

STANOVALCI ŠKAPINOVE IMAJO ŽE VSEGA DOVOLJ

V Škapinovi ulici od številke 1 do 6 živi 180 družin. Voda jim teče na glavo, v stanovanjih jim smrdi, ker sifoni ne delajo, v kleti so imeli poplavo, Gradis jim že eno leto popravlja napake, pa jih še ni popravil, zdaj pa še nova cena za kurjavo. Ne strinjajo se z njo in na zadnjem sestanku hišnega sveta so sklenili, da ne sprejmejo obračuna kotlarne, da se s ceno 26,15 din ne strinjajo, še manj pa z novo, višjo ceno. Izdelali so svoj obračun in ga bodo posredovali vsem hišnim svetom v Novi vasi, ki so vezani na kotlarno, izvršnemu svetu SO Celje, Službi družbenega knjigovodstva, Samoupravni stanovanjski skupnosti itd. Zahtevajo tudi razgovor s predstavniki kurilnega odbora za Novo vas, kotlarno in samoupravno stanovanjsko skupnostjo. Dokler ne bodo razčistili stanja okoli nove cene, bodo plačevali po stari, po 15,30 na kvadratni meter. Menijo, da je sedanje gospodarjenje v kotlovnici neustrezno, da so njihove pravice ogrožene, da se vsaka napaka konča v občanovem žepu. Kaj ima stanovalec opraviti s cevmi, ki so neustrezne! Kdo bo odgovarjal za milijardne škode? Ko so montirali plinske štedilnike v Škapinovi (po enem letu!) so obračunavali montažo pri eni stranki po 6 ur, ko vsaka stranka dobro ve, da tega dela nikoli ni bilo toliko. Kdo bo na novo urejal zelenice na Škapinovi, ki so zdaj ponovno vse uničene, sicer pa je to specialnost v Novi vasi? **Vse se zgrne na stanovalca. Res je, da ga je samoupravljanje začelo zanimati šele zdaj, ko mu voda teče v grlo (beri žep), toda res je, da se mora boriti za svoje pravice, sicer...** V Škapinovi so k zapisniku dodali še to, da je kurilni odbor verificiral novo ceno v stanju nesklepčnosti, postavljen pred dejstvo, ker niso stanovalci prej razpravljali o novi ceni. Seveda so odklonili tudi posojilo.

Stanovalci so vedno pripravljeni za dialog. Pripravljeni so tudi plačevati vse dolžnosti, ki izvirajo iz zakonov in predpisov. Ne pristajajo pa na način, kakršen je zdaj v modi: daj, sicer te bomo odklopili! Ne, za takšen dialog pa v Novi vasi ni nihče. Tudi kalkulacija za novo ceno jih ni prepričala. Zaenkrat so še mnenja, da z njihovo kotlovnico delajo slabo, slabo gospodarijo z energijo. Zakaj šele na posebno intervencijo popravilo števca? Zakaj so v Škapinovi šele po enem letu odkrili kalorimeter za celo lamelo? Zakaj prikrivanje? Vse to vzbuja sumničenja in hudo kri. Čemu?

VILI EINSPIELER

VZGOJNO VARSTVENE USTANOVE NA CELJSKEM

VRTCEV PREVEČ, ALI PREMALO?

Podatki opozorjajo na neenakomerno zasedenost – Središča so polna

Pred štirinajstimi dnevi smo pisali o problemu kostrivniškega otroškega vrtca, ki je brez otrok, in se ob tem vprašali, ali se niso v tej krajevni skupnosti ušteli pri načrtovanju tega objekta, saj je očitno, da ocene dejanskega stanja in potreb niso bile dovolj dobro pretehtane. Ker pa gre v tem primeru za objekt, zgrajen solidarnostno, torej s sredstvi občanov šmarske občine, je ta problem toliko bolj boleč.

Ob tem primeru smo se takoj vprašali, ali je le-ta v naši regiji osamljen, oziroma kakšna je zasedenost otroških vrtcev v celjski regiji. Podatki, ki smo jih prejeli iz posameznih občin govorijo naslednje:

CELJE: PROBLEM DNEVNEGA OSIPA

Letošnji vpis kar za 30 odstotkov presega še nedavno veljaven pedagoški normativ, v poprečju pa je zasedenost vrtcev kljub temu v mejah normativa, saj je dnevni osip, predvsem zaradi bolezenskih izostankov, izredno visok. Ob tem se seveda, takoj pojavi vprašanje, kako je z zdravstveno preventivo, ali je storjeno res vse, da bi bilo prehladov čimmanj. Ne moremo biti namreč zadovoljni, če je dnevno kar precejšen odstotek otrok zaradi bolezni doma, da potem lahko govorimo o normativni zasedenosti v poprečju. Stiska oziroma pogoji za delo, predvsem v centru, so res težki. Največji problem so nove stanovanjske soseske kot je na primer Nova vas. Problem, ki bi ga v celjski občini lahko delno primerjali s kostrivniškim je vrtec v Frankolovem, kjer je od dveh oddelkov zaseden le eden. Tako kot v Kostrivnici, bo tudi tukaj treba razmišljati o ustreznih oblikah, da bi bila oba oddelka zasedena.

Že sedaj se pojavlja vprašanje, kako bo z vrtcem v Ljubečni, ki bo odprt predvidoma marca in ki je delno tudi zgrajen s sredstvi samoprispevka. Glede na izkušnje v Frankolovem, seveda. Iz sredstev samoprispevka bodo zgrajeni tudi otroški vrtci na Aljaževem hribu, v KS Center ter KS Dolgo polje. Vnaprej napovedovati zasedenost je sicer tveganо dejanje, se pa ob tem kljub temu vsiljuje vprašanje, če je bilo res najbolj pametno planirati to naložbo na Aljaževem hribu. Razporejati otroke iz prepolnih vrtcev v ostalih krajevnih skupnosti v nov vrtev v KS Center ne bo problem, lahko pa le-ta nastopi pri razporejanju v vrtec na Alješevem hribu, v kolikor ne bo polno zaseden. Upajmo, da praksa le ne bo pokazala, da smo se pri programu samoprispevka ušteli.

LAŠKO: STISKA NA VIDIKU

Vsi otroški vrtci v občini so polno zasedeni. Močno prekoračene zmogljivosti so edinole v Radečah, kjer pa bo že letos ta problem rešen z izgradnjo objekta v Kolenovem grabnu. V Rimskih Toplicah je vrtec danes poln, že v naslednjem letu pa pričakujejo težave, ko bodo morali nekaj otrok odkloniti. Enak problem je v vrtcu v KS Laško. Še bolj pereč problem je varstvo dojenčkov, saj oddelka jasli v občini nimajo. Problem poskušajo reševati s povezovanjem z družinami, ki so pripravljene prevzeti varstvo teh otrok.

Seveda pa ta oblika še ne pomeni rešitve problema, ki bo iz leta v leto večji.

ŽALEC: V OBROBJU PREMALO OTROK

Vrtci v večjih središčih so prepolno zasedeni. To velja zlasti za Žalec in Šempeter, kjer je »povpraševanje večje od ponudbe«. Kot protiutež pa se pojavlja problem v obrobnih predelih občine, kjer vrtci niso polno zasedeni, kar govori o tem, da so bile te gradnje nenačrtne, ne zaradi potreb, ampak zaradi krajevnih izsiljevanj. Manjše zanimanje za predšolsko vzgojo in varstvo v teh krajevnih skupnostih je tudi zaradi visokih številk na računih, ki jih morajo starši plačevati za vzgojo in varstvo svojih otrok. Prav zaradi tega pri občinski skupnosti razmišljajo o tem, da bi se delež skupnosti povišal s sedanjih 50 na 60 odstotkov ekonomske cene.

V vrtcu v Vinski gori so se zaradi nezasedenosti odločili za obliko, ki vključuje le vzgojni program, torej brez varstva in je za starše tako cenejša. O takšnih in podobnih oblikah razmišljajo tudi v Pirešici, Vrbju in Levcu, kjer prav tako niso vsa mesta zasedena. V občini Žalec je torej ob veliki stiski v centrih še vedno 44 mest, ki so nezasedena.

MOZIRJE: VSI VRTCI NISO POLNI

V trinajstih oddelkih v občini je trenutno 224 otrok oziroma 15 odstotkov predšolske mladine.

Medtem ko so vrtci v Mozirju, Nazajih, na Rečici polno zasedeni, je zlasti v Lučah in Solčavi zasedenost slabša. V petih primerih, ki so jih ugotovili, gre za izostanke zaradi previsokih obveznosti pri plačevanju vzgojnine in prehrane, ki jih starši niso zmogli. Prispevek za vzgojnino, ki ga starši plačujejo le v višini 40 odstotkov in pa strošek 20 dinarjev za hrano, postaja kljub vsemu postavka, ob kateri se ustavlja marsikatera družinska odločitev. V občini so se odločili, da letos vzgojnine ne bodo zvišali.

Ko bodo aprila v Mozirju odprli nov vrtec, se bo odstotek predšolskih otrok v organiziranem varstvu povečal od sedanjih 15 na 28 odstotkov. V mozirski občini je danes 36 nezasedenih mest.

SLOVENSKE KONJICE: MEST JE PREMALO

Vsi otroški vrtci v občini so polni. V Slovenskih Konjicah je preko 100 otrok, ki čaka na prazno mesto, nič boljše pa ni stanje v Zrečah. V Vitanju, Stranicah in Ločah imajo stalne »rezerve« le za 2 do 3 otroke. V Slovenskih Konjicah, kjer je stiska zaradi novozgrajenega 140-stanovanjskega bloka največja, bodo, zaradi znanih investicijskih omejevanj, gradili vrtec šele v letu 1982, v Zrečah pa leta 1985. Sedanje stanje poskušajo omiliti z organiziranim družinskim varstvom.

ŠMARJE PRI JELŠAH: NOVA LESTVICA?

Medtem ko v KS Šmarje beležijo 40 odklonjenih otrok, je v občini (brez Kostrivnice) prostora za 130 do 135 otrok. Konkretno: v Rogatcu 30, Rogaški Slatini 30, Mestinju 15, Podčetrtku 15, Kozjem 30 ter v KS Bistrica ob Sotli 15. Pred kratkim je zasedala skupščina občinske skupnosti otroškega varstva in obravnavala predlog nove lestvice plačevanja vzgojnine, ki ima več vmesnih stopenj od najnižjega prispevka 350 do najvišjega 1.200 dinarjev.

S tem bo omogočeno družinam z nizkimi osebnimi dohodki, da bodo plačevale nižjo ceno vzgojnine.

Družine z manj kot 1.000 dinarji na člana bodo oproščene plačila vzgojnine in prehrane. S tem ukrepom poskušajo zmanjšati število prostih mest v omenjenih vrtcih.

Izrazit osip se je pojavil predvsem v zadnjih mesecih. To dejstvo ne potrebuje komentarja.

VELENJE: LANI 300 NEREŠENIH PROŠENJ

V občini so povsod krepko prekoračeni pedagoški normativi, prav tako prostorski, saj so stavbe, v katerih se nahajajo vrtci stare in dotrajane.

Enote so približno enako zasedene, za to pa skrbi posebna komisija pri skupnosti otroškega varstva. Zasedena sta tudi vrtca v Pesjem in Škalah, v jeseni pa bo odprta v Velenju nova enota za dojenčke in ostale predšolske otroke.

ŠENTJUR: NOV VRTEC V PEŠNICI

Vrtec v Šentjurju je poln, na prosto mesto pa še čaka 60 do 70 otrok. Tudi na Planini je poln. Nekaj prostih mest je edinole v Slivnici, Loki, Dramljah in Ponikvi. Zaskrbljujoče so predvsem odjave v zadnjih mesecih, ker je vrtec za marsikatero družino predrag, kljub temu, da je lestvica v regiji najnižja. Zaradi tega že sedaj razmišljajo o novih oblikah, ki bi bile za starše cenejše. V načrtu imajo gradnjo novega objekta v KS Šentjur, v naselju Pešnica, ki bo lahko sprejel 120 otrok.

Takšno je torej stanje v naši regiji. Tudi številke in pa skopi podatki sicer veliko povedo, o sami problematiki, ki je brez dvoma dovolj aktualna pa kdaj pozneje. Obširneje, predvsem pa poglobljeno.

MARJELA AGREŽ

V BESEDI IN SLIKI

MNOŽIČNO NA TEKU V LOGARSKI DOLINI

»Logarska dolina ima vse pogoje, da postane cente smučarskih tekov«, je v nedeljo povedal znani smučarsk delavec Janez Pavčič, ki je pomagal organizatorju, to Zboru vaditeljev, učiteljev in trenerjev Celje, pripravi tretji množični tek. Okoli 700 tekmovalcev, ki so se pom rili na 10 in 20 km progah, je bilo zadovoljnih z organiza cijo tekmovanja in samo progo in ne nazadnje tudi vremenom, saj se je ob koncu tekmovanja pokazalo tud sonce.

Zares je velika škoda, da je bila cesta v samo Logarsk dolino splužena nekaj dni pred tekmovanjem in da so bil tudi proge pripravljene šele takrat. Tu ne mislimo tekmo valnih temveč proge za rekreativni tek. Zaradi ugodni snežnih razmer, v dolini je od 1,5 do 2 m snega, ter n nazadnje tudi nočitvenih zmogljivosti, bi bila lahko Lo garska dolina polna tudi pozimi.

Zmagovalci – 10 km: pionirke do 15 let: 1. Karme Rajšp – Hoče; pionirji do 15 let: 1. Roman Klinc – Hoč članice nad 15 let: 1. Zvonka Kokalj – Ihan; člani nad l let: 1. Sašo Grajc – Hoče. – 20 km: članice do 30 let: Milen Kordež – Jamnik; člani do 40 let: 1. Bojan Cvajner – Žleb ženske nad 30 let: 1. Mateja Grom – Vrhnika in moški na 40 let: 1. Janez Pavčič – Ljubljana.

F. P

MI MED SEBOJ

PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA

Pri prenehanju delovnega razmerja, brez volje delavca so določbe zakona dovolj ozke. Tako lahko delovno razmerje preneha delavcu – ni pa nujno, če je pri sklenitvi delovnega razmerja zamolčal ali dal neresnične podatke v zvezi s pogoji, ti **podatki pa so bistveni** za opravljanje del in nalog, za katere je sklenil delovno razmerje.

Drugi primer prenehanja delovnega razmerja je, če se ugotovi, da delavec ni zmožen opravljati del in nalog, ki so mu zaupane, ali da ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev ali za katerega se ugotovi, da trajneje ne dosega delovnih razultatov, ki se navadno dosegajo, ter noče opravljati del in nalog, ki ustrezajo njegovi delovni sposobnosti. Za ugotavljanje nezmožnosti mora delavski svet imenovati posebno komisijo izmed delavcev, ki morajo imeti najmanj takšno strokovno izobrazbo, kot delavec, katerega zmožnost se ocenjuje. V sklepu o imenovanju komisije je potrebno določiti čas, za katerega se ocenjuje delovna zmožnost, zakaj zakon posebej določa, da gre za daljši (trajnejše ne dosega rezultatov) čas. Na podlagi ugotovljenih dejstev in ocene o delovni zmožnosti bo komisija sprejela sklep o razporeditvi delavca na druga dela in naloge, ki ustrezajo njegovi delovni zmožnosti. Če delavec tako razporeditev odkloni, mu preneha delovno razmerje, po vročitvi dokončnega sklepa.

Poseben način prenehanja delovnega razmerja je v primeru, ko delavec izpolni pogoje za osebno pokojnino. Praviloma delavec preneha z delom tistega dne, ko se upokoji. Dan je seveda lahko različno določen in predvsem odvisen od volje delavca in organizacije združenega dela. V zakonu o delovnih razmerjih je namreč dana možnost, da delavec ostane v delovnem razmerju, kljub temu, da je izpolnil pogoje za osebno pokojnino (pokojninska doba delavca 40 let, delavke 35 let). Da preneha delovno razmerje takšnemu delavcu je odvisno od delavca, saj lahko izjavi, da se bo upokojil od pristojnega organa TOZD, ki lahko sklene, da delavec preneha delovno razmerje.

PIŠE:
RUDI PEPERKO
družbeni pravobranilec samoupravljanja

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

NOGE NA TOPLEM

Presegli načrtovani izvoz

V tovarni nogavic na Polzeli so se lotili stabilizacije na pravem koncu in ugotavljajo, da je poslovni uspeh preteklega leta dober, še posebno če upoštevajo mnoge kritične situacije, ki so jih znali še vedno pravočasno rešiti in s tem preprečiti zastoje in izpade proizvodnje.

V letu 1980 je Polzela prodala 29,090.037 parov nogavic, kar je za 6,4% več kot leto poprej in pomeni okrog 200 milijonov večjo realizacijo. Planirani izvoz so presegli, kar jim je prineslo prepotrebne devize, seveda še vedno pa mnogo premalo, saj so v veliki meri vezani na uvoz repromateriala.

Polzela vključuje dve proizvodni temeljni organizaciji in sicer Moške nogavice, in Ženske nogavice. V obeh TOZD so planirane vrednosti proizvodnje precej presegli, medtem, ko s količinsko proizvodnjo niso povsem zadovoljni, čeprav ta ni manjša kot bi lahko bila zaradi načina dela, temveč, predvsem zaradi težav z materialom.

Dobro poslovanje zagotavlja tudi rast osebnih dohodkov. V letu 1980 so se povprečni osebni dohodki v Polzeli dvignili za 23,7% kar je povsem v skladu z drugimi doseženimi uspehi. Seveda so delavci v tej tovarni že davno spoznali, da lahko sebi in drugim zagotovijo varnost le z vestnim delom in v tem smislu so postavljeni tudi vsi načrti za tekoče leto.

TONE TAVČAR

O POLOŽAJU DELAVK SOZD MERX

ŠE SO OVIRE

Z enotno akcijo nad probleme

V kolikšni meri so delavke vključene v samoupravne, delegatske in družbenopolitične organe, kako se spoprijemajo z najbolj perečimi vprašanji gospodarjenja, katere probleme še čutijo na delovnem mestu in kako jih skušajo reševati – to je le nekaj vprašanj, o katerih je tekla beseda z enajstimi delavkami sestavljene organizacije združenega dela Merx Celje na pogovoru za okroglo mizo. Med udeleženkami so bile predstavnice trgovskih, kmetijskih in gostinskih organizacij, delavke mlinsko predelovalne industrije, socialna delavka, kulturna koordinatorica in usklajevalka dela družbenopolitičnih organizacij.

Osnovna ugotovitev pogovora je bila, da si delavke skupaj z ostalimi moškimi kolegi vsepovsod, v vseh temeljnih delovnih sredinah v prvi vrsti prizadevajo za boljšimi delovnimi rezultati. Delavke razumejo zaostreno gospodarsko situacijo in zavedajo se, da jo bo mogoče preseči zgolj z boljšim delom. Kritično pa so ocenile dejstvo, da je še premalo delavk vključenih v najrazličnejše samoupravne, družbenopolitične in delegatske organe v delovnih in temeljnih organizacijah sozd Merx, pa čeprav je v vseh delovnih organizacijah novega sozda med zaposlenimi večina žensk.

Sicer pa so udeleženke okrogle mize nanizale še vrsto ugotovitev oziroma problemov, s katerimi se srečujejo v neposrednih delovnih okoljih. Tako so trgovske delavke omenile težave v zvezi z otroškim varstvom, gostinske delavke se spopadajo z vprašanjem delovnega časa, varstva otrok, prevozov z dela in številnih poklicnih obolenj, kooperantka šentjurskega kmetijskega kombinata je ocenila položaj kmečke proizvajalke, vse delavke sozda Merx pa so soglasno ocenile, da je izredno kritično in razprave potrebno vprašanje boleznin in trajnih poklicnih obolenj delavk. Verjetno bo treba razmišljati, so menile, da bi vprašanje obolelih delavcev reševali z ustreznimi premestitvami na lažja delovna mesta.

O vseh zaključkih razprave za okroglo mizo bodo predstavnice delovnih organizacij sozd Merx obvestile osnovne organizacije sindikata, da bi v njih poiskali najbolj ustrezne in možne rešitve posameznih problemov. Dogovorile pa so se tudi, da bodo sprožile pobudo za ustanovitev posebnega odbora, ki bo stalno spremljal družbenoekonomski položaj žensk v sozdu Merx.

DAMJANA STAMEJČIČ

TRIJE KONGRESI SAMOUPRAVLJALCEV – TRI ETAPE SAMOUPRAVNEGA RAZVOJA

K SAMOUPRAVLJANJU KOT INTEGRALNEM SISTEMU

Po oblikovanju ustavnih amandmajev leta 1971 je sledila zrela ali tretja faza samoupravljanja, v kateri se je preoblikovalo v integralni sistem. To je bil v bistvu uvod v proces, ki se je pet let kasneje odrazil v Zakonu o združenem delu. Prav o tem pa bo govora na letošnjem, 3. kongresu samoupravljalcev Jugoslavije, za katerega pobudo je dal tovariš Tito v svoji novoletni poslanici na prehodu iz leta 1979 v leto 1980. Tedaj je Tito dejal:

»V naslednjem obdobju bo potrebna najširša mobilizacija vseh delovnih ljudi. Prepričan sem, da bi k temu pripomoglo tudi vnovično organiziranje kongresa samoupravljalcev.«

Osrednja tema 3. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije, to je dohodek in dohodkovni odnosi, je bil v središču pozornosti tudi na 2. kongresu samoupravljalcev. Tedaj je bilo poudarjeno, da predstavlja dohodek osnovni ekonomski motiv dela delavcev v združenem delu. Dohodek je družben, družbeno neodtujljiv od delavcev in od samoupravnih organizacij združenega dela, z njim pa delavci razpolagajo v svojem in družbenem interesu. Na teh dohodkovnih odnosih delavec stopa v vse odnose v družbeni reprodukciji in s tem zagotavlja, da je delo svobodno in da delavec vpliva na vse pogoje svojega dela, je poudarjeno v resoluciji 2. kongresa samoupravljalcev.

»Zdi se mi,« je naglasil Edvard Kardelj v referatu na 2. kongresu, »da dobršen del nesporazumov okoli dohodka izvira iz tega, ker mnogi pozabljajo, da ima dohodek dvojni pomen. Po eni strani je dohodek družbenoekonomski odnos med delovnimi ljudmi... Po drugi strani pa je dohodek tudi ekonomski dejavnik in ima kot tak različno ekonomsko strukturo in različne vidike v določenih fazah družbene reprodukcije. Presežna vrednost, ki v pogojih kapitalizma predstavlja dobiček kapitalističnega lastnika, v naših razmerah postaja sestavni del skupnega dohodka združenih proizvajalcev. Zato tudi profit kot družbenoekonomska kategorija, oziroma kot kategorija odnosov med ljudmi izginja in postaja sestavni del dohodka in delitve po delu enako kot vsi ostali elementi dohodka združenih proizvajalcev. Če pa kljub temu gledamo ekonomsko strukuro dohodka posamezne delovne organizacije in ob tem tudi vsakega posameznega člana te organizacije vidimo, da se pojavljajo resne ekonomske razlike, ki imajo zelo različne posledice na ekonomski in družbeni položaj delovnih ljudi, posebej pa še na enotnost sistema dohodkovnih odnosov.«

KARDELJ O EKSTRA-DOHODKU

Kardelj je s tem opozoril na boleče in še vedno nerešeno vprašanje tako imenovanega ekstra-dohodka, ki je proizvod različnih okoliščin in ki ni rezultat dela. Zato tudi njegova razporeditev ne more pripadati samo kolektivu, temveč celotni družbeni skupnosti.

»Če bi prepustili razvoj dohodkovnih odnosov stihiji takšne vrste, bi se prav skozi sistem delitve po delu in dohodkovni sistem povečevale razlike, obenem pa bi se večale razlike tudi znotraj samega delavskega razreda,« je poudaril Kardelj. »Samo po sebi je umevno, da to sočasno vodi k zaostrovanju socialnih, političnih in drugih konfliktov. Takšnih pojavov pa je veliko v vsakdanji praksi. Za sedaj še niso posebej naglašeni, ker so koncentracije dohodka relativno majhne... Toda te težnje moramo imeti pred očmi kot potencialni izvor mnogih resnejših deformacij v naši družbi, ko bo družbeno bogastvo mnogo večje. Tedaj se bodo tudi razlike poglabljale, če se družba že prej ne bo zoperstavila takšnim stihijskim tokovom.« Kardelj je ob tem poudaril, da bi bilo napačno, če bi se osredotočili le na omejevanje posameznih delovnih organizacij v pogledu ustvarjanja dohodka, ker bi s tem zavirali razvoj. Rešitev je treba iskati v nadaljnji izgradnji sistema delitve, o čemer pa bo ravno na 3. kongresu veliko govora.

Kardelj je govoril tudi o odporih zoper samoupravljanje.

Nekateri kritiki samoupravljanja postavljajo vprašanje o rezultatih samoupravnega razvoja takole: ali je samoupravljanje ovrglo etatizem, birokratizem, tehnokratizem in socialne razlike? Na tako zastavljeno vprašanje moramo odgovoriti: ne, ni jih ovrglo, ampak to ni pomembno za zgodovinsko izkušnjo samoupravljanja... Toda če postavimo vprašanje, ali se je samoupravljanje uveljavilo kot realen dejavnik, ki zavrača in omejuje te tendence, kot dejavnik, ki seka njihove zgodovinske korenine... na tako postavljeno vprašanje pa lahko brez obotavljanja danes odgovorimo: da, samoupravljanje se je afirmiralo prav kot takšen družben dejavnik.«

3. kongres samoupravljalcev bo prvi takšen vsejugoslovanski zbor, na katerem fizično ne bo prisoten tudi Josip Broz Tito, nezamenljivi vodja jugoslovanskega delavskega razreda. Toda Titova revolucionarna misel je vtkana v vse, o čemer bo kongres razpravljal.

Kongres bo od 16. do 18. julija 1981 v beograjskem Sava-centru.

Predvidoma bo na njem sodelovalo preko 1700 delegatov, med katerimi bo tudi petdeset delegatov naših delavcev, ki so na začasnem delu v tujini.

NADA DJERMANOVIĆ

ŠEMPETER: MLADI O SVOJEM DELU

Na letni programski konferenci so se v petek sešli mladi iz osnovnih organizacij ZSMS Šempeter ter pregledali uspehe in si zadali program dela za letošnje leto. Iz poročila predsednika Alojza Terglava ter drugih vodij komisij je razvidno, da je bilo delo lani zelo uspešno. Med pomembne uspehe sodi, da so lani pričeli izdajati glasilo Mladi Rimljan, ki pa ni samo

glasilo mladih v krajevni skupnosti, temveč glasilo vseh organizacij in društev. Pripravili so tudi več očiščevalnih akcij (igrišča, okolice jame Pekel), ki pa niso vse uspele kot so predvidevali. Na občinskem kvizu Tito, partija, revolucija so zasedli prvo mesto, na regijskem pa so bili četrti. Povečali so tudi število članov. Menijo, da je potrebna večja povezanost med ostalimi OO ZSMS v Šempetru (SIP, LIK Savinja). Na konferenci so ob koncu izvolili tudi novo vodstvo. Predsednik za naslednji dve leti bo Dani Zagoričnik.

T. TAVČAR

OBISK PRI INŽENIRCIH V CELJSKI VOJAŠNICI

NAJBOLJŠI POUK JE NA TERENU

Savo Nešković: »Nikoli ne dosežemo toliko, da ne bi mogli še več!«

Enota, ki jo vodi Savo Nešković, je bila v treh leti najboljša v Ljubljanskem armadnem območju ter je tako prehodna zastavica za vedno ostala v njihovih vitrinah kot dokaz znanja in sposobnosti. Enota je bila za dosežke tudi odlikovana z redom za vojne zasluge z zlatimi meči, leta 1979 pa je prejela srednjo plaketo JLA.

To je samo nekaj najpomembnejših priznanj, na katere so inženirci v celjski vojašnici še posebej ponosni. Ponosni zato, ker so jim ta priznanja nagrada za opravljeno delo in istočasno najboljše izhodišče za bodoče, še boljše dosežke.

Obiskali smo jih pred njihovim letošnjim praznikom, 7. marcem, ko bodo slavili 38-letnico inženirskih enot kot sestavnega dela JLA. **Pripoveduje Savo Nešković:**

»Čeprav smo bili uspešni že prej, smo resnično veliko naredili prav v zadnjih štirih letih, kar pričajo tudi omenjena priznanja. Mi smo edini rod naše vojske, ki največ prinaša celotni skupnosti in to predvsem preko rednega pouka na terenu. Naše osnovne naloge so izgradnje cest, mostov, vodovodov, pogozdujemo gozdove, urejujemo elektrifikacijo, urejujemo spominska obeležja NOB itd. Naša enota je v zadnjih štirih letih naredila 35 kilometrov povsem novih cest. Najbolj smo ponosni na cesto v dolžini devet kilometrov proti Pokljuki, ki je ena najlepših cest. Velike delovne akcije opravljamo v sevniški občini, kjer delamo že dve leti. Delali bomo tudi letos in to nadaljevanje ceste iz Tržišča (že gotova) do Sevnice. Sedem kilometrov je že narejene, štiri bomo letos. Zgradili smo osem mostov

v dolžini 122 metrov. Vsako leto damo družbi po dva mosta. Napravili smo okoli 16,5 km vodovodov in še mnogo drugega.«

Kako pa je s podobnimi akcijami v celjski občini oz. regiji?

Savo Nešković: »Mislim, da ker imamo svoj sedež v Celju in s tem v celjski občini oz. regiji, sem prepričan, da bi morali najprej napraviti vse tukaj pa potem iti drugam. Kljub temu smo nekaj naredili. V celjski regiji smo zgradili dvanajst kilometrov cest (Brdce pri Dobrni, Kokarje itd.), mnogo smo jih popravili. Seveda to ni dosti, moralo bi biti še več. Letošnje akcije: že marca bomo začeli z rekonstrukcijo ceste v Pečovniku (približno kilometer), sodelujemo pri izgradnji vodovoda v Škofji vasi (4,5 km). Za nas je najbolj značilno to, da vsa dela na terenu opravljamo skozi naš redni, praktični pouk. Tako ne doprinašamo samo dobrin naši družbi, ampak tudi sebe v konkretnem delu usposabljamo. Pri nas smo recimo usposobili več sto strojnikov za delo z raznimi stroji. To so poklici, ki so sicer deficitarni in je naš prispevek velikega pomena za družbo, saj se po odsluženem vojaškem roku vračajo v združeno delo. V zimskem času imamo intenzivni pouk v vojašnici, potem pa pet do šest mesecev preživimo na terenu, kjer je najboljši pouk. In še novost: pri nas ne traja pouk več samo šest mesecev, kot nekoč, pač pa skozi vse vojaško obdobje. Tako je možno morebitne prve neugodne rezultate do konca popraviti.«

Inženirci nadaljujejo tradicijo slavne I. inženirijske brigade 7. korpusa. Na njenih tradicijah se učijo tako vojaki kot starešine. V ta namen so v vojašnici odprli tudi spominsko sobo, muzej, kjer so spravljeni dokumenti o tej slavni brigadi. Ta prostor si vsak, ki ga zanima, lahko ogleda.

Lani ste sprejeli prvo generacijo tistih, ki so takoj po končani srednji šoli oblekli vojaško uniformo. Kakšni so rezultati?

Savo Nešković: »Odlični! Uspeh pri prvi generaciji je nad pričakovanji. Zavedamo se, da so to mladi ljudje, ki se še niso navadili na določene težave življenja in da še večina ni okusila svojega kruha. Zato mora biti naš pristop do njih drugačen, kot prej. Mi jim predstavljamo očeta in mater in to tudi vidijo v nas. Mi jih moramo voditi in to bodo odlični fantje, delavci, samoupravljalci. Pri nas jih navajamo na jutrišnje delo v delegacijah, samoupravljanju... Sicer je pa to samo prehod iz ene ‚delovne' organizacije (JLA – op. p.) v drugo delovno organizacijo. Da lahko vse dosežemo pa je pogoj kolektivno prijateljstvo, ki je resnično na višini in bolj prisotno, kot drugje. Naš kolektiv je mlad, saj je poprečna starost starešin 29 let! Po nacionalnosti smo heterogeni, saj smo iz vse Jugoslavije, homogeni pa po delu in željah.«

Kaj menite o Celju, sodelovanju s šolami, mladino, delovnimi organizacijami, krajevnimi skupnostmi?

Savo Nešković: »Tudi skozi pouk želimo vojakom več povedati o Celju, ki je čudovito mesto in to predvsem zaradi ljudi, ki so izredno neposredni, dostopni. S šolami sicer dobro sodelujemo, vendar nas še vseeno premalo izkoriščajo. Tu ne mislim npr. na igranje nogometa, ampak druge, pomembnejše stvari. Možnosti je izjemno veliko in jih je treba izkoristiti za našo še boljšo pripravljenost. Dobro je sodelovanje z delovnimi organizacijami (zlasti Gradis, Ingrad, Cestno podjetje), vendar bi tudi lahko bilo še boljše. Pridite in poglejte, kaj delamo, isto bomo naredili tudi mi, saj se navsezadnje dopolnjujemo. Mi jim recimo dajemo usposobljene kadre.«

TONE VRABL

NOVI tednik 35 LET

8. MAREC

PET LET ZAKONA – ŠEST OTROK

Sreča je kakor droben kristal. Lahko ga podeseteriš, stoteriš ali pa narediš celo kepo radosti. Ni nujno, da je dragocena, lahko je sestavljena iz različnih spoznanj. Ta sestavljajo mozaik življenja, ki ga več ali manj kroji vsakdo sam. Naključja so v njem le posamezni drobci, večje odločitve pa sprejemamo z vso odgovornostjo.

Take misli so se nam motale po glavi, ko smo odhajali od Hajnškove družine iz Rakovelj pri Braslovčah. Od mladega zakonskega para, dvaindvajsetletne Vesne in šestindvajsetletnega Karla.

Karlovo mamo Dragico in številno otročad ni bilo težko najti. Že na dvorišču smo vedeli, da smo prišli prav. Na številnih vrveh je viselo polno majcenih hlačk, majic, nogavičk in kapic. To je bil prvi kažipot k Hajnškovim.

MAJCENE NOGE V VELIKIH COPATAH

Sledilo je prijazno povabilo v kuhinjo, kjer se je stara mama ravno prizadevala, da bi obula v copatke še ne dveletni dvojčici – Karolino in Selmo. Nista hoteli svojih obuval, ampak sta si natikali in trmoglavili za večje copate starejših bratcev. Ko jima je podvig uspel, sta zmagoslavno stopicali v prevelikih copatah po kuhinji.

Kmalu je vstopila mamica Vesna, krhka, a odločna ženska. Zaposlena je v tovarni nogavic v Polzeli, a je zaradi otrok več doma kot v službi. Zadnji dve leti pa je sploh doma. V enem letu je rodila štiri otroke, dvakrat zaporedoma dvojčke. Najmlajša dva – Karli in Vesna bosta osmega marca izpolnila leto dni, Karolina in Selma pa bosta 24. marca stari dve leti. Vesnin čas materinstva se bo kmalu iztekel, pravi pa, da se službe že veseli. Zdaj s taščo že nekako uženeta vse štiri in si šele na večer spočijeta ušesa in lahko kaj postorita. Zašijeta, počistita, opereta. Dnevno brni pralni stroj, navadno dvakrat, v nedeljo pa ves dan. Treba je oprati tudi starejša dva otroka – Kristjana in Roberta. Mislili boste, da sta že odrasla fantiča, pa štejeta oba skupaj komaj devet let. Kristjan dela mamici skrbi že pet let, Robert pa štiri. Nismo ju našli doma, ker ju vodijo v vrtec v Braslovče. Malo zato, da se doma razbremenijo, malo pa zato, da se tudi kaj naučita. Za oba plačujejo 1700 dinarjev, kar pomeni kar krepak izdatek v skupnem gospodinjstvu. Očka Karel je mizar v Garantu, mamine »bolniške« pa tudi niso visoke. Ne živijo v pomanjkanju, skrbno pa morajo obrniti vsak dinar. Če kaj privarčujejo, je že velik uspeh. Pa tudi to zmorejo! Malo na kredit, malo pa iz privarčevane vsote in povečali bodo hišo, ker je za vse premajhna. Zdaj še gre, a kaj ko bodo otroci zrasli! Da jim je toplo, kurijo povsod. Letos so porabili že šest ton premoga.

BOLEZEN JE VEČKRATNI GOST

Mamica Vesna svoje svetlolase in temnolase storžke, ki so zrasli na veji skupnega življenja, zaupa svoji tašči. Malo pa jo le skrbi, kako bo otročadi sama kos, zlasti, če bodo zboleli. Nič novega ni, če povemo, da so večkrat bolni. Zboli eden, potem pa vsi za njim. Najhuje je bilo takrat, ko je vseh šest imelo vodene koze. Pa takrat, ko je razsajal meningitis. Praznina pa je gledala iz vseh kotov, ko so bili štirje otroci naenkrat v bolnišnici, ker so zboleli za trebušno gripo. No, nazadnje pa je bilo doma bolnih osem. Zboleli sta tudi obe mami. Takrat so ležali pozabljeni v kotu medvedki, miške, zajčki in mucke. Dveletni dvojčici, ki že pogumno klepetata, jih povijata, oblačita – tako kot vidita mamico, ko previja najmanjša.

»Pridna so naša dekleta,« se pohvali mamica, dočim fantičke ne pohvali tako. Vedno ji kaj ušpičita, »pa naj, saj sta kar iz pravega testa«.

NAJ SE SMEJIM ALI JOČEM?

Ko se je sedemnajstletna Vesna pred petimi leti odločila, da s Karlijem stopata vštric, najbrž ni mislila, da bo pri dvaindvajsetih letih najmlajša mamica z največ otroki v Sloveniji. Ko je rodila prva dva, se ji je zdelo povsem normalno. Sprejela ju je in bila srečna. Ko je rodila v tretje, do zadnjega ni vedela, da bodo dvojčki. Bila je presenečena in ponosna. Ko še niti leto ni minilo, je rodila v četrto. Tudi tokrat ji niso napovedovali dvojice. Ko se je vse zgodilo, ni vedela, ali naj se smeji ali joče. Vse je rodila v celjski bolnišnici in vse je šlo po sreči, čeprav sta zadnji dvojčici tehtali pod normalno težo.

Zdaj je živžav po hiši. In z njim, ki nikoli ne poneha, polni pehar sreče. Očka Karel je ponosen na svojo otročad, meni pa, da je njihova družinica dovolj velika. Enakega mnenja je tudi mamica Vesna ter mama Dragica.

Družinici je res botrovalo naključje, a zakonca Hajnšek sta kljub mladosti pokazala dovolj zrelosti za življenjske odločitve. Njuni otroci so njuna sreča, hkrati pa skrb, da jim ne bo nikoli nič manjkalo, čeprav bo življenje skromno in polno odrekanj.

Predvsem pa si želita zdravja, zvrhano mero za otroke in manjši zalogaj zase, da bosta lahko svoje bučke, ki zdaj še racajo po kuhinji, pripeljala do kruha. z ljubeznijo, ki sta jo polna, jima bo to tudi uspelo.

TEKST:
ZDENKA STOPAR
FOTOGRAFIJA:
JANEZ VEDENIK

NESEBIČNI BOJ MARIJE LUSKAR

Doberškovim v Mangi pri Šentvidu se je pred 63 leti rodilo drobno dekletce, ki ga je kalilo trdo življenje tam gori med kozjanskimi griči. Te, danes tako blage roke, so se naučile poprijeti za vsako delo, saj so bili drugačni časi in bližali so se še hujši.

Pri sinu in njegovi družini, kjer živi zdaj, pravi, da ji je lepo kot le redkokdaj poprej. Čeprav v srcu nosi težko bol iz najhujših dni naše zgodovine, so njene iskrive oči pod pisano ruto videti resnično mirne in srečne. Zarosijo se s srebrnimi solzami tedaj, ko ji spomin uide za 40 let nazaj. A le za trenutek, kajti življenje jo je naučilo tudi to, da je treba še tako pekočo bolečino skriti.

Tedaj, ko smo jo obiskali in se z njo pogovarjali ob topli kmečki peči, je ničkolikokrat dejala: »To se ne sme ponoviti! Mir, samo mir je tisti, ki bo vsemu svetu prinesel blagostanje.« Potem je iz spominov, ki jih ne oživlja rada, jela pripovedovati zgodbo iz tistega obdobja svojega življenja, ki je danes v zgodovini jugoslovanskih narodov zapisano z zlatimi črkami.

Ko je Kozjansko vzplamtelo v boju, je Marija vedela, da je treba partizansko gibanje podpreti za vsako ceno. Skupaj s svakinjo sta razmišljali, kako bi po svojih najboljših močeh pomagali partizanom. Začeli sta akcijo za zbiranje hrane. Tiho in previdno so noč za nočjo prihajali partizani v hišo.

Po kos kruha, polento, toplo domačo besedo. Kar je mogla jim je prihranila, ali pa jim po skrivnih poteh poslala v hosto. Tako je branila to našo slovensko zemljo in naš jezik. Luskarji in Doberški so bili po zaslugi izdajalcev kmalu na spisku osumljenih in Marija se je še bolj navadila molčati, zlasti tedaj, ko je njen brat Ivan ušel Nemcem in tudi svak je že prej odšel v partizane. Na Kozjanskem so se začele množične aretacije zavednih ljudi. Brat je resda ušel Nemcem, zato pa so ti iz maščevanja odpeljali njegovo ženo in pet otrok. V uničevalnem Auschwitzu je svakinja zaradi trpinčenja in žalosti kmalu umrla. Brat in svak, ki sta pomagala iskriti odpor, sta se ob koncu vojne vrnila.

Po molku, ki je nastal ob njeni pripovedi v topli izbi je Marija obrnila drug list dnevnika, ki ga ji je zapisalo življenje samo. Spomnila se je na sodelovanje s Pokrajinskim komitejem, ki se je bil sprva naselil v njenem rojstnem domu v Mangi, kasneje, ko je zaslutil izdajo, pa v Podpeč, nedaleč od njenega doma. Dolgo ni vedela, kje se skrivajo ti vrli fantje in tudi moževa mama, ki jim je sicer pomagala, ne. Potem sta spet skupaj začeli z akcijo za hrano, a bili sta na moč previdni. Iz tistih dni pa vse do danes je ostalo trdno in pristno prijateljstvo s Sergejem Kraigherjem. Še vedno so veseli in srečni kadar se snidejo.

Tako je Marija obračala list za listom svojega dela in sodelovanja s partizanskim gibanjem.

Najhuje je bilo, ko je na Kozjansko pridrvela ustaška drhal in jela klati ter požigati. Kdo ve, po kakšnem naključju njena vas ni zagorela, čeprav so vsi trepetali v grozi, kaj se bo zgodilo, saj je bil njen mož tudi v partizanih, sama pa je prav tedaj povila deklico.

Iz groze, krvi, bolesti, a vere v lepše življenje, se je kmalu zatem rodila še svoboda. Začele so se akcije za obnovo domovine, ki jim tudi Marija Luskar ni stala ob strani.

Življenje se je jelo vračati v razdrapane bajte, na rodovitne njive in polja, kjer je sicer manjkalo vriska in smeha tistih oračev in žanjic, ki so za vselej ostalih v hostah in taboriščih kot večni pomnik in opomin na grozodejstva vojne.

To bol nosi Marija kot neizbrisni pečat v podobah svojega življenja.

Tekst:
MATEJA PODJED
Foto:
DRAGO MEDVED

Marija Jazbinšek

Bernarda Landšteter

TRIPERESNA DETELJICA INOVATORK

Inovacije so v pretežni meri moška domena. Zelo redko srečamo na tem področju ženske, zlasti pa še, če niso tehničarke. V štorski železarni, v tozdu Livarna I, pa smo našli na administrativnem področju troje inovatork: BERNARDO LANDŠTETER, MARIJO JAZBINŠEK in ANGELCO BRILEJ. Slednja je bila na porodniškem dopustu, razgovarjali pa smo se s prvima dvema.

Njihov izum pri pisanju obrazcev uporabljajo v železarni Štore že dve leti. Lansko leto so bile za to tudi nagrajene, dobile so priznanje za inovacijo in denarno nagrado na osnovi prihranka, ki so ga ustvarile za delovno organizacijo. Zaposlene so (imajo ekonomsko in administrativno izobrazbo) pri pripravi in izračunu proizvodnje. Izumile so nov način pisanja čekov (na nek način so to poenostavile), ki ima za temeljno organizacijo naslednje prednosti: zmanjšala se je količina dela za dosego istega učinka, zmanjšalo se je delo v podaljšanem času, omogočila se je izdelava mesečnih poročil v predpisanem roku, zmanjšala se je količina potrebnega papirja in novi dokument je preglednejši od prejšnjega. Po starem obračunu so inovatorke v osmih urah napisale 283 nosilcev stroškov (obrazcev), po inovaciji pa v istem času 1344. Razlika v številu napisanih nosilcev stroškov na osem ur znaša 1061 ali 474,91 odstotkov. Skupni prihranek v dinarjih znaša v enem letu 24.462,07 dinarjev.

Z. S.

8. MAREC

20 LET PATRONAŽNE SLUŽBE V CELJU

NE LE POKLIC – NAČIN ŽIVLJENJA!

Dvajset let je minilo prvega marca, odkar je v Celju pričel z delom Patronažni center kot posebna organizacijska enota zdravstvenega doma. Dvajset let, odkar so z obiski na domovih skušali zajeti celotno družino varovanca z vsem njegovim življenjskim okoljem. Zagnani začetki v vrsti let niso rodili zaželenih sadov. Šele pred dvema, tremi leti so postavili dejavnost na trdne temelje, kakršne to delo zahteva. Začetki pa segajo daleč nazaj.

SPOMINI ŠE ŽIVIJO

S torbami v rokah, peš, s kolesi, so se pred leti odpravljale zdravstvene delavke iz protituberkuloznega, ženskega in otroškega dispanzerja na pot k svojim varovancem. Nič posebnega ni bilo, če so se v družini srečale, saj je vsaka skrbela le za svojega varovanca. Šele pred dvajsetimi leti so usmerile svojo skrb k celi družini. Postale so patronažne sestre. Le babice so še naprej skrbele za žene-matere in novorojenčke.

Terezija Komplet je celih trideset let preživela kot babica na območju Vojnika. Njeni spomini so živi, kot je živa ljubezen do dela babice. Pa so bili začetki za mlado dekle, ki je šele prišlo iz šole, na terenu težki. Vedeli so na šoli, zakaj so le najboljše učenke poslali na teren, kjer so se lahko zanesle le na svoje znanje in iznajdljivost. Premagati je bilo treba nezaupljivost, premagati predsodke, s pravo besedo, z zrelostjo, z dostopnostjo pridobiti zaupanje. Brez tega niso uspele babice, ne bi uspele patronažne sestre. Babica Terezija je takšna. Tudi pogumna in vztrajna. Brez poguma, brez vztrajnosti ne bi šla ponoči, v snegu, v dežju na pot k samotni, oddaljeni hiši, kjer so še gorele luči, kjer so porodnice čakale odrešitve. Takrat je bilo veliko, veliko porodov na domovih. Da je to za babico najlepše doživetje, je potrdila tudi Fanika Gačnik, babica na območju Šmartnega in Celja. »Rojstvo otroka je za babico tako lepo kot za samo mater,« je dejala. Tudi njej ni bilo težko prehoditi ali prevoziti tudi po dvajset kilometrov na dan. »Naš poklic ne pozna ovir, pa tudi denarja ne!«

NA ZAUPANJU GRADE

Prvo leto mi še niso zaupali. Klicali so staro babico. Prva je prišla k meni Marjana Štantelj iz Vojnika. Ljudje so jo potem spraševali, kako je bilo. Prišli so še drugi, vedno več. Čez leta so prišle njihove hčere. Poklicali so me tudi k ženi, ki je v bolnici rodila tri mrtve otroke. Pri četrtem, doma, je bilo vse v redu. Nisem mogla odkloniti, danes pa si tega ne bi več upala.«

Tako si je z vestnim delom gradila zaupanje Terezija Komplet, tako si ga je Fanika Gačnik, tako si ga vse patronažne sestre. Marsičemu se je zato treba odreči.

SLABO SE POZABI

Drugačne so bile včasih zdravstvene razmere, pravzaprav so danes drugačne – tudi po zaslugi zdravstvenih delavk. Bile so in v marsikateri družini so še danes, prve oziroma najmočnejše glasilke zdravstvene vzgoje. Na kaj vse naletijo! Marsikateri so že zagrenile urice razne »tete in mame« s svojimi sicer dobronamernimi nasveti. Pa koliko prepričevanja je bilo treba, preden so se uredile higienske razmere, pa dopovedovanja, da se bodo otroci slabo učili, če bodo zajtrkovali kruh, namočen v jabolčniku, pa da so v bolnišnici boljši pogoji za rojstvo otroka, pa... Danes so nasveti drugačni, saj so šole, organizacije, dostopne knjige, drugačne življenjske razmere tudi storile svoje. Še vedno pa ostaja toliko podrobnosti, takšnih, ki so pomembne prav za tega človeka, prav za to družino. Ni se več treba boriti proti nekdaj tako pogostim okužbam, ni več porodov na domovih. Še vedno pa je babica ali patronažna sestra prva, ki obišče mater in novorojenega otroka na domu in pomaga razrešiti prve težavice. »Nasmeh, s katerim nas pričakajo, je najlepše plačilo«, pravi babica Fanika. Zdaj se tudi ne dogaja več, kot se je zgodilo babici Tereziji. Pred leti, ko so mali, negodni otroci pritekli k njej.

»Mama bo umrla.«

»Kaj pa ji je?«

»Krvavi.«

»Pa je rekla, naj pridem?«

»Ne. Če vas ne bo, bo umrla.«

Šla je, seveda je šla. Splav je bil in le hiter prevoz v bolnišnico je rešil življenje.

PRVI MEJNIK

Tisti marec pred dvajsetimi leti je bil glavni mejnik razvoja patronažne službe. V patronažnem centru so bile najprej sestre iz cele regije, potem pa so se tiste iz drugih občin vključile v posamezne zdravstvene postaje. Sestre, ki so prišle iz dispanzerjev, in mlade sestre, ki so se jim priključile, so vse bolj postajale patronažne sestre, z zdravstveno socialnim delom, usmerjenim k družini, z babiškim delom in v zadnjih desetih letih s skromnimi storitvami strokovne nege: prevezi in injekcijami.

Olga Arzenšek je vodja patronažne službe: »Strokovnost storitev moramo še izboljšati in jih približati slehernemu občanu.«

PRAVI MEJNIK

Šele na prehodu iz leta 1978 v leto 1979 je doživela patronažna služba pravo preobrazbo. Zadnji hip, toliko da ne prepozno. Potrebe prebivalcev so bile tako količinsko kot vsebinsko tolikšne, da se je morala patronažna služba notranje drugače organizirati.

Prvič v vseh letih delovanja se je vanjo vključilo tudi zadostno število sester, ki so jih prej odbijali težki delovni pogoji, slaba organizacija in nizki osebni dohodki. Z njimi in z nujno opremo so lahko tudi delo ustrezno razdelili in usmerili v družino: zdravstveno socialnemu in babiškemu delu ter strokovni negi so priključili še nego na domu. Da bi zagotovili usklajen, trajen in strokovno poenoten razvoj strokovne in domače nege in zmanjšali bolnišnična zdravljenja, so uvedli negovalska in gospodinjska opravila.

ZNANJA NIKOLI DOVOLJ

Z novo notranjo organizacijo so tudi potrebe po znanju vse večje. Sestre so razdeljene po terenih, ki sovpadajo s krajevnimi skupnostmi in skrbijo za 3000–4000 prebivalcev, oziroma za njihove družine. V njih pa se po programu srečujejo že od začetka z nosečnicami, novorojenčki, otročnicami, dojenčki, malimi otroki, tuberkuloznimi in rakastimi bolniki, v zadnjih desetih letih pa še z bolj ogroženimi skupinami, kot so rejenčki, starostniki, borci, sladkorni bolniki, bolniki z drugimi kroničnimi obolenji, žene po splavu in invalidi.

Veliko znanja potrebujejo. Leta 1978 so vse bile srednje medicinske sestre, od takrat pa se jih je že 11 vključilo v izobraževanje ob delu za pridobitev višje izobrazbe. Delo pa teče naprej po zaslugi dobrih medsebojnih odnosov in varovanci vrzeli ne čutijo. S tem so dopolnile doslej edino strokovno izpopolnjevanje, ki jim ga je nudilo društvo medicinskih sester.

VEČNA BITKA ZA PROSTOR

Ves čas skupnega dela so patronažne sestre utesnjene v enem samem prostoru. Šestnajst jih je in tako ni mogoče najti prostora za pogovor s strankami. Negovalke, ki jih je že tudi deset, se stiskajo v sejni sobi, tam, kjer imajo teoretičen del pouka praktikantke iz srednje zdravstvene šole, njim se občasno pridružijo še pripravnice. Potem pa je v dveh prostorih že kar 50 ljudi (male sobice poleg glavnega prostora se ne splača šteti).

Želje po več prostorih so nujna potreba. Ko bi bile v enem prostoru lahko vsaj največ štiri sestre ali deset negovalk! Ob tem bi morale imeti ločene prostore za razgovore, prostor za sprejem in triažo, za pripravo materiala, za zaloge, stranske prostore (sedaj se nimajo kje urediti, ko se vrnejo s terena!) in dnevni prostor. Izredno pomemben je zanje tudi večnamenski prostor za zdravstveno vzgojo z metodami skupinskega dela. Prostor je osnova vsega njihovega nadaljnjega razvoja. Takrat bo mogoča materinska šola, tečaji nege otroka in bolnika na domu, prve pomoči, skupinsko delo z rizičnimi skupinami... Če bodo prostori letos, bodo drugo leto s to dejavnostjo lahko začeli. Če ne... Ne, o tem nočejo niti misliti. Prav imajo.

MILENA B. POKLIČ

DVE LETI PRAVEGA RAZVOJA

V letu 1979 je 11 patronažnih sester obiskalo 3039 družin, opravilo 8651 delovnih ur na terenu in 3537 ur ostalega dela. Skupaj so pri varovancih opravile 4350 patronažnih obiskov in 5562 obiskov zaradi strokovne nege: osnovna nega, prevezi, injekcije, masaže in razgibavanja, odvzemi materialov za laboratorijske preiskave, kontrola krvnega pritiska.

V letu 1980 pa je 19 patronažnih sester obiskalo 3948 družin, opravilo 12.597 ur na terenu in 4845 ur ostalega dela. Skupaj so pri varovancih opravile 5489 patronažnih obiskov in 12.747 obiskov zaradi strokovne nege. Storitve so razširile še na infuzijo na terenu, snemanjem z EKG aparatom in nego umrlega bolnika.

Poleg tega so v letu 1979 babice obiskale 1446 dojenčkov in 1045 otrok ter v letu 1980 1054 dojenčkov in 1361 otrok. V času dežurstva so v letu 1979 ob sobotah in nedeljah opravile 2761 storitev, v letu 1980, ko so sobote vključile v reden deloven čas, pa so ob nedeljah opravile 1370 storitev.

Fanika Gačnik na obisku pri mali Nini: »Zame ni lepšega poklica, kot je poklic babice. Nasmeh, s katerim me sprejme žena, mi poplača vse delo, vse skrbi, zbriše vse, kar ni lepega.«

»Vse otroke, ki sem jim pomagala na svet, sem si zapomnila. Na dan žena, 8. marca pred leti, sem bila pri treh porodih, v katerih so se rodili štirje otroci. Začelo se je pri Novakovih, od tam sem šla k Rošarjevim, nazadnje pa še k Pšeničnikovim. Tam so bili dvojčki. Sicer pa sem šele v zadnjih letih opazila, da se v mladih družinah spreminja položaj žensk. Pozno, a vendar se tudi možje, očetje vključujejo v delo v družini, ob otroku.« Tako je dejala Terezija Komplet. Primož pa je z zaupanjem zlezel v njeno varno naročje.

Rudi Kuhar

Darko Šuler

Ivan Košak

Cvetka Tržan

ODLIČJA SVOBODE

ZA TIHO IN VZTRAJNO DELO

Med 23. dobitniki v Sloveniji – tudi 5 s celjskega območja

Zveza kulturnih organizacij Slovenije je tudi letos najzaslužnejšim kulturnim delavcem, delujočim na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Sloveniji in zamejstvu podelila odličja SVOBODE z zlatim in srebrnim vencem. Med 23 dobitniki tega visokega priznanja jih je 5 iz celjskega območja.

Odličje Svobode z zlatim listom sta prejela:

Rudi Kuhar iz Mozirja za dolgoletno izredno zavzeto delo na področju organiziranja, usmerjanja in vodenja kulturnih dejavnosti v občinah Zagorje ob Savi in Mozirje.

Darko Šuler iz Žalca za dolgoletno organizacijsko in ustvarjalno delo na kulturnem področju v Libojah, kjer je deloval v naprednem društvu Svoboda že pred II. svetovno vojno in temu delu ostal zvest vse do danes.

Odličje Svobode s srebrnim vencem so prejeli:

Ivan Košak iz Slovenskih Konjic za dolgoletno aktivno delo na področju ljubiteljske dejavnosti godbenika, pevca, dramatika in organizatorja kulturnega življenja v občini.

Dramska skupina PD Marjan Rap, Loče

Prosvetno društvo Marjan Rap iz Loč pri Slovenskih Konjicah za svojstveno organizacijsko in vsebinsko bogato zasnovano kulturno delovanje vsega članstva pri urejanju kulturnih prostorov, organizaciji kulturnih prireditev in skrbi za pestrejše kulturno življenje v občini in celotni dravski dolini.

Cvetka Tržan iz Šentjurja pri Celju za izjemne uspehe pri vodenju in usmerjanju kulturnega delovanja PD Zarja v Šentvidu pri Planini ter za prizadevno kulturno vzgojno delo med mladimi na šoli in izven nje.

Slovesna podelitev odličij Svobode je bila pred tednom dni, 26. februarja 1981 v Ljubljani.

Vsem dobitnikom tudi naše iskrene čestitke!

MP

ŠMARTNO OB PAKI: BLIŽINA ČLOVEKA

Gledališčniki Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki so minulo soboto v kulturnem domu izvedli hepening Bližina človeka. Po predlogi za radijsko igro Milenka Straška je gledališki igralec Bogomir Veras (pet let sodelovanja z gledališčniki iz Šmartnega) adaptiral tekst za oder, izdelal sceno in režiral predstavo, ki je uspela pritegniti nabito polno dvorano kulturnega doma.

Tudi tokrat so igralci Jože Krajnc, Mija Žerjav, Jože Robida, Franc Rudnik, Adi Hoferm, Lija Modrijan, Pavla Letonje, Slavica Pečnik, Ana Glamočak, Mirko Žerjav, Andreja Modrijan, Zvonka Peršič in Alenka Podgoršek vložili v svoje delo precejšnjo mero tistega značilnega igralskega žara, ki nas vedno znova opozarja na žlahtnost ljubiteljskega gledališkega gibanja. Tehnični vodja predstave je bil Rajko Goršek. O predstavi bomo podrobneje pisali v času srečanja gledaliških skupin celjskega območja, kjer bomo analizirali delo posameznih gledaliških skupin na celjskem območju.

D. M.

RAZSTAVA ZEMLJEVIDOV NA PEDAGOŠKEM ŠOLSKEM CENTRU

Zemljevid je v sodobnem življenju najbolj razširjeno orientacijsko sredstvo, saj nazorno prikazuje razne naravne, gospodarske in družbene pojave v pokrajini. Karte, kartogrami, diagrami, grafikoni itd. so bistven sestavni del geografskega, pa ne samo geografskega pouka. Naša šola nas pripravlja za učiteljski in vzgojiteljski poklic ne glede na stopnjo in ožjo strokovno usmerjenost. Risanje in čitanje zemljevidov spada v osnovno izobrazbo vsakega učitelja, zlasti še v usmerjenem izobraževanju, ki ga na pedagoškem šolskem centru uvajamo in spremljamo že nekaj let.

Generacije dijakov pred nami so v okviru geografskega krožka izdelovale razne tematske zemljevide, ki jih na trgu in v šolskih atlasih ni bilo. Vzporedno z učno snovjo ali kot dopolnilo seminarski nalogi so vsaj enkrat v času študija narisali fizične ali tematske zemljevide in načrte domačih in tujih dežel, občin, krajevnih skupnosti, delov naselij itd. Seda ja razstava je torej nadaljevanje predhodnih, je prikaz letošnjih kartografskih dosežkov družboslovnih razredov. Označili smo jo z geslom »Od Triglava tja do Vardarja, od Đerdapa pa do Jadrana...« Naslov sam predstavlja obseg in vsebino naših prizadevanj. Škoda je, da zaradi majhnega prostora ne moremo hkrati pokazati številnih izdelkov, zato bomo zemljevide tretjih družboslovnih razredov predstavili nekoliko kasneje. Razvrstili jih bomo pod Vodnikovim Dramilom: »Slovenc, tvoja zemlja je zdrava in pridnim nje lega najprava.« Slovenske pokrajine bomo prikazali po naravno geografskih enotah od subpanonskega do primorskega sveta.

I. M. in T. M.

POGLED NA PLATNO

DELO ZA DOLOČEN ČAS

V filmskem sporedu smo vselej veseli srečanj z domačo filmsko ustvarjalnostjo. In tudi zato bo pomemben del pozornosti občinstva v prihodnjih dneh usmerjen v kino Union, kjer prihaja na spored jugoslovanska kinematografska uspešnica tega leta »Delo za določen čas«. **Film je lani posnel režiser Milan Jelič (Ščurkar, Tiger), po scenariju Predraga Perišića. Za kamero je poskrbel Đorđe Nikolić, za glasbo pa Vojislav Kostić. V vlogah so se predstavili Ljubiša Samardžić, Milena Dravić, mali Nikola Kojo, Bata Živojinović, Neda Arnerić, Mija Aleksić, Relja Bašić, Mića Tomić in drugi. Film sodi v žanr trenutno izjemno priljubljenih komedij družinskega tipa.**

Film Delo za določen čas je v celoti narejen za nezahtevno filmsko občinstvo, ki išče v filmu razbremenitev, sprostitev in zabavo. Ni posnet v slogu komedij gegov in glasnega smeha. Skuša biti bolj lahkoten pogled na določen del družbene stvarnosti, pri čemer komika izvira iz karakterizacije oseb bolj kot iz njihovega ravnanja. Tako je film Delo za določen čas dobro narejena melodramatična kinematografska uspešnica, iz katere kakšnih posebnih angažiranih resnic ne moremo izluščiti, lahko pa se ob njem sprostimo in tudi nasmejimo. V kolikor se, seveda, še nismo naveličali znanih obrazov, melodramatičnih vsebin in že kar kliširanih likov.

Zgodba filma nas popelje v prenaseljeno stanovanje, kjer pri družini delavca stanujeta ženin brat in moževa sestra. Glavni v filmu je seveda Ljubiša Samardžić, to pot kot učitelj, ki nikakor ne more dobiti stalne zaposlitve in si tako pač pomaga s poučevanjem tehničnega pouka za določen čas, ko nadomešča delavke, odsotne zaradi porodniških dopustov. Ljubiša je že spet neroden, povrh pa mu gre še vse narobe v zasebnem, ljubezenskem življenju. Nanj se naveže učenec iz razreda, ki se odloči, da ga bo vzel za očeta in ga poročil s svojo materjo. Simpatičnemu fantiču podvig vsem zapletom navkljub seveda uspe, vmes pa je še veliko časa za različne bolj ali manj skonstruirane peripetije.

V domači kinematografiji je razmeroma malo poskusov podobnih filmov, ki bi nemudoma naleteli na odziv občinstva, zato moramo film Delo za določen čas v tem smislu pozdraviti na sporedu.

BRANKO STAMEJČIČ

GLASBENA ŠOLA CELJE

NA VRSTI JE POSLUH!

Bo družba držala obljubo sama sebi

Glasbena šola v Celju ima bogato tradicijo. Ne le po tem, da domuje v častitljivi stari stavbi mestnega jedra, ki sodi v prvo spomeniško varstveno kategorijo, ampak predvsem v svojem izročilu, v številnih kadrih, ki so plod dela tega zavoda. Sicer pa smo o tem obširneje pisali tedaj, ko smo lahko objavili tudi veselo vest, da je v programu drugega samoprispevka celjske občine našla mesto tudi kultura.

Sad tega dejstva je že kulturni dom v Trnovljah, glasbena šola in prizidek na Hudinji pa še čakata na razplet. Najnovejši podatki kažejo, da si pri odboru za izvedbo programa drugega samoprispevka v celjski občini močno prizadevajo, da ne bi nič izpadlo iz programa – da bi ga torej izvedli stoodstotno. Vsi pa vemo, da današnji časi niso najbolj naklonjeni negospodarskim investicijam in kaj kmalu se lahko zgodi, da...

Veliko smo pisali tudi o prizidku na Hudinji. Več kot očitno je, da če bi pravočasno znali pristopiti k projektu, bi na Hudinji prizidek že zdavnaj imeli, tako pa – denar sam po sebi nič ne pomeni, če ljudje ne najdejo skupnega jezika. Zdaj sta na dnevnem redu glasbena šola in prizidek. Ne da bi s tem prispevkom dajali komu prestižno vrednost (to si lahko izbori vsaka dejavnost le s tehtnimi argumenti opravičljivosti svoje vsebine), bi vendarle rádi opozorili na dejstvo, da so pri glasbeni

šoli pristopili k projektu z vso resnostjo in odgovornostjo. To predvsem zaradi tega, da bi končno uredili prostorske razmere, s tem pa vrsto drugih težav, ki so vezane ravno na sedanjo staro a neustrezno poslopje.

Doslej so načrtovalci proučili številne možnosti glede lokacije in se odločili, da bi šola stala na mestu, kjer že je, s tem, da bi nekaj sosednjega prostora (ob obstoječi stavbi bi eno podrli in uporabili tudi dvorišče ter funkcionalno zaključili sedaj neurejeno stran proti Savinjskemu nabrežju). Tako bi ohranili avtentičnost starega mestnega jedra. Arheološka izkopavanja so že v teku, tudi dogovori o izselitvi strank v hiši, ki je predvidena za rušenje so končani. **Dokumentacija je v pripravah,** skratka, stvari so tako daleč, da bi v prvih pomladanskih dneh lahko stroji pričeli kopati gradbeno jamo. Preuredili bi tudi staro obstoječo stavbo v kateri je glasbena šola že sedaj. Na ta način bi pridobili številne učilnice, kabinete, dvorano z 200 sedeži, posodobili pouk, skratka, rešili vrsto problemov. Najprej bi zgradili nov del, nato pa bi obnavljali staro.

Nova glasbena šola bi ob vseh svojih rednih oblik dela mogla uresničiti t prizadevanja Zavoda za š stvo in Komiteja za šols in izobraževanje, ki se zav ma za koordiniranje d med osnovnimi in glasbe mi šolami z vidika preud nega razporejanja svobodn dejavnosti v osnovnih šol za vključevanje v glasbe šolo. Gre za skupno vlogo lodnevne in glasbene šole novi šoli bi bili tudi vsi po ji za zametek srednje glasb ne šole kot dislociran odd lek Ljubljane ali Maribor Splošne predmete bi pouč vali v eni od srednjih š umetnostne usmeritve, str kovne pa v glasbeni. Ti na ti so tudi v skladu z vid usmerjenega izobraževan na celjskem območju, skr ka, Celje bi končno tudi n zven lahko pokazalo, kakš je družbeni odnos do glasb ne dejavnosti v mestu ob Š vinji, ki se mu doslej te tra cije ni treba sramovati.

Zdaj je čas za preudarno tisto preudarnost, ki bo im la brez dvoma daljnosež posledice. Za posluh to gre!

DRAGO MEDVE

NOVI tednik 35 LET

SLOVENSKO SLIKARSTVO OD IMPRESIONISTO DO DANES

V delovnem načrtu c skega Turističnega društ je tudi več predavanj s dročja likovne in dru umetnosti. Sicer pa je tu nedavno predavanje pr Viktorja Povšeta opozor da je za te teme vselej dov hvaležnih poslušalcev. Ta bo prihodnji četrtek, v d rani na Tomšičevem trgu 7, z začetkom ob 17.30 u prof. Breda Misja, kusto ljubljanski Moderni galer predavala o slovenskem karstvu od impresionist do danes.

VAŠA STRAN

PISMA

KAKO JE S CESTO DO ZLATEČ?

Zlateče. Vas na hribu, nedaleč od Strmca pri Vojniku. Tu bi lahko živeli ljudje lepo, če... Da, če bi imel na tem območju svoj vikend vplivnejši človek, saj bi potem prav gotovo dobili tudi ustrezno cesto. Tako pa se zna zgoditi, da semkaj ne bo več prišel niti prizadevni predsednik krajevne skupnosti. In to zaradi slabo prevozne ceste.

Zaradi slabe ceste je tudi vprašljiv nujen prevoz z rešilnim avtomobilom v dolino, še posebej v zimskem času. Rešilni avto sicer hitro pride, a kaj, ko mu na tej krajevni cesti često ne pomagajo zimske gume, snežnih verig pa ni. Tako je pomoč blizu in hkrati daleč. V takih primerih velja pravilo – pridi do asfaltirane ceste sam!

IVAN KNEZ

UREDNIŠTVO: Pismo, ki smo ga prejeli, je napisano nekoliko drugače, s petimi vprašanji. V bistvo se vse vrti okoli ceste, slabe ceste. Torej, kako je s cesto do Zlateč? To je tudi vprašanje, ki ga zastavljamo Krajevni skupnosti Strmec pri Vojniku, kajti le v okviru krajevne skupnosti in krajanov Zlateč ter morda še drugih, bo moč rešiti vprašanje. Druge poti ne poznamo.

NAPAKE NA POŠTI

Ker že nekaj časa opažam napake na pošti Loče pri Poljčanah, sem se odločila, da vam jih vsaj v kratkem opišem.

Ker letos nismo dobili koledarja v Novem tedniku, sem mislila, da ga pač ni. Drugi so mi povedali, da so ga dobili. Zakaj, ga mi nismo dobili?

In nadalje – ko je bilo treba plačati naročnino za Novi tednik, je pismonoša vzel denar kar od očetove pokojnine. Mislim, da ni ravnal prav. Kaj bi bilo, če bi se v družini ne razumeli?

In spet. Sosed je dobil brzojavko šele po desetih dneh. In tako je prišel obisk, ki ga je pričakoval iz Beograda prej, kot brzojavka. Na vprašanje, zakaj je brzojavka tako dolgo hodila do naslovnika, je pismonoša odgovoril, da ni bila tako važna.

To še ni konec. Prijatelju je zbolela mama. Domači so mu poslali kartico in ga prosili naj jo pride obiskat. Odposlali so jo 4. februarja, dobil pa jo je 18. februarja. Torej štirinajst dni pozneje. Zakaj, saj imamo poštne nabiralnike, ki jih vsak dan spraznujejo.

Vse to se nanaša na tri hiše.

Ko smo imeli pošto v Sl. Konjicah, se kaj takega ni dogajalo.

MARJANA GRAJŽL,
Tolsti vrh 46,
Loče pri Poljčanah

UREDNIŠTVO: Pismo, ki obtožuje. Je pa seveda vprašanje, če lahko vse te napake naprtimo pošti v Ločah pri Poljčanah? Prosimo vodjo pošte v tem kraju, da nam pojasni svoje mnenje o teh rečeh.

ZAHTEVAMO UREDITEV SEMAFORJA PRI HUDINJSKI ŠOLI!

Lotil se je dela, da bi kljub vsemu, kar je bilo napravljenega v celjskem mestu za varnost cestenega prometa, opozoril na točko, ki je nevarna, ki izziva ne samo voznike, marveč tudi pešce in med njimi predvsem otroke.

»Akcije sem se lotil zato, ker mi kot vozniku avtomobila ni vseeno, če bi bil udeleženec nesreče na Hudinji, če bi bila žrtev med otroki. Tudi sam imam dve hčerki, ki hodita tod in lahko bi se tudi njima kaj zgodilo,« je pripovedoval Jože Jurc, sicer vodja vzdrževanja v Športno rekreacijskem centru Golovec.

Njegova akcija je bila v tem, da je s posebnim pismom, ki ga je razdelil med otroke nižjih razredov osnovne šole Franja Vrunča

Jože Jurc

na Hudinji, spodbudil starše, da so se tudi oni s podpisom na pismu, ki so mu ga seveda vrnili, strinjali s pobudo, da je treba semafor pri hudinjski osnovni šoli aktivirati.

Pismo, ki ga je napisal Jože Jurc in ki ga je podpisalo 261 staršev se glasi:

»Podpisani starši otrok hudinjske šole zahtevamo zaradi varnosti svojih otrok takošnjo ureditev semaforja pri šoli.

Semafor zdaj samo utripa in služi le kot utripajoča reklama, namesto, da bi varoval šolarje pri prehodu čez cesto.

Nesreče so na tem prehodu že bile, zato, ker semafor ne dela.

Zahtevamo takošnjo ureditev, da s tem zaščitimo življenje naših otrok ter tudi voznikov, ki s strahom vozijo čez to križišče, boječ se, da ne povozijo kakšnega šolarja.

Zahtevamo javen odgovor v Novem tedniku, zakaj se zadeva še ni uredila, oziroma, kdaj se bo zdaj uredila. – JOŽE JURC.«

Táko pismo, ki so ga starši sprejeli kot svojo misel in zahtevo. 261 podpisov je dokaz, ki ga ni moč prezreti.

Mnogi starši pa so pod besedilo pisma napisali še kakšno svojo misel:

»To smo že postavili kot delegatsko vprašanje, pa odgovora nismo dobili. S predlogom se več kot strinjamo.«

»Semafor naj dela samo v času prihoda in odhoda otrok v šolo in iz šole. Rešitev je lahko enaka rešitvi na Ljubljanski cesti s pozivom.«

»Moje mnenje je, da ni potrebe po popravilu semaforja, ampak se naj to uredi tako, kot je to pri osnovni šoli Slavko Šlander. Se pravi, samo semafor za pešce na ročni vklop bi bil dovolj.«

»Res je nujno potrebno, da dobimo starši odgovor, čemu služi semafor na omenjenem križišču in kdo je tisti, ki odloča o tem, da utripa res samo za reklamo. V nevarnosti so ne samo otroci, ampak tudi vozniki, ki resnično s strahom vozimo čez to »semaforizirano« križišče, ki ga lahko imenujemo tudi reklamno, ker ne služi svojemu namenu.«

»Zanima me, če je mogoče, kaj urediti za bolj varen prehod čez Mariborsko cesto za šolarje, ki hodijo iz Trnovelj in prečkajo cesto pri trgovini. Tudi tam so že bile nesreče. Smatram, da je ta prehod še zato bolj nevaren, ker ovira pogled z leve strani hiša, ki stoji ob cesti.«

Tako torej starši še dodatno. Torej tudi za prehod čez Mariborsko cesto pri odcepu ceste v Trnovlje.

261 staršev in gotovo še dosti več pričakuje odgovor. In ne samo to, tudi ureditev in aktiviranje semaforja!

Vprašnje je torej tu in v imenu podpisanih staršev (vsa ta pisma hranimo v našem uredništvu) in vseh, ki jim gre za varnost prometa tudi na tem hudinjskem predelu, prosimo službo za promet pri občini Celje, da nam odgovori, kako je s to zadevo. Že vnaprej hvala za odgovor. Tudi v imenu 261. staršev!

UREDNIŠTVO NT

ŠE ENKRAT: PRIZADETI POTROŠNIK

V zvezi s pismom potrošnika o prodaji suhih svinjskih kosti, objavljenim 12. februarja letos v Novem tedniku, vam posredujem naslednje pojasnilo:

Suhe svinjske kosti, ki jih prodajamo v naši mesnici (v Štorah, opomba uredništva), so suhomesnat proizvod Celjske mesne industrije. Dobijo se tako, da se svinjski vrat in kare izkosti, na kosteh ostalo meso med trnastimi nastavki hrbteničnih vretenc in konci reber pa veže kosti skupaj. Kosti se nato razsolijo, toplotno obdelajo in prekadijo. Takšne potem prodajamo nepakirane, tako da jih stranka pred nakupom lahko vidi. Blago pred stranko stehtamo in zavijemo.

Suhe svinjske kosti prodajamo po ceni 30,20 din za kilogram, ki je odobrena od pristojnih organov.

Tovariški pozdrav!

IVAN JURAK,
MESNICA ŠTORE

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo, odgovor in seveda pojasnilo.

KDO BO KRIV ZA NESREČO?

Ne morem mimo novice in dogodka na Stranicah, ko je padel grobar v jašek in se hudo poškodoval. Ne bom razpravljala o tem, kdo je kriv za to nesrečo. Rada pa bi opozorila, predvsem odgovorne, da v naši bližini preti pešcem ista nevarnost.

Pri obnovi ceste Vitanje–Stranice 1979. leta so naredili jašek, ki je globok več kot dva metra in ima 60 cm premera, pa ga še do danes niso pokrili! Kod bo kriv za nesrečo, če bi se zgodila? Jašek je še posebno nevaren za otroke, ki kaj radi povsod pogledajo. Če padeš vanj, ni rešitve!

Zato prosimo odgovorne, da zaščitijo jašek. Sicer pa naj dodam, da gre v tem primeru za malomarnost, posebej tistega, ki je to delo nadzoroval.

Pridite in si oglejte ta primer!

B.K.
Stenica, Vitanje

UREDNIŠTVO: Pismo ni anonimno, najbrž tudi nepokriti jašek ne. Ker ne vemo, kdo je izvajal ta dela, prosimo krajevno skupnost Vitanje, da nam odgovori, kako je s tem jaškom, kako z odgovornostjo, oziroma malomarnostjo pri delu in še kaj. Hvala!

PRIZADETI KRAJANI

Skoraj sleherni občan celjske občine pozna lep kraj Črešnjice pri Frankolovem. Krajani tega območja si zdaj želijo asfaltirano cesto in avtobus. Se jim bo letos izpolnila ta želja?

Del sredstev za modernizacijo ceste morajo zbrati sami. Razumljivo. Toda na sestanku je prišlo do nesporazuma. Predlagali so, da naj bi nekaj sredstev prispevali tudi krajani spodnjega dela Podgorja. Toda, mi se s tem nismo strinjali, ker imamo tudi sami makadamsko cesto. Da, za svoj del ceste bi seveda prispevali. In ko smo jih vprašali, če bi oni nam kaj prispevali, so rekli, da krajani sami ne, da pa bi gotovo to naredila krajevna skupnost.

Nihče ne nasprotuje njihovi cesti. Tudi mi bi prispevali, če bi nam potem še oni. Ni bilo prav, da so nam grozili, da nas bodo metali iz avtobusa. Kaže, da so pozabili, da so naši starejši krajani pomagali pri gradnji njihove ceste.

V razpravi smo tudi slišali, da krajevna skupnost nima nič od nas. Mi pa mislimo, če imamo v našem kraju dve kokošji farmi, nekaj več kot 40 delavcev in nekaj kmetov, ki tudi prispevajo svoj delež, da dajemo vsi skupaj veliko za našo družbo.

Zato prosimo, da bi krajevna skupnost upoštevala naše delo in nam pomagala, da dobimo vsaj delavski avtobus, ki ga zelo potrebujemo.

IVAN ŠTANTE,

UREDNIŠTVO: Kako boleče so besede oni in mi ali obratno, še posebej, kadar gre za solidarnostno akcijo! V njej bi se smelo biti pregraj. Sicer pa je vprašanje tu, in prosimo svet skupščine krajevne skupnosti Frankolovo, da odgovori, kako je s tem vprašanjem. Ne gre samo za delavski avtobus, tudi za akcijo za modernizacijo ceste.

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

Muzej revolucije je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure in ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno zbirko.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, v sredo pa tudi od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko razstavo, rimski lapidarij in stalno razstavo, ki prikazuje kulturno zgodovinsko zbirko.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V galeriji bo od 21. februarja do 21. marca odprta razstava tkalskih izdelkov in ročnega tkanja. Galerija je odprta od 8.30 do 11.30 in od 15. do 18. ure, ob sobotah samo dopoldne, v nedeljo pa je zaprta.

ZAVOD ŠRC GOLOVEC

Zavod ŠRC Golovec organizira tradicionalni koncert ob DNEVU ŽENA, ki bo v četrtek, 5. marca ob 19.30 uri. v dvorani Golovec. Nastopili bodo Miki Jevremović, Mija Aleksić, Duško Dančuo, Vera Svoboda, Oliver Mlakar – voditelj in orkester Stepana Mihaljinca.

Predprodaja vstopnic po ceni 100 din je vsak dan od 7. do 14. ure v tajništvu dvorane in od 7. do 19. ure v turistični poslovalnici TTG na železniški postaji.

Vse ostale informacije dobite po telefonu 26-918.

slovensko ljudsko gledališče celje

Četrtek, 5. marca ob 8.30 in 12.: Vid Pečjak – Blaž Lukan: DREJČEK IN TRIJE MARSOVČKI. Zaključni predstavi za osnovne šole iz Laškega.

Petek, 6. marca: ob 8.30 in 12.: Vid Pečjak – Blaž Lukan: DREJČEK IN TRIJE MARSOVČKI. Zaključeni predstavi za osnovne šole iz Laškega.

Sobota, 7. marca ob 19.30: Dušan Jovanović: PREVZGOJA SRCA (KARAMAZOV). Izven.

Ponedeljek, 9. marca ob 15.: Evripid: BAKHANTKE. 1. šolski abonma.

Torek, 10. marca ob 17.: Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ZAMAN. Zaključena predstava za Društvo invalidov iz Celja.

Četrtek, 12. marca ob 11. in 14.: Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ZAMAN. Gostovanje v Murski Soboti.

KLUB KULTURNIH DELAVCEV

Klub kulturnih delavcev »Ivan Cankar« Celje prireja v petek, 6. marca ob 19. uri v prostorih kluba na Tomšičevem trgu 7 klubski večer z gostjama NADO BOŽIČEVO in LJERKO BELAKOVO.

Nada Božičeva je za življenjsko delo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje prejela nagrado Kulturne skupnosti občine Celje. Ljerka Belakova je za vlogo v zadnjih sezonah prejala nagrado Prešernovega sklada.

V torek, 10. marca ob 18. uri pa bo ob 18. uri v prostorih kluba na Tomšičevem trgu 7 umetnostna zgodovinarka Milena Moškon imela predavanje, opremljeno z diapozitivi pod naslovom: »Zanimivosti v celjski zbirki starih grafik«.

ROGAŠKA SLATINA

V pivnici zdravilišča Rogaška Slatina bo v petek, 6. marca ob 19. uri otvoritev razstave likovnih del akademske slikarke Darinke Pavletič Lorenčakove.

O slikarkinem delu bo govorila umetnostna zgodovinarka Milena Moškon, slikarka bo sama brala svoje pesmi, nastopil pa bo tudi moški pevski zbor Zdravilišča pod vodstvom Franca Plohla.

LIKOVNI SALON

V Likovnem salonu bo v petek, 6. marca ob 18. uri otvoritev razstave modnega oblikovanja.

Predstavila se nam bo mlada kreatorka Karmen Venko, diplomantka visoke šole za uporabno umetnost na Dunaju.

Razstava bo odprta vključno do 14. marca vsak dan od 9. do 11. ure in od 16. do 19. ure.

MALEŠEVI ŽENSKI LIKI V LAŠKEM

V petek popoldne bo v prostorih muzejske zbirke v Laškem otvoritev razstave del akademskega slikarja Mihe Maleša. Umetnikova dela vsebujejo upodobitve ženskih likov od svojega praškega obdobja (1925) do danes. Razstavo, ki časovno sovpada s praznikom žena, je organiziral in uredil Jože Majcen, letošnji občinski nagrajenec ob kulturnem prazniku 8. februarju.

ROJSTVA

ŽALEC:
Rojstev ni bilo.

ŠMARJE PRI JELŠAH:
Rojstev ni bilo.

POROKE

ŽALEC:
Zakonsko zvezo so sklenili: ŽUŽA Vlado, Latkova vas 37 in STERGAR Smiljana, Prebold 110, PODBEVŠEK Franc in SVEDRUŽIČ Alenka, oba iz Žalca, ŽGANK Viljem iz Velike Pirešice in KOMAR Tatjana iz Mozirja, PAINKRET Štefan iz Zaloga pri Šempetru in JEZERNIK Barbara iz Gotovelj, HRUŠOVAR Stanko iz Brega pri Polzeli in JELEN Martina iz Šempetra, KUMER Franc iz Topovljega in ŽNIDAR Irena iz Podvrha, KUKEC Viktor in ŠTAHL Angela oba iz Brega pri Polzeli, RAZGORŠEK Nikolaj iz Ločice ob Savinji in HORVAT Jožica iz Vranskega, CVETKOVIČ Bojan iz Žalca in SELAK Smilja iz Bosanske Dubice, LUŽAR Peter iz Petrovč in SOVEC Pavla iz Prebolda, DEDIČ Marjan in ŽNIDAR Zdenka oba iz Andraža nad Polzelo, POGLADIČ Alojzij in FLORJANC Antonija oba iz Železnega, ZABUKOVNIK Franc in URATNIK Alojzija oba iz Dobriča, SMERKOLJ Marija iz Učaka in NOVAK Verica iz Zaplanine, VODOVNIK Ivan in ZAVRŠNIK Danica oba iz Dobrovelj.

ŠMARJE PRI JELŠAH:
Poročilo se je 9 parov.

Zlata poroka: MURN Jakob in Frančiška roj. ANDERLIČ iz Spodnjega Tinskega.

SLOVENSKE KONJICE
LEDINEK Bojan, iz Zreč in POTNIK Ana iz Slovenskih Konjic, EINFALT Maks iz Loč in KUŠTER Rozina iz Spodnjih Laz, DOMONKOŠ Vladimir iz Celja in KOVAČ Erika iz Zreč, OBRUL Franc iz Oplotnice in VERDNIK Mihaela iz Bezine, KARALJ Franc iz Polen in MERNIK Dragica iz Loč, FIJAVŽ Marjan iz Loč in BORNŠEK Marija iz Vitanja, PILPAHER Emil iz Draže vasi in BERE Tatjana iz Podob, HABJAN Janko in GRBAC Darja oba iz Slovenskih Konjic, MENDINGER Alfonz iz Bleda in KLANČNIK Antonija iz Tepanja, SLAPNIK Jože in TOMC Marija oba iz Slovenskih Konjic.

SMRTI

ŽALEC
Umrli so: OGRAJENŠEK Vincenc, 62, iz Ponikve pri Žalci, KOT Marija, 84, iz Griž, JAN Štefanija, 75, iz Miklavža pri Taboru, RIHTER Jožef, 74, iz Gornjega grada, HOLCER Janez, 21, iz Arje vasi, BABNIK Stanislav, 66, iz Tremarij, PODKRIŽNIK Jožefa, 62, iz Levca, FIDERŠEK Rozalija, 84, iz Polzele.

SLOVENSKE KONJICE:
Umrl je KUŠAR Konrad, 78, iz Hudinje.

ŠMARJE PRI JELŠAH:
Umrli so: LAH Matilda, 69, iz Zagaja, MRKŠA Marija, 82, iz Rjavice, JUG Frančiška, 82, iz Dola pri Šmarju, BLAGŠIČ Janez, 78, iz Srebrnika.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstva med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure in glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah je dežurni zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. od naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

CELJSKE LEKARNE

Do sobote, 7. marca do 12. ure dežura Nova lekarna na Tomšičevem trgu, nato pa prične z dežurstvom lekarna Center v Stanetovi ulici.

VETERINARSKA POSTAJA

Neprekinjeno dežurstvo.

TRGOVINE

V tednu od 2. do 7. marca dežura samopostrežba RIO v Prešernovi ulici vsak dan do 20. ure, od 9. do 14. marca pa je dežurna samopostrežba SOČA v Stanetovi ulici.

SREČANJA NA BRUNKU

Brunk je prijazna gručasta vasica južno od Radeč, na slemenu, ki spremlja dolino potoka Sopote. Vsako leto ob Dnevu borca pa ta vasica močneje zaživi, ko se zberejo krajani Radeč, Zidanega mosta, Jagnjenice, Svibnega in Vrhovega, da bi, na kar najbolj dostojen način počastili spomin na krvavo dejanje v decembru leta 1941, ko je okupator v ognju in krvi zverinsko pobil Skoporčeve in Bregarjeve ljudi.

Prireditev na Brunku ima že lepo tradicijo, z njo pa žive domala vsi prebivalci radeškega območja. Veličastna je slika oziroma pogled na množico, ki se na ta dan zgrne na pobočju pred cerkvico, ko zavihrajo številni prapori društev in organizacij. Tudi vsakoletni kulturni program je odraz spoštovanja do žrtev nacizma, obenem pa rasti društev, ki jih na Radeškem ni malo. K svečanosti vzdušja vedno prispevajo člani mladinskega gledališča iz Radeč s skrbno pripravljenim recitalom in pa, seveda, nepogrešljiv pihalni orkester radeških papirničarjev. Seveda pa je vsakoletna skrb za organizacijo te prireditve v rokah članov organizacije borcev in pa mladincev, ki jim vselej priskočijo na pomoč. Dan borca na Brunku predstavlja vsako leto trenutke spomina na najbolj slavne dni naše herojske zgodovine.

Kraj živi s šolo, šola s krajem

RUDI STEBLOVNIK, predsednik skupščine KS Radeče: *Delo naše skupščine je kar najtesneje povezano z delovnimi organizacijami, društvi, ter vaškimi in uličnimi odbori oziroma krajevno konferenco SZDL. Dobro je tudi sodelovanje s samoupravno komunalno interesno skupnostjo Radeče. Pogrešamo edinole več povezave s Skupščino občine Laško. Delegatska struktura naše skupščine je pestra, sodelovanje z delegati pa zelo dobro. Opazili pa smo, da je delo posameznih delegacij na začetku mandata zelo živahno, proti koncu pa jim zmanjkuje moči oziroma zavzetosti. Ocenjujemo tudi, da se delovne organizacije vse premalo vključujejo v skupne težnje za razvoj našega kraja, saj so vse preveč usmerjene v razcvet lastnega razvojnega področja. Tako se naša krajevna skupnost prepočasi razvija.*

BRANKO ODLAZEK, predsednik sveta skupščine KS: *Naša skupščina se dokaj redno sestaja, prav tako je aktiven naš enajstčlanski, izvršilni odbor sveta. Obravnavamo tekoča dogajanja, aktualno problematiko, z vso odgovornostjo smo se lotevali oblikovanja programa srednjeročnega razvoja naše krajevne skupnosti, ob tem pa ocenjevali tudi uspešnosti dela v preteklem štiriletnem obdobju. Nalog sicer nismo mogli izpeljati vseh, zato pa so vse tiste, ki smo jih realizirali, zelo pomembne, od izgradnje vodovoda, ki omogoča črpanje zdrave pitne vode na širšem radeškem območju, izgradnje stanovanjskih blokov do novega mostu čez Savo s priključki oziroma cestno povezavo. Pri svetu delujejo tudi tri komisije: za varnost občanov v prometu, za pomoč hišnim svetom ter komisija za varstvo okolja. Tudi svet potrošnikov je aktiven.*

TONČEK BRILEJ, predsednik krajevne konference SZDL: *Krajevna konferenca ima v svoji sestavi tri koordinacijske odbore: za kadrovska vprašanja, za urejanje odnosov med družbenopolitičnimi in samoupravnimi dejavniki ter cerkvijo in koordinacijski odbor za obujanje tradicij NOB. Organiziranost krajevne konference ni nastala kot rezultat političnih akcij, ampak se je izoblikovala iz naših vsakdanjih potreb. Še predno smo naše številne sekcije statutarno izoblikovali, je bilo sekcijsko delo že v polnem teku. Uspehi, na katere smo ponosni, izvirajo iz najtesnejše povezave z ostalimi krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami in krajevno skupnostjo. Naša želja je, da bi se aktivnost krajevne konference odražala kar najbolj in največ skozi delo uličnih in vaških odborov.*

MILAN JESENŠEK, kretar izvršilnega o KK SZDL: *Izvršilni kot politično izvršilni krajevne konference štirih članov, v tej mandatni pa je vpeljana novost litvijo predsedstva konf ce KO SZDL kot najv političnega organa v Naša organizacija je skladno z razvojem kr družbenimi interesi. smo že leta 1971 izvolili konferenco krajevne o zacije SZDL, ki je že v vala elemente delegi usmeritve. Konferenci ljeni leta 1975 in leta 19 sta že docela grajeni na gatski osnovi. Ulični o ustanovljeni leta 1978 ški odbori pa že dejansk družbljajo vlogo SZDL s svojo aktivnostjo pri jejo delovnemu človek ta 1976 je naša krajevna ferenca prejela za svoje pomembno družbeno nanje – zlato odličje O*

BILI SMO V KRAJEVNI SKUPNOSTI RADEČE

TAM, KJER MEJA SV

Družbenopolitično delo se zrcali skozi aktivnosti krajevne organizacije ZK

V laški krajevni skupnosti Radeče z naselji: Brunk, Brunška gora, Dobrava, Hotemež Jelovo, Loška gora, Močilno, Njivice, Pokraj (del) Rudna vas in Žlebnik živi približno 3100 prebivalcev. Zaposlenih je 1896, velika večina v gospodarstvu oziroma v Papirnici, Muflonu, Kori, Lesnini TOZD Sopota, Metallesu, v obratih TKI Hrastnik in GG Brežice, v Gostinskem podjetju, kar precej pa se jih vsakodnevno vozi na delo v Zidani most, Laško, Celje, Sevnico, Hrastnik in še kam. Sedež in upravno središče krajevne skupnosti so Radeče, kraj ob sotočju Sopote in Save, kjer se savska tesna dolina razmakne. Pomembnejše javna zgradbe v Radečah so šolsko poslopje, zgrajeno leta 1906 in razširjeno leta 1963, kulturni dom Svobode s kino dvorano, dom TVD Partizan, zdravstveni dom, zgradba krajevnega urada s knjižnico ter otroški vrtec.

REZULTATI

V letih minulega srednjeročnega obdobja so v krajevni skupnosti naredili veliko. Na komunalnem področju so zgradili prepotrebno vodovodno omrežje, ki sedaj napaja Radeče in Jagnjenico z zdravo pitno vodo, modernizirali in obnovili precej cest v naseljih, postavili številne avtobusne čakalnice, uredili pločnike in parkirišča, javno razsvetljavo, razširili pokopališki prostor in še kaj drugega. Prav gotovo pa je najpomembnejša pridobitev v lanskem letu zgrajen most čez Savo s cestnimi priključki oziroma novo cestno povezavo. Da tudi na stanovanjsko izgradnjo niso pozabili, dokazujejo novi stanovanjski bloki v soseski Kolenov graben.

KAJ NAČRTUJEJO?

Z vsemi temu uspehi iz preteklih štirih let pa v Radečah kljub vsemu niso zadovoljni. Pravijo, da bi ob večji oziroma širši družbeni podpori in ob pomoči radeškega združenega dela, lahko pridobili še več.

Otroški vrtec v Radečah je danes prepoln. Takšno stanje so v kraju predvideli že na začetku preteklega srednjeročnega obdobja, zato so v srednjeročni plan vključili tudi to naložbo. Srednjeročno obdobje se je izteklo, vrtca nikjer, otrok oziroma staršev, ki čakajo na prazna mesta pa je vse več. Vrtec v Kolenovem grabnu je torej tista naložba, ki je ostala kot dolg iz preteklih planskih let.

Tudi s pričetkom gradnje nove trgovske hiše, ki bi popestrila blagovno ponudbo v krajevni skupnosti do sedaj ni bilo sreče, čeprav je za pričetek gradnje že lep čas vse pripravljeno. Očitno to pri celjskem Merxu še ni, saj je pričetek gradnje veleblagovnice predviden šele v naslednjem letu.

Kanalizacijsko omrežje je zaradi hitrega razvoja družbene, predvsem pa individualne gradnje, neustrezno. Glavna naloga na tem področju je izgradnja kolektorja, za katerega so že izdelali idejni projekt pri ljubljanskem Hidroinženiringu.

ZAGATE Z BENCINSKO ČRPALKO

Petrolovi »črpalkarji« so imeli še do lanske jeseni v Radečah dovolj dela. Ko pa se je z novim mostom oziroma cesto tranzitni promet preusmeril in obšel radeško središče, je postala ta črpalka vse slabše obiskana in, po mnenju ljubljanskega Petrola, nerentabilna. Obljube, da bo črpalko prestavil na priročnejše mesto ob novem mostu, Petrol, kot kaže, ne namerava izpolniti, ampak vztraja pri rešitvi teg blema z omejitvijo o skrajšanjem obratov časa na stari črpalki. S šitvijo« pa bi bila le-ta tudi v dneh državnih p kov. S tem se krajani kor ne morejo strinjati pot do prve najbližje č v Sevnici oziroma La resnično predolga.

Na področju železni prometa načrtujejo v l čah v naslednjih letih prestavitev oziroma gr nove železniške posta novem mostu čez Sav naložbo narekuje d nost in odročnost obst ga železniškega postaj

Skladno z razvojnim

Spomenik padlim v centru Radeč

Pogled na nov most in novo naselje

ŽE SUMRAK, predse- *sekretariata sekcije za* **vnost društev, družbe- in družbenopolitičnih nizacij pri KK SZDL:** *ni namen naše sekcije a združuje vsa društva in nizacij s širšega rade- a območja. Po naši evi- je na tem območju kar društev. Sekretariat je anjen s programi dru- Vse prireditve načrtuje- e na začetku leta in jih vsklajujemo, ter imenu- tudi posamezne nosilce vedbo programov prire- . Seveda posvečamo ć pozornosti izvedbi lave ob krajevnem praz- Radeč in okolice. Med naših društev vlada vi- društvena zavest. To se olje vidi na raznih pro- h in prireditvah, ko pla- vseh 22 praporov naših tev oziroma organizacij. na naloga, ki je trenutno kah sekretariata, je izpe- akcij za ponovno usta- tev turističnega društva dečah.*

SAŠI PEŠEC, predsednik krajevnega sveta organizacije ZSMS: *Naše osnovne organizacije so vključene v krajevni svet s predsedstvom, ki ga sestavlja vseh deset predsednikov osnovnih organizacij ZSMS. Ocenjujemo, da naše osnovne organizacije dobro delajo, seveda pa nikoli ne smemo biti zadovoljni. Največ organizacijskih težav imamo z delom terenskega aktiva, ki vključuje 689 mladincev. Dobro smo povezani z vsemi družbenimi in političnimi dejavniki v kraju, kar se odraža pri delovnih akcijah v krajevni skupnosti, v akcijah socialistične zveze, zelo dobro pa sodelujemo tudi s krajevno organizacijo ZZB. V okviru krajevnega sveta deluje tudi naš mladinski klub, ki je za svoje pestro delo prejel že dvoje pomembnih priznanj. Pri našem delu se zavedamo, da moramo mladim najprej nekaj ponuditi, da se potem lahko izkažejo.*

FRANC HIRŠEL, predsednik izvršilnega odbora SKIS: *Kljub velikim uspehom, ugotavljamo, da komunalno gospodarstvo v Radečah še vedno močno zaostaja za razvojem ostalega gospodarstva. Zanimivo je, da je krajevna skupnost Radeče kot industrijsko najmočnejša na območju, ki vključuje pet krajevnih skupnosti, v zadnjih letih pridobila premalo. Veliko vlagamo v razvoj višinskih krajevnih skupnosti kod so Svibno, Jagnjenica. Da bi bil razvoj naše krajevne skupnosti hitrejši, bi se morale v komunalna prizadevanja bolj vključevati organizacije združenega dela, ne pa samo skrbeti za lasten razvoj, saj je dosedanja praksa pokazala, da nobena delovna organizacija pri konkretni naložbi vzporedno ni namenila tudi komunalnega dinarja za razvoj krajevne skupnosti. To področje bi bilo treba rešiti sistemsko.*

RUDI BRILEJ, predsednik krajevne organizacije ZZB: *Naša 162-članska organizacija sodeluje z vsemi krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami, društvi in s krajevno skupnostjo. Imamo svoj program dela, ki vključuje organiziranje proslave ob Dnevu borca na Brunku, sodelujemo na proslavi občinskega in krajevnega praznika, vsako leto pri organizaciji kurirčkove pošte, komemoracije ob Dnevu mrtvih itd. V okviru organizacije delujejo tri komisije: za spomeniško varstvo, za obujanje tradicij NOB ter za vprašanja borcev. V načrtu imamo obnovo kurirske postaje TV 5A na Jatni, kjer se bodo vključili mladninci iz Radeč, Jagnjenice in Svibnega. Zbiramo tudi material za stalno razstavo, ki bo posvečena spominu padlim borcem, internirancem in talcem z radeškega območja. Upamo, da bo tudi problem razstavnega prostora kmalu rešen.*

VLADO RAVNIKAR, predsednik TVD Partizan Papirnica Radeče: *Dejavnost našega društva je zelo pestra, kar se kaže v številnih sekcijah. Imamo sekcijo nogometnega kluba Papirnice, šahovsko, kegljaško, smučarsko, plavalno, odbojkaško, strelsko in sekcijo za namizni tenis. Ob vsej razgibanosti in aktivnosti pa nimamo svojih prostorov, razen bazena. Dvorana TVD Partizana Radeče je dotrajana, predvsem pa stalno zasedena, s kegljači pa »gostujemo« v hotelu Jadran. Atletski oziroma nogometni stadion, je zgradila radeška Papirnica v sodelovanju z mladino, danes pa se ne najde denarja za vzdrževanje tega objekta, ampak se v občini razmišlja o gradnji novega športno-rekreacijskega centra v Rečici. Gradimo naj nove objekte, medtem ko mnogi propadajo?*

FRANC GOSPODARIČ, predsednik TVD Partizan Radeče: *Društvo je bilo ustanovljeno leta 1911. Od tega leta dalje, razen med narodnoosvobodilno vojno, aktivnost ni nikoli prenehala. Veliko predvojnih in povojnih članov je bilo borcev, naprednih ljudi kot sta bila Marjan Nemec, Milan Kos. Lani je društvo prejelo za dolgoletno delo tudi priznanje OF. Krajani se rekreirajo in tekmujejo v rokometu, lahki atletiki, gimnastiki, odbojki, karateju, smučanju, deluje pa tudi sekcija za rekreacijo starejših članov in članic. 160 aktivnih članov je številka, ki govori o množičnosti, dobre uvrstitve na tekmovanjih pa o kakovosti dela. Društvo dobro sodeluje z vsemi organizacijami v krajevni skupnosti in s šolo ter sodeluje na vseh prireditvah v občini. Največji problem so finančna sredstva, ki jih občinska telesnokulturna skupnost preveč skopo odmerja.*

JEGA DELA NE POZNAJO

om osnovne šole Marja- emca v Radečah, načr- o njeno dograditev s te- dnico, plavalnim baze- in drugimi potrebnimi tori, nato pa še dogradi- rokometnega igrišča Partizan, skupaj s pro- m za garderobo.

di stanje na področju prometa nameravajo v evni skupnosti Radeče v ednjih letih izboljšati. emajo se za ustrezno bnitev telefonske mre- dokaj reven televizijski ram pa popestriti s po- itvijo oddajnika, ki bi gočil sprejem programa V mreže ljubljanske te- ijske hiše.

V Radečah se zavzemajo tudi za hitrejši razvoj na področju družbene stanovanjske izgradnje. Tako je v naslednjih štirih letih predvidena gradnja stotih stanovanj, v sklopu kulturne dejavnosti oziroma pogojev za še boljše delo pa razmišljajo o gradnji novega kulturnega centra, ki si ga tako bogata in raznolika kulturna dejavnost v Radečah nedvomno zasluži.

NALOŽBA V PAPIRNICI

Nedvomno so težave s surovino v tej delovni organizaciji problem številka 1, saj vemo, da v obeh proizvodnih temeljnih organizacijah potrebujejo čisto celulozo, te pa na domačem trgu primanjkuje, zato jo je treba uvažati. Za potreben reprodukcijski material so v Papirnici v sedanjih razmerah vezani na uvoz s polovico potrebnih količin surovine, kar zahteva od njih ustrezen izvoz v obsegu 50 odstotkov proizvodnje. Kljub tem težavam pa nameravajo v radeški Papirnici že letos uresničiti eno največjih naložb (po vrednosti) v celjski regiji. Govori se namreč o številki 65 milijard starih dinarjev za naložbo v nov obrat visokokakovostnih papirjev.

Tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju so proizvodnjo in prodajo dobro izvozno usmerili, saj ob koncu planskega obdobja računajo s 15 odstotnim porastom izvoza in s prav tolikšnim odstotkom zmanjšanja uvoza. Vsekakor bo nov obrat visokokakovostnih papirjev pomenil višjo stopnjo v proizvodnji, saj bodo dosedanje uvozne vezave za reprodukcijski material nadomestili z domačimi proizvodi, osvojili pa tudi novo tehnologijo, ki v celoti pomeni v domačih, jugoslovanskih razmerah, bistveno novost in pridobitev.

MARJELA AGREŽ

OD TOD DOMA:

Jurij Dolinar (1794–1872), botanik, ki je našel mnogo novih rastlin na Slovenskem
Nikolaj Koprivec, organizator in vodja jezuitskih kolegijev v Gradcu in Ljubljani
Lado Pohar, publicist in časnikar
Franc Ravnikar (1886–1948), kipar
Ildefons Schmidt (1820–1870), skladatelj
Marija Zupančič, družbenopolitična delavka
Vinko Kramaršič, strokovni pisatelj in znanstveni delavec, ki je prijavil vrsto patentov
Emil Rojc, družbenopolitični delavec, izvršni sekretar CK ZKS
Janez Zahrastnik, sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje

majhen vrtec bo dobil bratca

Bo Petrol vendarle izpolnil obljubo?

NEUREJENE ODKUPNE CENE PESTIJO ŠMARSKE KMETE

Po nekajmesečni vzpostavitvi tržnih razmer so se šmarski kmetje znova znašli v precepu različnih odkupnih cen živine med Slovenijo in sosednjo Hrvaško. V precepu zato, ker na Hrvaškem ponujajo za odkup živine precej višje cene kot doma, po drugi strani pa so kmetje-kooperanti vezani na matično zadrugo pri prodaji živine. Kmetje seveda znova in znova opozarjajo, da je treba to vprašanje enotno rešiti, saj je takšna, dvojna politika cen, že nevzdržna.

O tem, kako pereče je vprašanje odkupnih cen živine, priča tudi naslednji podatek. Če bi v lanskem letu prodali na Hrvaško celotno proizvodnjo (samo) govejega mesa, ki so ga pridelali v šmarski občini, to pa je okoli 6500 ton, bi zanj iztržili za dve stari milijardi več dinarjev, kot doma! Nesmisel, ob katerem pa je oškodovan predvsem kmet. DS

GALICIJA

OSTAL BO NA KMETIJI!

Bojan Čretnik vidi svoj kos kruha v kmetijstvu

Marsikatera vrata nekoč trdne kmečke domačije so danes zaprta, ker ni bilo nikogar, ki bi nasledil delo svojih očetov. Bojan Čretnik je eden izmed tistih mladih fantov, ki se je odločil, da bo ostal doma na kmetiji. Odločitev ni bila ravno lahka, pa tudi pretežka ne. Če ne bi bilo njega, bi Čretnikova domačija po kosih prešla v roke mnogih lastnikov. Bojan sam pravi, da mu ni žal, le pogoji bi se morali nekoliko spremeniti.

Po končani kmetijski šoli v Šentjurju se je mladi gospodar odločil za modernizacijo hleva, nakup strojev in usmeritev v eno samo panogo. »Danes stoji v preurejenem hlevu 33 glav živine. Z modernimi stroji obdelujejo 11 ha zemlje. »Delo bi bilo veliko lažje, stroški pa manjši, če posestvo ne bi bilo tako razdrobljeno,« pravi Bojan. Poleg živinoreje vsako leto pridela še precej hmelja.

Že nekaj časa se uspešno vključuje v Aktiv mladih zadružnikov in sodeluje s kmetijsko zadrugo. Meni, da bi sodelovanje z zadrugo lahko bilo še boljše, kot je bilo doslej. Manjše obresti in daljši rok za vračilo posojila bi verjetno pritegnila še kakšnega kmetovalca, tudi mlajšega. Tudi cene niso zagotovljene za neko daljše obdobje. V enem dnevu se ni mogoče usmeriti v živinorejo, za to sta potrebna čas in denar. Cene kmetijskih proizvodov in osnovnih sredstev pa vse prevečkrat gredo vsak svojo pot. Vsako leto se Bojan udeležuje strokovnih predavanj, z aktivom gre na kakšno ekskurzijo po naprednih kmetijah in prinaša domov vse tiste izkušnje, ki mu koristijo pri njegovem delu. Spodoben kos kruha vidi v delu v kmetijstvu, kar pa seveda še ne pomeni, da je z vsem zadovoljen. Vztrajati bo treba in te volje mu za zdaj še ne manjka.

I. JELEN

KOMENTAR

Na tržnicah večine slovenskih mest prodajajo krompir po okrog 15 din za kilogram, v Ljubljani celo do 18 din. Pa ne le zasebniki ali prekupčevalci, ampak tudi družbena posestva in trgovina. Ali sta res ponudba in povpraševanje vsemogočna usmerjevalca oskrbe? In kaj dobijo od tega pridelovalci?

Kmetovalci, ki so lani sklenili kooperacijske pogodbe o pridelovanju in prodaji krompirja, so ga jeseni morali oddati po okrog 3,50 din za kilogram. Tako poštenjaki. Tisti kmetje, ki niso hoteli izpolniti pogodb ali jih sploh niso sklenili, pa zdaj lahko prodajajo krompir po dvakrat ali trikrat višji ceni; tako doma, na mestni tržnici, bi lahko dobili zanj štirikrat do petkrat toliko.

Nekateri tako draginjo radi opravičujejo, češ, bolje je, da je krompir drag, kot da ga sploh ne bi bilo.

KDO POBIRA SMETANO S KROMPIRJA?

Resen gospodarstvenik in tudi pošten delavec in kmetovalec pa se s tem ne more strinjati. Krompirja bi moralo biti dovolj po zmerni ceni; taki, da bi kmetovalcu pokrila pridelovalne stroške, za delavca pa bi še vedno lahko bila za polovico nižja, kot je zdaj.

Kdo pobira smetano z lani pridelanega krompirja? Le tisti redki kmetje, ki so ga shranili v svojih kleteh. Pa ne vso, saj ga nekje odkupujejo od kmetov po okrog 8 din kilogram, v mestih pa je dvakrat tako drag. A vsi kmetje ga ne morejo zapeljati na mestne tržnice, zlasti ne v večja mesta: Ljubljano, Maribor, Celje, da bi ga prodajali po taki ceni.

Razni posredniki skupaj s trgovci poberejo torej polovico tiste cene, ki jo morajo plačati delavci v mestih.

Ob tej ceni se poraja še drugo vprašanje: ali so trgovci že razprodali ves krompir, ki so ga odkupili za svoja skladišča po jesenski nizki ceni? Ali je morda tisti krompir kmetijskih organizacij, pa ga zdaj dajejo trgovcem po visoki ceni?

Kakorkoli je, vemo, da jeseni ni nihče bil plat zvona, da so skladišča prazna; kajti to bi zvišalo odkupno ceno že takrat. Vedeli smo, da so odkupili premalo krompirja, ne pa, da bi ga odkupili tako malo, da bi ga zmanjkalo že sredi zime in bi najprej bili odvisni le od sprotnega odkupa od kmetov.

Tako lahko vprašajo delavci enako kot kmetje: kaj in kako načrtujejo naši usmerjevalci kmetijstva in oskrbe prebivalstva s hrano? Če je krompirja zraslo tako hudo malo, bi bilo treba ugotoviti že jeseni.

Ali z nekoliko višjo odkupno ceno jeseni ne bi mogli odkupiti več krompirja, kot ga dobijo zdaj po dvakrat višji ceni? Ne da ga kmetje še vedno ne bi hoteli prodati, mnoge njihove kleti ne ustrezajo za daljše shranjevanje tako dobro kot sodobna skladišča. Nekje se prehitro posuši, drugod močno kali, ali kar oboje. Nekaj je verjetno tudi takih kmetov, ki ob sedanji hitri rasti cen čakajo, da bodo spomladi dobili za krompir še več. Hm, zakaj ne bi smeli pobirati smetano tudi pridelovalci krompirja, če jo lahko trgovci in posredniki?

JOŽE PETEK

MOJA PRVA SLUŽBA

Tisto leto je zapadlo po Kozjanskem veliko snega, posebno naš hrib je bil odrezan od ostalih naselij zaradi visokih snežnih zametov.

Ko so na pomlad zapihali močni južni vetrovi, so prepihali slabo grajene kmečke domove, trgali s streh slamo ter pobirali sneg tudi na najbolj osojnih krajih.

Otroci smo željno čakali pomladi in kakor hitro je sneg skopnel, že smo se podili po gmajnah; fantje so iskali vrbovih šib, da so iz njih rezljali piščali, dekleta pa smo stikale za prvim pomladanskim cvetjem. Ob potočkih so se naznanjali prvi zvončki in kimali v pozdrav sestram, ki so na sončnih rebrih nastavljale soncu rumene glavice.

Gospodarji so z budnim očesom ocenjevali, koliko krme za živino je še ostalo v kozolcih, ter hodili na njive gledat, kako je z ozimnim žitom. Ako je sneg predolgo ležal na njivah, je žito pozeblo in tisto leto je bila slaba žetev.

V črnih kuhinjah se je dimilo svinjsko meso in klobase, ko je bilo dovolj suho, so spravili v kašče, kar je imela družina ob težkem delu za priboljšek.

Februar se je že prevesil čez polovico; začelo se je delo v gozdu in vinogradih.

Večji posestniki so za spomladanska dela iskali ljudi pri manjših kmetih, ali kajžarjih, kjer je bilo ponavadi veliko otrok, hrane pa malo.

Tudi k nam domov je prišla kmetica iz oddaljene vasi vprašat, če bi katera od nas deklet hotela k njim v službo. Moje sestre niso bile navdušene nad ponudbo: ena je računala, da bo ostala doma na domačiji, druga je hotela v mesto, da bi se ji bolje godilo kot na deželi, tretja se je želela česa izučiti in priti do svojega poklica.

Že se je hotela žena posloviti, ker je videla, koliko je ura, ko se jaz oglasim s peči: »Teta, jaz bi pa šla k vam služit!« Kmetica me je nejeverno pogledala in vprašala: »Ja, koliko si pa ti staro dekletce? Videti si še precej drobno.«

»Štirinajst let že imam in v šolo ne hodim več!« se odrežem nazaj. Mama me je žalostno pogledala in odkimala z glavo. Že res, da je bila kriza za denar in je morala vsak dinar desetkrat obrniti predno ga je dala iz rok, pa vseeno nas otroke ni podila od hiše za zaslužkom. Očeta že več let ni bilo med nami; umrl je zelo mlad za tuberkulozo. Mama je morala potem sama zagospodariti na mali hribovski kmetiji. Otroci smo ji po svojih močeh pomagali; izostajali smo iz šole, kadar je bilo treba na polju opraviti nujna dela. To pa se je poznalo pri uspehih, saj nismo mogli slediti pouku tako kot redni učenci, pa tudi učitelji niso imeli posluha za nas in so izostanke smatrali za navadno lenarjenje. Zasovražila sem šolo in ko sem dopolnila štirinajsto leto, me niso mogli prepričati, da je v moje dobro, če nadaljujem šolo do poletnih počitnic.

Sedaj se mi je ponudila prilika, da se rešim šole ter odidem od doma in si zaslužim denar, čeprav trapa neumna, takrat še nisem vedela, kako se služi denar.

Pogodile smo se za plačo in zmenile, da naslednji teden že nastopim službo.

Nastopil je dan, ko sem povezala culo. Moja garderoba je bila tako skromna, da sem paket stisnila kar pod pazduho.

Mama me je pospremila del poti in videla sem, da je imela solzne oči. Smilila sem se ji, drobna kot sem bila, da bi morala opravljati težka dela pri kmetu.

Ko sem podala mami roko v slovo, sem samozavestno nadaljevala pot. Sama sebi sem se zdela, kot junak, ki stopa vsem nevarnostim na pot in se ničesar ne boji.

Že sem prispela na cilj in zagledala prostrano gospodarsko poslopje in veliko kmečko hišo. Navajena sem bila na malo domačo hišico, zato mi je ta velika hiša delovala hladno in tuje.

Že sem se znašla v izbi; zgubljeno sem mencala sredi sobe in nisem vedela, kam naj položim »prtljago«.

Gospodarjeva družina je videla mojo zadrego in se mi muzala, meni pa se je zdelo, da se sprašujejo, kaj bodo z menoj počeli, ker varuške pri hiši niso potrebovali.

Zvečer mi je gospodinja pokazala mesto, kjer bom spala. V izbi, kjer je bila kmečka peč, sta stali dve postelji: na eni sta spala gospodarja na drugi pa njihova desetletna hčerka, dvanajstletna posvojenka in jaz.

Prvo noč je bila blazina mokra od solza. Sanjalo se mi je da mama kuha večerjo, otroci pa sedimo pri očetu na peči ter poslušamo zgodbe, ki nam jih pripoveduje. Naenkrat pa oče vstane in reče: »Jaz nisem več tukaj doma, samo zgodbice sem vam pričel pripovedovati, ker mama nima časa. In že ga ni bilo več.

Drugo jutro sem se prebudila z razbolelo glavo ter zagledala gospodinjo, kako je sukala ročni mlin, kateremu smo po domače rekli žrmlje in mlela koruzo. To me je zelo presenetilo, saj sem mislila da z žrmlji meljejo samo kajžarji. Od tistega dne je bilo to moje opravilo in moram priznati, da nič lahko. Predno sem namlela toliko moke, da je bilo dovolj za skledo žgancev, sem bila že presneto upehana.

Opravljala pa sem že drugo delo, ki bi bilo bolj za odraslega moškega kot za nedoraslega otroka. Ko so mi prvič rekli naj grem z njimi nakladat les in zapreči vole, sem jih debelo pogledala in nisem verjela, da prav slušim. Stiskala sem zobe, kadar me je bolelo vse telo od naprezanja, a sem molčala in vdano opravljala delo, ki so mi ga nalagali.

Hitro so minevali dnevi in že je bil mesec naokrog. Dobila sem odpoved z obrazložitvijo, da sem prešibka za njihov grunt. Gospodinja mi je še prijazno svetovala, naj se grem raje učit za šiviljo ali kaj podobnega češ, za deklo si pa le še prešibka.

Zopet sem zavezala culo, gospodinja pa mi je stisnila v roko 50 dinarjev za »lon« je rekla. Skrbno sem zavezala denar v vogal žepnega robca in odšla domov. Prispela sem na kraj, od koder se je videl moj dom; postala sem, ga gledala tam na griču, vsega obsijanega od sonca in takrat so mi od ganotja stekle solze po licu.

Pospešila sem korake; rada bi bila čimprej doma, se pozdravila z svojimi dragimi, ter jim povedala naj ne hodijo nikamor od doma, saj je doma najlepše.

Mnogo let zatem sem obiskala kraj svojega otroštva in hišo mojih prvih gospodarjev. Hlevi so bili prazni, niti enega repa živine ni bilo več notri. Vse je bilo prazno, kot izumrlo. Slamnata streha je na vseh poslopjih kazala rebra in gotovo je že dolgo ni nihče prekrival.

Hodila sem okrog hiše ter gledala razpadajoče zidovje, ki je kazalo dokaj žalostno podobo. Že sem se obrnila in hotela stran, kar se je pripodil iz gozda mali kuža za njim pa je stopala priletna ženica. Bila je moja nekdanja gospodinja. Povabila me je v hišo. Vstopila sem in vame je puhnil slab zrak po plesni in pijači. Ničesar se ni spremenilo v kmečki sobi: postelje so bile še vedno iste, v kotu pa je sameval ročni mlin.

Pripovedovala mi je, da starost preživlja sama v tej veliki puščobni hiši. Hči se je poročila v sosednjo vas na velik grunt, drugi pa so ji pomrli. Včasih pravi ji dela družbo prav tako osamljen zapuščen vdovec. Kadar jima je le preveč hudo pri srcu, ga srkneta iz zelenke in zopet sta boljše volje.

Pomolčala je, kot da nekaj išče po spominu. Potem so se ji zableščale oči in vprašala me je, ali sem se šla kaj učit takrat, ko sem odšla od njih.

Ne, nobenega učnega mesta ni bilo zame, ker mi čas v katerem sem odraščala ni bil naklonjen. Učilo me je življenje!

Poslovila sem se z obljubo, da jo pridem še obiskat, vendar je nisem nikdar več videla, ker je kmalu zatem umrla.

FANI SVATINA

ŠENTJUR: USPEL ZBOR SADJARJEV IN VINOGRADNIKOV

Petkov ustanovni občni zbor je pokazal, da je bila zamisel o ustanovitvi društva utemeljena, saj se je zbora udeležilo 55 ljudi.

Iniciativni odbor je skrbno pripravil vse materiale od dnevnega reda, do pravil društva in predloga plana dela za tekoče leto. Program je zelo konkreten, saj bodo v mesecu marcu imele vse tri sekcije praktične prikaze rezi sadnega drevja, vinske trte in jagodičevja, t. j. ribeza. Sadjarsko sekcijo bo vodil kmet. ing. **Drago Jančič**, vinogradniško dipl. ing. agr. **Tone Jensterle**, sekcijo za jagodičevje pa **Andrej Jernej.**

Širši program zajema predavanja o agrotehničnih ukrepih in zaščiti sadnega drevja, vinske trte in ribeza, ki bodo prav tako ločeno po sekcijah v pomladanskih mesecih. Po organizacijski utrditvi društva pa programirajo tudi skupni nastop pri organiziranju nabave umetnih gnojil in zaščitnih sredstev, organiziranem nakupu sadik, pomoči pri prodaji tržnih viškov itd.

Zbor je izvolil za predsednika **Mirka Vrečka**, za tajnika **Janeza Čokla** in za blagajničarko **Božo Bezenšek.** Društvo obvešča vse tiste, ki se še žele včlaniti, da lahko dobe pristopne izjave pri: **Nadi Jernej**, ulica L. Dobrotinška, **Janezu Čoklu**, Pšnica 4, **Dragici Kačičnik**, Vrbno 26 a, in **Boži Bezenšek**, Kvedrova ul 6 a. Na zboru so se odločili za letno članarino v višini 150 din.

E. REČNIK

V KK ŠMARJE NOV OBRAT DRUŽBENE PREHRANE

V Kmetijskem kombinatu v Šmarju pri Jelšah so odprli nov obrat družbene prehrane. Ker pričakujejo, da bo v celoti opremljen šele čez dober mesec dni, ga bodo dotlej uporabljali zgolj kot razdeljevalnico malic za svoje delavce. Potem, ko bo nov obrat družbene prehrane v celoti opremljen, pa bo postal prehrambeni obrat odprtega tipa, v katerem se bodo lahko prehranjevali tudi ostali, ne samo delavci iz Kmetijskega kombinata.

DS

V NAŠEM NAJVEČJEM ZDRAVILIŠČU

SAMO ENA JE ROGAŠKA SLATINA

V gradnji hotelski kompleks za 745 milijonov

Okoli tisoččlanski kolektiv Zdravilišča v Rogaški Slatini je tudi v letošnje leto stopil z velikimi načrti in odločenostjo, da nadaljujejo zastavljeno pot ter da se tudi z nadaljnimi novimi naložbami in sploh s svojim delom še bolj utrdi na domačem in tujem trgu.

Gre za kolektiv, ki je lani dosegel okoli 520 milijonov celotnega prihodka in v povprečju 277.000 din dohodka na delavca. Ob tem pa so za programe skupne in splošne porabe v kraju, občini in širši skupnosti namenili 85 milijonov dinarjev.

Cilj, ki so ga zastavili pred četrt stoletja, še vedno drži: ustvariti takšno materialno in kadrovsko bazo, da bodo dosegli najvišjo možno stopnjo zdravstvene službe. Zdravilišče je namreč zdravstvena delovna organizacija, ki je registrirana kot rehabilitacijski center za gastroenterološka obolenja.

Zdravilišče ima v štirinajstih hotelih 1287 ležišč in 2627 restavracijskih sedežev.

Ni naključje, če kolektiv posveča glavno skrb zdravstveni enoti, ki ima devet ambulant, najmodernejše kabinete za gastroskopijo, rektoskopijo, rentgen ter fizioterapijo. V vseh teh oddelkih lahko sprejmejo na dan okoli 850 pacientov! Sicer pa v povprečju vsako leto zabeležijo 38.000 zdravniških pregledov in 254.000 fizioterapevtskih postopkov.

Zdravilišče obišče v enem letu okoli 30.000 gostov, ki so samo lani imeli približno 330.000 nočitev.

V zdravstveni enoti je 117 delavcev, med njimi kar 11 zdravnikov-specialistov. Zdravilišče ima tudi bolnišnični del z okoli sto posteljami!

Rogaška Slatina slovi tudi zaradi svojih mineralnih vod in med njimi magnezijevega Donata. Zaradi magnezija je ta voda povsem svojstvena v Evropi.

Na naložbenem področju so zdaj na

Takšen je pogled z vrha rogaškega nebotičnika, s terapije, na novo gradbišče, kjer bo že čez dobro leto stal novi hotelski kompleks Sava

začetku novega poleta. Dela za zgraditev novega hotelskega kompleksa Sava so že stekla. Gre za hotel A kategorije s 326 posteljami, s 550 sedeži v restavraciji itd. Z novim hotelom se bodo zmogljivosti v našem največjem zdravilišču povečale za 22%.

Novi hotel bo povezal dva dosedanja, hotel Park in Zagrebški dom, vsi trije, oziroma novi kompleks pa bo s hodnikom povezan tudi s terapijo in pivnico. Vsi trije hoteli, oziroma novi kompleks bo imel skupaj 480 postelj. Prednost povezovanja novega kompleksa s terapijo in pivnico bo prišla do veljave zlasti v zimskem in sploh hladnejšem času.

Gradnja novega hotelskega kompleksa bo veljala okoli 745 milijonov dinarjev, od tega znaša delež kolektiva kranjske Save 180 milijonov.

V akciji za pridobitev sovlagatelja za veliko naložbo, se je zdraviliški kolektiv pogovarjal s petnajstimi organizacijami združenega dela, tudi iz Celja in celjskega območja, ki pa zaradi prenizkih deležev niso bili zanimivi.

Po pogodbi bodo dela na novem hotelskem kompleksu končana do sredine aprila prihodnjega leta. Tako se bodo z izgradnjo novega hotelskega kompleksa bistveno izboljšale in povečale sprejemne sposobnosti, razen tega se bo tudi izboljšala in še bolj popestrila zdraviliško turistična ponudba Rogaške Slatine.

M. BOŽIČ

TURISTIČNI DROBIŽ

AVTOBUS NA KOPE – Iz Slovenjega Gradca vozi vsak dan na Kope redni avtobus. Na pot gre ob 8.30 in ob 11.30, vrača pa se ob 12.30 in ob 17.00 uri. Trikrat na teden, ko je na Kopah tudi nočna smuka (sreda, petek, sobota) pa se zadnji avtobus vrača ob 20. uri Povratna vozovnica stane 50 din. Smučarji se lahko odločijo za polpenzion, ki velja v hotelu Pohorje od 260 do 280 din, kosilo pa je na voljo v samopostrežni restavraciji Partizanskega doma na Kopah.

NA SLOVENSKI OBALI – V vseh hotelih je trenutno dovolj prostora. Hotel Bernardin bo zaprt do 2. aprila.

ŠTIRINAJSTI VALČKOV VEČER – V soboto, 7. marca, bo v prostorih Narodnega doma štirinajsti valčkov večer, ki ga pripravlja domače Turistično društvo. Sodelovala bosta ansambel ŠOK iz Ljubljane in pevka Alenka Pinterič.

JAHALNA TURA PO KRASU – Kobilarna Lipica je pripravila posebnost v svoji turistični ponudbi, in sicer jahalno turo po starih rimskih poteh. Trasa je dolga 190 km in teče ves čas preko razgibanega kraškega sveta. Za te ture je predvidenih več datumov, trajala bo osem dni.

VRHNIŠKA KURIRSKA PLANINSKA POT – Planinsko društvo Vrhnika je za planince in pohodnike pripravilo kurirsko planinsko pot, ki poteka po vrhovih in znanih točkah okoli Vrhnike. Označena je z običajnimi rdečebelimi planinskimi markacijami in črko V. Vanjo je vključenih trinajst kontrolnih točk.

VODNIK PO TRANSVERZALI KURIRJEV IN VEZISTOV NOV SLOVENIJE – Domicilni odbor kurirjev in vezistov NOV Slovenije pri Združenih PTT organizacijah Slovenije je izdal razširjen in izpopolnjen Vodnik po transverzali kurirjev in vezistov NOV Slovenije. Začasni vodnik, ki je izšel pred dvanajstimi leti, je v celoti razprodan. V Vodniku je med drugim 22 podrobnih opisov poti, opisi krajev, podatki iz NOV, zgodovine, kulture itd. Na koncu Vodnika, ki obsega 400 strani, je deset zemljevidov, na katerih je transverzala označena z rdečimi pičicami. Prodajajo ga po 150 dinarjev. Kupite ga lahko tudi pri planinskem društvu PTT Celie.

PETNAJST ZANIMIVIH IZLETOV

Izleti, ki jih pripravlja celjsko Hortikulturno društvo, so postali že lepa tradicija. Imajo tudi dovolj privržencev. Za letošnjo organizacijo potovanj z vlaki in avtobusi bo poskrbela turistična agencija TTG v Celju, ki je pripravila tudi predlog za petnajst takšnih izletov.

V glavnem bodo poti vodile po domačih krajih in le štiri čez mejo. Torej, bistvena sprememba v primerjavi s prejšnjimi leti, sicer pa sprememba, ki jo ljudje toplo pozdravljajo.

Domači izleti bodo vodili v Prekmurje, v Beograd, Bar in Dubrovnik, zatem v dolino reke Krke, pa v Podravino, na Goriška Brda, na cvetlično razstavo v Cerklje, na Notranjsko, Čičarijo in Trnovski gozd, k slapovom Krke, v Makedonijo, v Apaško dolino, v Kumrovec in Trebčo itd.

MB

RIBIŠKA DRUŽINA CELJE

LOVIJO, A TUDI GOJIJO

V športne vode vložili za 720.000 dinarjev

Celjska ribiška družina je med največjimi v Sloveniji, saj šteje 676 članov, v upravljanju pa ima 113 km voda ali 219 ha vodne površine. Bila pa je tudi prva ribiška družina, ki je uvedla delegatski sistem. Tako ima sedaj 61 delegatov, kateri zastopajo ribiče iz 24. krajevnih skupnosti.

Pretekli petek so se zbrali delegati RD Celje, v prostorih KS Slavko Šlander, na zboru delegatov, kjer so ocenili delo v preteklem letu, kakor tudi sprejeli načrt dela za tekoče leto.

Ugotovili so, da je gojitveni načrt v celoti izpolnjen. V športne vode so celjski ribiči vložili razne vrste in velikosti rib, zanje so odšteli 720.360 dinarjev. V enakem obdobju pa so ulovili 33.274 rib, ki so tehtale 14.200 kilogramov. Za ta ulov so porabili 18.089 lovnih dni. V upravljanju imajo tudi deset ribnikov, kjer vzrejajo predvsem krape in to za poribljavanje svojih športnih voda in za trg.

Poudarili so, da v preteklem letu ni bilo večjih zastrupitev, problemi pa se še pojavljajo v oblikah manjših zastrupitev iz industrijskih obratov, kakor tudi iz gospodinjstev. Ob potokih pa nastajajo tudi »divja« odlagališča smeti. Krivolov tudi še ni odpravljen, temveč ga je vsako leto več in to v potokih izven Celja. Zato bo potrebno v prihodnjem obdobju poostriti kontrolo, pa tudi povečati sodelovanje s postajami Ljudske milice.

Posebno skrb posvečajo celjski ribiči mladincem. Saj imajo mladinci svoje športne revirje za lov, kakor tudi dva gojitvena ribnika v upravljanju. Vključujejo pa se tudi v samoupravljanje ribiške družine.

Delegati so tudi ugotovili, da je večji del članov družine neaktiven, da se ne udeležuje raznih delovnih akcij, kakor tudi ostalih prireditev RD Celje.

Zbora so se udeležili: Podpredsednik Zveze ribiških družin Celje Franc Ocvirk, Lovsko zvezo Celje je zastopal Slavko Kovač, SO Celje ribiška inšpektorica inž. Majda Šoštar, Območno vodno skupnost in Nivo pa inž. Felicijan Leban, kakor tudi predstavniki sosednjih ribiških družin, ki so v svojih razpravah poudarili, da se srečujejo z enakimi problemi kot celjska ribiška družina.

F. BOGADI

Z NOVIM TEDNIKOM IN TTG CELJE JE TUDI POMLAD NA MORJU LEPA

V MEDULIN 4. in 5. APRILA
s kuponom NT ceneje!

Pomlad na morju je v marsičem lepša kot so vroči poletni dnevi. Ta ugotovitev in pa že doslej organizirani skupni izleti, so botrovali odločitvi, da gremo aprila spet na morje. Ker je bilo za take in podobne akcije med našimi bralci veliko zanimanje, smo se odločili, da damo tokrat možnost večjemu številu bralcev.

Kratek opis izleta

1. dan (4. april) – odhod iz Celja približno ob 6.40 zjutraj s posebnim **zelenim vlakom** preko Ljubljane, Istre do PULJA.
   Kratek postanek in ogled puljske ARENE. Pot bomo nadaljevali z avtobusom do hotela BELVEDER v Medulinu, kjer se bomo tudi nastanili. Po kosilu in namestitvi prosto do svečane večerje, ki bo ob 18. uri. Naj vas opozorimo na možnost kopanja v zimskem bazenu.
   Po večerji se bomo sprostili ob prijetni glasbi in družabnem večeru, ki smo ga za vas posebej pripravili.
2. dan (5. april) – Po zajtrku prosto do kosila in po kosilu se bomo vrnili v Pulj, od koder se bomo s posebnim **zelenim vlakom** ob 14. uri vračali v Celje. Domov bomo prispeli približno ob 20. uri.

Še nekaj besed o opremljenosti posebnega zelenega vlaka in o ceni izleta

Vlak je opremljen z bifejem in ozvočen, tako da bodo imeli vsi potniki možnost poskrbeti za dobro voljo med prevozom.

Posebna ugodnost

IZLET LAHKO PLAČATE V DVEH OBROKIH, za skupine, ki bi plačale z naročilnico – v treh obrokih.
Cena izleta je izredno ugodna: 1.240,00 dinarjev, s kuponom Novega tednika pa 50,00 din ceneje.
Prijave za izlet sprejema TTG Celje, Titov trg 1, telefon 23-448.

KUPON ZA IZLET TTG in NT-RC

Prijavljam se za izlet V MEDULIN 4. in 5. APRILA

IME IN PRIIMEK _____

NASLOV _____

_____

Kupon je vreden 50 dinarjev

V MEDLOGU TUDI LETOS PROSLAVA

Pred mesecem so se v KS Medlog sestali delegati kulturne sekcije. V prvem delu sestanka so razpravljali o trenutnem stanju kulturnega življenja v Celju, v drugem pa o pripravah na letošnjo proslavo ob 8. marcu.

Počastitev tega praznika je v Medlogu že prava tradicija. Vse DPO ter samoupravni organi se zavzemajo za čimbolj slovesno obeležitev Dneva žena, saj gre v tej KS v veliki meri za žene, ki delajo doma na kmetiji in jim je ta proslava eno redkih kulturnih doživetij in razvedrilo obenem.

Tudi to pot smo mladinci pripravili pester kulturni program. Prejšnja leta je bil med občani velik odmev prav zaradi dobrega programa. Kljub temu, da nas neustrezen prostor pri delu zelo omejuje, smo vedno poskušali kulturni program čimbolje pripraviti. Kot vsa leta nazaj je vsebinsko zasnovo tudi to pot pripravila Darinka JOŠT, ki proslavo tudi režira, sodelujejo pa pionirji in mladinci KS Medlog. Nastopil bo tudi pevski zbor Zlatarne Celje.

Prepričani smo, da bo obisk tudi letos tako množičen ko prejšnja leta, ko je bila dvorana skoraj vedno premajhna. Naj bo tako tudi **v soboto, ob 17. uri v dvorani Opreme na Babnem.**

JANEZ TURNŠEK

ŠOŠTANJ: RDEČI KRIŽ ZA 8. MAREC

Krajevna organizacija rdečega križa Šoštanj bo tudi ob letošnjem dnevu žena s skromnimi darili, cvetjem in čestitkami poskrbela za starejše in bolne žene. Dogovorili so se, da bodo čestitke za dan žena pripravili učenci podmladka RK na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha pod vodstvom mentorice Jože Gregorc. Podmladkarji bodo skupaj s predstavniki rdečega križa na domovih obiskali starejše in bolane žene ter jih obdarili s skromnim darilom in cvetjem ter se z njimi tudi pogovorili o njihovih težavah in problemih.

V. K.

ENOTA DOMA UPOKOJENCEV V CELJU

BIVALNI DEL SPOMLADI

Gradnja po fazah zaradi pomanjkanja sredstev

Enota doma upokojencev v Celju (prizidek ob njem) je samo del celovitega programa varstva starejših občanov v celjski občini.

Potrebe po tej enoti so se pojavile že tedaj, ko je bil zgrajen dom upokojencev, ker v njem ni bilo pogojev za intenzivno nego duševno zdravih, a telesno nepokretnih oskrbovancev. Z izgradnjo Enote pri domu se je pričelo v septembru 1979 leta, pomeni pa prvo fazo obsežnejšega programa. Ta v drugi fazi predvideva izgradnjo zakloniščа, večjo restavracijo oziroma večnamenski prostor, novo kuhinjo in večjo zmogljivost kurilnice ter pralnice.

Bivalni del nove Enote, ki je praktično narejen in že opremljen ima 110 postelj, od tega je enoposteljnih sob 42, dvoposteljnih 17 in 10 troposteljnih. Bivalni prostor obsega manjši predprostor, sanitarije in bivalno sobo. Poleg tega je v vsakem nadstropju velika, skupna kopalnica, izplakovalnica ter shramba. V osrednjem delu trakta je večja dnevna soba s čajno kuhinjo. Ta prostor ima izhod na večjo teraso. V vsakem nadstropju je torej preskrbljeno za družabno in delovno aktiviranje starejših oseb. V pritličju so upravni prostori, majhna ambulanta in soba za ordinacijo zdravnika. V sestavu ambulante je prostor za dežurno sestro, kamor so speljane tudi vse signalne naprave.

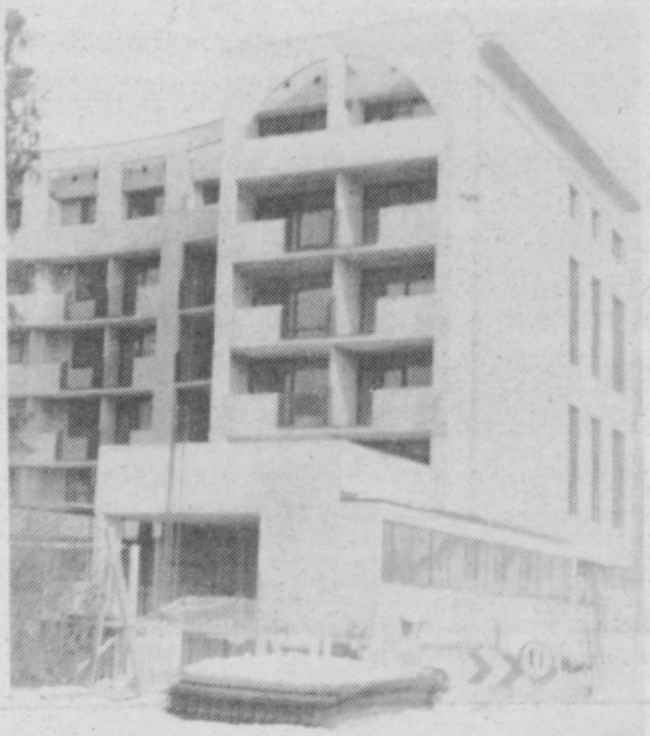

Za naselitev teh bivalnih prostorov pa je nujna poprejšnja izgradnja veznega hodnika s centralno stavbo – domom upokojencev. Hodnik je v gradnji in bo poleg komunikacije omogočil tudi celotno energetsko povezavo z obstoječim objektom.

Prva faza Enote in omenjena povezava bo stala okoli 70 milijonov dinarjev. V tej ceni je vključena tudi notranja oprema. Celotni objekt bo predvidoma vseljiv v spomladanskih mesecih.

Zakaj gradnja po fazah, če pa je nuja tolikšna? Zaradi pomanjkanja sredstev, ki v pretežni meri pritekajo iz sklada za gradnjo domov in stanovanj za upokojence pri skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SRS. Novi zakon o stanovanjskem gospodarstvu pa je obdržal dosedanji način financiranja teh objektov. Dokončna izgradnja Enote ni vprašljiva, le da se bo zavlekla v prihodnje leto.

Kolektiv doma upokojencev v Celju bo z naselitvijo bivalnega dela nove Enote in njeno nadaljnjo izgradnjo, prevzel na svoja pleča veliko dodatno breme, ki bo zahtevalo večjo kadrovsko zasedbo, velike napore ter vsestransko razumevanje.

ZDENKA STOPAR

V prijetni lovski koči na Rinki nad Gotovljami pri Žalcu so se na pustno soboto zbrali člani LOVSKE DRUŽINE ŽALEC. Zbor ni bil namenjen pustnemu veselju, pač pa temeljitemu pregledu opravljenega dela v končanem obdobju in seveda sprejetju delovnih obveznosti za čas, ki ga začenjamo. Uvodno poročilo je podal predsednik LD Žalec Štefan Pečolar ter med drugim omenil nekatere njihove najmočnejše akcije, kot stalna skrb za varstvo narave, še posebej gozdov in življa v njih, varstvo okolja (lani so samo v eni akciji zbrali za 50 tovornjakov na nepravo mesto odvržene navlake!), organizirali so in na njih sodelovali športna tekmovanja, prirejali strokovna predavanja in še mnogo drugega. Preventivno delo so opravljali trije lovski čuvaji, nujno pa bi bilo treba namestiti profesionalnega lovskega čuvaja, ki bi to delo opravljal za dve lovski družini.

Poročila so zajela gojitveno dejavnost, škodo, ki jo povzroča divjad (največ srnjad), kinologijo (premalo vlaganja v šolanje psov) itd. Lani so člani LD Žalec

KLJUB DOGOVOROM SO ŠE PRISOTNI ZADRŽKI

(članov je 65) opravili 1250 prostovoljnih delovnih ur, kar znese v poprečju 19 ur na člana ali nekaj več, kot je predpisano.

Ugodnim uvodnim poročilom je sledilo skoraj povsem nasprotno poročilo nadzornega odbora, kar pa seveda ne gre skupaj. Prišlo je do mučne situacije, ki je na zbor vrgla nekaj sence. Začela so se dokazovanja brez trdnih osnov, kar je spominjalo na nekdanje neslavne dni, slabih odnosov med različnimi lovskimi družinami v različnih zvezah na širšem celjskem območju. Ni tu prostor, da bi pogrevali te stvari, ni pa bil tudi na letnem občnem zboru, kajti ponavljamo, da stvari niso bile tako temeljito pripravljene, kot bi morale za takšno priložnost biti. In če bi bile, potem do tega ne bi prišlo.

Prenehalo je tudi članstvo Ivanu Košanu iz Vinske gore, ker nima opravljenega lovskega izpita v družini, kjer dela, to pa je žalska. Ima sicer menda izpit napravljen na Hrvaškem, kar pa ne zadostuje. Zlasti Košan v diskusiji ni mogel mimo besed, da je do tega prišlo zato, ker v Vinski gori zahtevajo svojo lovsko družino oz. lovišče, kar pa je seveda že zdavnaj zavrnjeno.

Ob koncu so najaktivnejšim članom podelili družinska priznanja, ki so jih prejeli: Ivan Rojc, Franc Verdev, Janko Petriček, Jože Sitar, Jaka Vrstovšek, Drago Jeromel, Jože Jazbec, Janez Stebernak, Martin Potočnik, Franc Pečnik, Oto Tavčar, Jože Žgank, Edo Malis, Danica Jazbec, Tilka Ferlež, Helena Bitenc, Marija Pečolar in Jakob Ležnik.

TONE VRABL

VOZNIŠKI IZPITI

SAMO ZNANJE

Nekateri tudi 150 ur vožnje

Ljudje govorijo vse mogoče. Zlasti tisti, ki se pripravljajo na vozniški izpit. Pravijo, da v prvem poskusu praviloma skoraj nihče ne uspe, da je potrebno predvsem veliko število ur in da znanje ni tako pomembno ter še druge stvari. Ali je vse to res? To nas je zanimalo, ko smo se pogovarjali s predsednikom regijske izpitne komisije v Celju, Vikijem Kukcem.

»Takšne trditve se rojevajo pri tistih kandidatih, ki res nekajkrat padejo na izpitu, poudarjam pa, da je edino merilo na izpitih prikazano znanje.«

– Se pa seveda zgodi kdaj, da kdo pade, četudi dobro vozi?

»Tega seveda ne zanikam. Na izpite prihajajo ljudje, ki so na vožnjo dobro pripravljeni in solidno vozijo, vendarle pa na izpitni vožnji napravijo kakšno veliko napako, ki je kasneje nočejo priznati. Vzroki so seveda različni, predvsem pa gre za razmišljenost in tremo, pozabljivost in površnost. To pa so stvari, ki so mnogokrat lahko usodne.«

– Nam lahko postrežete s podatki, koliko kandidatov opravi izpit prvič?

»42,3 odstotke vseh kandidatov, ki opravljajo vozniški izpit je v lanskih zadnjih treh mesecih prvič opravilo vozniški izpit. Povprečno so imeli 34 ur vožnje. Ta podatek postavlja na laž trditve, ki ste jih uvodoma omenjali. Ljudje pa smo seveda različni. Nekateri so za vožnjo bolj nadarjeni, drugi manj in bili so primeri, ko so kandidati imeli tudi po 150 ur vožnje predno so lahko šli opravljat izpit. Sicer pa so zanimivi tudi podatki, da je v drugem poskusu opravilo izpit 176 kandidatov in v tretjem 54. To pa brez dvoma priča tudi o dobrem delu avto šol.«

– Na račun dela nekaterih avto šol je tudi precej pripomb...

»Mirno lahko trdim, da avto šole na našem območju dobro delajo in da je večina le teh tudi sodobno opremljena. Pripombe so res bile, vendar se stanje izboljšuje, saj uvajajo disciplinske postopke za instruktorje, ki imajo neprimeren odnos do kandidatov, od tistih, ki nimajo dobrih uspehov pa se poslavljajo. Navsezadnje ura vožnje danes stane že 300 dinarjev. Ob koncu naj povem le še to, da regijska izpitna komisija dela za šest občin celjske regije in da so uspehi pri nas med najboljšimi v Jugoslaviji in v Evropi. Tudi to dovolj zgovorno priča o kakovosti dela avto šol. V avto šolah dajejo sedaj mnogo pozornosti tudi temu, kako je treba ravnati za varčno vožnjo.«

JANEZ VEDENIK

ZBOR GASILCEV GD POBREŽJE

»Področje operative Gasilskega društva Pobrežje, ki obsega poleg najožje soseske Trnovca, Sp. in Zg. Pobrežij ter Homc, je veliko obsežnejše, saj deluje ob primerih intervencij na celotnem področju treh krajevnih skupnosti mozirske občine«, je bilo slišati na nedavnem letnem občnem zboru pobreških gasilcev. V svojem srednjeročnem programu razvoja in dela so si namreč zastavili smelo in neobhodno nalogo, investirati v nakup gasilskega vozila, ker je staro dotrajano. Ob načrtovanju pomoči širše skupnosti občanov za nakup gasilskih sredstev (vozil) do leta 1985, pa so ostali Pobrežani praznih rok. Trdno so se odločili nadaljevati akcijo za nakup novega vozila, vendar pričakujejo da bo le še prišlo do spremembe prvotnega načrta OGZ in SIS za požarno varnost, ki zbirata sredstva in razporejata le-te za najnujnejšo porabo. »Kompleks z več vasi Pobrežij predstavlja veliko število kmečkih posestev, ki so požarno najbolj ogrožena, ob dejstvu, da so vodni viri relativno odmaknjeni od eventualnih mest požarov.

JOŽE MIKLAVC ml.

TRNOVELJSKI GASILCI ZBOROVALI

Gasilsko društvo Trnovlje je imelo pred dnevi letno konferenco društva. Iz poročil predsednika Ivana Runovca je razvidno, da je prostovoljno gasilsko društvo bilo delavno v preteklem letu. Poročila so tudi dali blagajnik, poveljnik, mentorja mladine in nadzorni odbor. Društvo je pridobilo precej mladih v svoje vrste. Odbor prostovoljnega gasilskega društva Trnovlje ima problem s finančnimi sredstvi. Radi bi dokončali prizidek pri gasilskem domu.

V. DOBRIŠEK

3. SEJA SKUPŠČINE ZTKO OBČINE CELJE

OBSEŽNA DEJAVNOST

V letošnjem letu plan 28 športnih prireditev

»Iz priloženega gradiva (za 3. sejo skupščine ZTKO občine Celje, ki je bila v četrtek, 26. februarja in jo je kot delovni predsednik vodil Pavle Bukovac – op. p.) je razvidna obsežna dejavnost izvajalcev. Lahko trdimo, da smo na področju množičnosti dosegli določen napredek, na področju tekmovalnega športa v splošnem nazadovanje, prav tako tudi v delu s selekcijami. Prav na tem področju bo potrebno v prihodnje zastaviti vse naše organizacijske, strokovne in materialne moči, da bo telesna kultura v vseh pojavnih oblikah dosegla v novem srednjeročnem planu 1981–85 boljše rezultate.«

To je zaključek obsežnega poročila o delu v lanskem letu, kjer so zajeti mnogi podatki, ki govorijo o napredku pa tudi pomanjkljivostih. Prav slednje bodo služile kot izhodišča za novo srednjeročno obdobje, saj jih bo treba takoj odpraviti, to pa bo brez dvoma vplivalo na boljše dosežke.

ZTKO občine Celje ima dva strokovna sveta in sicer za športno rekreacijo in tekmovalni šport, ter več delovnih teles, kot predsedstvo, komisije za objekte, zdravstveno varstvo, prireditve in proslave in kadre ter samoupravno kontrolo.

V lanskem letu je bilo v športno značko 5 do 7 let starosti vključenih okoli 750 otrok, značko pa je osvojilo 509 otrok. Za športno značko v osnovnih šolah tekmuje od 1 do 4 razreda 3187 otrok, značko pa je osvojilo 750 otrok. V tečajih smučanja je sodelovalo 715 otrok in 252 starejših, v tečaju plavanja pa 135 odraslih in 210 otrok.

V trim akcijah je sodelovalo v smučanju 573 občanov, hoji 2144, kolesarjenju 3390, plavanju 1163, teku 598 in streljanju 1464 ali skupaj 9332. V sindikalnih igrah je v skupini do 80 zaposlenih zmagal ŠKIMC pred Slovenija avtom, Geodetskim zavodom itd. pri moških in Obnova pred ŠKIMC Geodetskim zavodom pri ženskah. V kategoriji do 400 zaposlenih je znova slavila Obnova pred PTT in Zlatarno pri moških ter LIK Savinja pred PTT in Ingradom pri ženskah. Nad 400 zaposlenih: pri moških LIK Savinja pred Kovinotehno in Cinkarno ter pri ženskah Kovinotehna pred Cinkarno in Železarno.

Tekmovali so v naslednjih panogah: mali nogomet 51 ekip, košarka 41, odbojka 70, streljanje 45, kegljanje 51, smučanje 107 in šah 26. Občinska prvenstva: mali nogomet 24 ekip, veliki nogomet 19, rokomet 18, smučarski tek 7 in hokej na ledu 5.

ZTKO sofinancira delovanje petintridesetih društev in skupin. Slednje se vse bolj ustanavljajo po krajevnih skupnostih. Najaktivnejši s KS Slavko Šlander, Pod gra dom, Ostrožno, Lava, Hudinja, Štore, Dolgo Polje, Aljaž ev hrib in Svetina. Posebn priznanje zaslužita društv TVD Partizan Gaberje i Štore.

Kvalitetni šport: lani s najbolj skrbeli za razvoj atle tike, košarke, rokometa, ho keja na ledu, nogometa i ženskega kegljanja. V pri merjavi z letom 1979 je bil čutiti v lanskem letu kval tetno nazadovanje pri vrhun skih dosežkih. Med najde lavnejšimi komisijami v lan skem letu je bila za objekte zdravstvena in druge, ugo dno je bilo sodelovanje s po bratenimi mesti in zdom itd. Lani je bilo v Celju ve pomembnih športnih prire ditev, ki so bile vezane n jubileje posameznih društe (60 let nogometa, 50 let TVD Partizan Štore, 50 let Aer kluba Celje, 20 let Kegljaške ga društva itd). V letošnje letu bo poudarek na sind kalnih športnih igrah, obči skih prvenstvih, trim akc jah, objektih, tečajih, špor znački, organiziranih akti nostih in zlasti kadrih. T načrtujejo prve štipendi ter ustanovitev zveze plav nih učiteljev, ki bo delova pri Neptunu. Z večjo angaž ranostjo posameznikov b treba skrbeti za še boljše d sežke na tem pomembne področju.

TONE VRAB

MLADI PIŠEJO

KAJ MI POMENI MAMA

– mama je nekaj, kar se ne da kupiti in ne zamenjati
(Jasmina Bornšek)

– mama deli z menoj žalost in veselje
(Mateja Fijavž)

– brez mame je dom pust in žalosten
(Jolanda Fijavž)

– mama je moja prijateljica
(Nataša Sojč)

– moji mami lahko vse zaupam, zato jo imam najrajši
(Mihela Hren)

– moja mama je najlepša za mene
(Barbara Klančnik)

– mama mi pomeni vse bogastvo sveta
(Suzana Fijavž)

Tako mislijo članice dopisniškega krožka iz Stranic.

MAMA ME IMA RADA

Moji mami je ime Zdenka. Ima temnorjave lase. Tudi oči ima take barve.

Doma ima veliko dela in skrbi za nas otroke, za ata in še za strica, ki je v invalidskem vozičku. Zdaj je tudi stara mama bolana. Vsak dan pomije posodo, nahrani živino, pujske in kokoši. Če se ji pokvari pralni stroj, mora prati na roke. Tudi jaz ji včasih pomagam pri katerem delu. Če sem bolna, mi prinese čaja in razna zdravila. Če je pa ona bolna, ji pa jaz kaj postrežem. Moja mamica je veliko pretrpela. Nekega dne sem jo vprašala, če se je kaj spomnila name, ko je bila v bolnišnici. Rekla je, da se je bala, da se ne bi meni in mojim bratcem kaj zgodilo. Zelo rada me ima mama.

MELITA BOŽIČNIK, 2. r.
COŠ Marija Broz,
Bistrica ob Sotli

MAMICI ZA 8. MAREC

Mamici za osmi marec
šopek zvončkov
in trobentic sem nabrala.

Zvončki so zazvonili,
marjetice so zatrobile:
Cin, cin, tru, tru.
In še zapele so cvetice:
Bodi srečna mama
vse dni!

NATAŠA BABIČ, 4. r.
COŠ Marija Broz
Bistrica ob Sotli

HRAPAVE SO ROKE MOJE MAMICE

Vsak otrok ima rad svojo mamico. Moja je kmetica in dela doma, pa je zato nimam nič manj rada. Zjutraj nas prebudi, nato gre za delom. Nikoli se ne pritožuje, če mora trdo delati in če jo razjezimo. Dela ji ne zmanjka ne na polju in ne v hiši. Njene roke so zgubane in hrapave. Kljub temu pa zvečer še vzame v roke pletenje in nam plete tople jopice in kapice. Zvečer nas pokrije in poboža. Rada imam svojo mamico in je ne dam za nič na svetu.

MARJANA KOROŠEC, 4. r.
OŠ Stranice

MOJA MAMICA

Moja mama hodi v službo in sicer popoldne, tako nisva popoldne nikoli skupaj. Komaj čakam sobote, da se kaj pogovoriva. Takrat gremo kam na obisk. Zelo sem vesela, da se peljemo z avtom, čeprav je peš bolj zdravo. V soboto tudi bolj dolgo ležimo, nato skupaj zajtrkujemo. Nikamor se nam ne mudi. Potem pomagam mamici pri delu, da je prej gotova in lahko greva kam, ali pa gledava televizijo. Kadar sem bolna, lahko ležim v njeni postelji. Kuha mi čaje in mi streže. Moja mamica je več kot zlata.

SIMONA KRALJ, 4. r.
OŠ Stranice

KRANJSKA GORA

Bili smo v Kranjski gori. Tam je zelo lepa pokrajina. Ima veliko hotelov, domov, bazenov in drsališče. Mi smo stanovali v počitniškem domu SLOVENIJA AVTO. Oskrbnik te hiše je Ivo. Zelo dobro kuha, čeprav je star samo dvaindvajset let. Je zelo prijazen. Najraje pa se je pogovarjal z mojo sestro Sabino. Ivo je študent in povrhu tega oskrbuje tudi dom in si tako služi denar za šolanje.

Na smučišču sem se vozil z vlečnico Kekec in Mojca, ter s sedežnico. Zelo mi je bilo neprijetno, ker so bile pri žičnicah dolge vrste smučarjev. Zato se nisem mogel velikokrat peljati. Po mojem se tisti, ki so bili na smučarskem tečaju niso mogli veliko naučiti, ker so morali predolgo čakati v vrsti, da bi jih vlečnica potegnila na vrh. Zaradi gneče na smučišču smo se z očkom in sestro odločili, da pojdemo na nočno smuko. V eni uri smo se večkrat peljali kot poprej v enem dnevu.

Dnevi brezskrbnih počitnic so minili. Kmalu se bo začel drugi polčas pouka in na smučanje bom lahko kar kmalu pozabil, ter se posvetil učenju in načrtu za poletne počitnice.

NANDI STRNAD, 4. a
O. Š. Marjana Nemca,
Radeče

KOLINE

Nekega mrzlega zimskega dne smo se pripeljali k stari mami na koline. Po zajtrku si je mesar oblekel bel predpasnik in odšel v svinjak. Tam je zaklal pujska. Nato ga je s pomočjo mojih staršev prinesel na mizo. Tam mu je slekel kožo. Za kosilo smo jedli jetrca. Mesar je najprej pridno delal in popoldne je bilo v skledi že veliko klobas krvavic. Zvečer pa so zrezali še slanino in odnesli meso na podstrešje in ga spravili v omaro, kjer se bo čez zimo dobro presušilo. Zvečer je babica še pripravila obilno večerjo. Po večerji smo veseli odšli domov.

HINKO GRAČNER, 2. b.
OŠ Franjo Malgaj,
Šentjur

RADA BI BILA...

Rada bi bila frizerka. Frizerka bi bila, če bi frizirala ljudi. Delala bi trajno, vodno in strigla. Morala bi imeti vse potrebščine, kar bi potrebovala. Imela bi veliko dela, ker bi prihajalo veliko ljudi. Zelo veliko ljudi bi bilo ob sobotah. Delala bi vsaki drugi dan dopoldan od 8 pa do 12 ure, vsaki drugi dan popoldne pa od 13 do 18 ure, razen ob nedeljah. Imela bi tudi vajenke. Te vajenke bi mi pomagale vsak dan in tudi vsako drugo soboto. Bila bi dama ob praznikih, šla bi na razne veselice, imela bi porodniški dopust.

JOŽICA KOVŠE, 2. a.
COŠ Zreče

Mladi šahisti iz Prve osnovne šole, Celje

NAŠ ŠAHOVSKI KROŽEK

V prostem času najrajši berem ali igram šah.

Šah sem začel igrati zelo zgodaj. S petimi leti sem že igral dobro – tako pravijo tisti, ki znajo zelo dobro igrati šah. Že od prvega razreda hodim redno k šahovskem krožku in to leto sem predsednik našega šahovskega krožka na šoli. V začetku tega šolskega leta nas je bilo 18, potem sta se vpisala še dva člana. Vodi ga tovarišica Jožica Lorger. Včasih igra z nami tudi tovariš Bogadi. Vadimo tako, da vsako partijo igramo z drugim nasprotnikom. Včasih pregledamo poteze izgubljenih partij, ker se na napakah najbolj učimo. Moj največji uspeh je bil, ko sem lansko leto premagal na občinskem turnirju učenca 7. razreda, najboljšega šahista osnovne šole, ki je takrat zasedla drugo mesto.

Želel bi, da bi čim več učencev in učenk igralo šah. Predvsem bi želel, da bi imeli vsak teden šahovski krožek. Potem bi se učenci več zanimali za to zelo zanimivo, okrog 2000 let staro igro.

DEJAN BALMAZOVIĆ, 3. d
Prva osnovna šola, Celje

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

V Veleblagovnici T, SALONU T in NOVOSTI so vam pripravili lepo izbiro artiklov, primernih za obdaritev ob DNEVU ŽENA – 8. MARCU

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

49

Ker pa so me pustili čisto na cedilu, se mi ni bilo več treba ozirati nanje, in nekega popoldneva sem – kolikor se spominjam, sem se vnaprej najavila – pritisnila pri slavnem novinarju na zvonec.

Prišla sem dobesedno iz vic v nebesa! Če človek ve, kaj vse mora obvladati novinar, da je lahko na področju politike stalno na tekočem, koliko bistroumnosti potrebuje pri tem, koliko osebnih pogovorov in pogovorov po telefonu mora opraviti, pred kolkerimi zahrbtnostmi in zavajanju mora biti stalno na preži, potem pa izve, da je gospod von Salzmann težko bolan na očeh, da mora imeti sekretarko, ta razume, kako zelo vzhičena sem bila, ko ni samo odložil svojega dela, marveč me je še istega večera odpeljal v pekinške stranske ulice, da bi mi jih razkazal: sprejel me je tako ljubeznivo, kot le redko kdo sprejme tujca. Prebral je bil celo moje zadnje delo in se razgovoril o njem, skratka, ko sem se poslovila od njega in šla proti domu, sem bila vsa v oblakih.

Dal mi je – česar nobena oblast ne bi bila tako hitro storila zame – priporočila za tri angleške časnike, dve uredništvi sta bili prerevni, da bi plačevali prispevke, toda Far Eastern Times mi je za šest prispevkov o Južnih Slovanih plačal sto dolarjev. V Pekingu sem postala tako nekoliko znana in to mi je prineslo še druge prednosti. Ljubeznivi dopisnik, ki me je komaj poznal, mi je predlagal, da bi se za teden dni odpeljala k njegovi ženi v Peitaiho...

V PEKINŠKIH ZAKOTNIH ULICAH

Izbrani rajhovski Nemci, ki so na ta ali oni način povezani s politiko, stanujejo v diplomatski četrti, in sicer vsak na krpi zemlje, ki mu jo je določila njegova vlada. Gospod Sazlmann, dopisnik Morgenposta, Kölnskih in drugih nemških časopisov, je stanoval na področju bolnišnice, poslaništvo pa je bilo kakih petdeset metrov naprej ob Poslaniški cesti. Mnogi politični zastopniki, zlasti Američani in Japonci, so imeli s sabo zelo veliko vojakov in prave pravcate vojašnice, ki so stale v bližini njihovega poslaništva.

Za poslaniško četrtjo leži Chien Men, od koder prideš v pristno kitajsko mesto, ki je táko, kot si ga predstavljamo doma. Peking je edino mesto, ki me ni razočaralo. Tu so zares viseli z oken rdeči, z zlatimi črkami okrašeni trakovi, tu so bila stara, rezljana vhodna vrata v zelenem in zlatem odtenku, tu so s kamnitih napuščev moleli glave fantastični kipi živali, kakršne niso mogle nikoli živeti, tu je bila podoba ulice taka, o kakršni si bil sanjaril in kakršna je bila verjetno že pred tisoč leti: počasi korakajoče in zibajoče se kamele, večinoma temno rjave s šopi dlake, ki visi z njih kot volna z odrgnjene preproge: mnoge kamele so bele. Služabniki s koničastimi klobuki, ki hite pred zasebno rikšo z zaprtimi žaluzijami: rikšarji, ki sklonjeni bosi tečejo z debelim Kitajcem z negibnim obrazom na dvokolesni vpregi; oče ponosno vodi svojega sinčka, ki nima ničesar na sebi, razen spredaj na gladko pobriti glavi štirikotni čop las; lamaistični menihi v rjavi ali rumeni kuti, ki jih že od daleč zaduhaš, in ženske, ki se »javno smejejo« v neobičajno širokih hlačah in z močno dišečimi rožami v laseh. Predvsem pa berači, ki silijo vate z zoprno vsiljivostjo, te vlečejo za roko, se mečejo pred tabo v prah, te kličejo »oče« in »mati« in so tako grdo pohabljeni, da bi se prav rad odkupil, ko bi jih dajanje milošćine ne privabljajo še bolj. Nad vsem tem pa leži »vonj Vzhoda«, to je tista čarobna mešanica vonjav in smradu, ki je ne moreš pozabiti: kadilo, sandalovina, smola, medeni kolački, neznane začimbe, vsake vrste olj, znoj na pol nagih ljudi, nesnaga po kotih, izparine bolnikov, mokra dlaka garjavih psov, pa spet vonj finega čaja, sveže svile, starih vencev rož, posušenih rib, pod vsem tem pa dih po truplih in gnilobi. Vonji se prelivajo drug v drugega, vse pa preveva fini vonj, ki človeku precej pove, da je zašel med ljudi, ki se kemično vendarle nekako razlikujejo od njega.

V zakotnih ulicah vse to počasi uplahne, tu vidiš samo odbijajoče zidove, ki imajo v sebi nekaj skrivnostnega. Ko prideš mednje, nenadoma zagledaš na njih medeninaste ploščice, obdane z rožami, okoli katerih frfotajo trakovi. Poleg ploščice so na stežaj odprta škrlatna vhodna vrata, v široki veži pa vidiš več služabnikov. Pokaže se miza, ki je nanjo prišlec, ko je pravkar vstopil, položil srebrn dolar. Tu domujejo hotnice, bolj podobne kraljicam, ki delijo milost, kot pa ubogim sužnjam, ki se morajo prodajati. Tisti, ki vstopi in plača dolar, pa še dolgo ne pride do cilja. Pustijo ga samo preprosto naprej, hkrati z drugimi gospodi dobi v salonu skodelico narcisnega čaja, tu navadno iz vodnih lilij, ali morda skodelico riževega vina in zoprno sladek kašnat kolaček. Lepa gostiteljica ga zabava, duhovitosti frčijo sem in tja in le tisti, ki ji najbolj ugaja, sme ostati. Drugi so za lepo urico bogatejši in za dolar revnejši, toda njihova ljubezenska želja ostane nepotešena. Vse to nekako spominja na grške hetere. Ženske tu morajo biti ne samo lepe, ampak, tudi izobražene, duhovite in domiselne. Njihov vpliv na moške pojasnjuje okoliščina, da so tako na Japonskem kot na Kitajskem zakonske zveze stvar dogovora med starši, srce pa si ne pusti vzeti svobode.

V PEITAIHO

V vlaku je stala ob odprtem oknu mlada Kitajka v svileni jopici in hlačah in z drobnimi gibi roke mahala v slovo. Kitajci navadno mahajo nekako tako, kot bi hoteli nekoga okrcati po nosu. Nasproti sta mi sedeli dve starejši, že precej zdelani ženski in ena izmed njiju me je poskušala zaplesti v pogovor. Zaradi mojega pomanjkljivega jezikovnega znanja na ta način nisva prišli daleč, zato sva nadaljevali pogovor kot Neandertalci, zamahovali sva z rokami navzgor in navzdol in se pačili kot filmske igralke v kinu. Ko smo se ustavili v večjem kraju in so prinesli breskve, je moja sopotnica kupila nekaj zlato rumenih, čudovito sočnih in na pogled kot greh zapeljivih in z bacili posejanih breskev ter mi eno ponudila.

Vedno znova sem imela priložnost ugotoviti, da so vse ženske na svetu, z redkimi izjemami, dobre, in na čim nižji družbeni lestvici so, tem boljše so. Ali so reveži dobri zato, ker hitreje najdejo stik s sočlovekom, ali zato, ker občutijo pomanjkanje na lastni koži? Kadar sem opustila že vsako upanje in bila sprta s svetom in bogom, me je vedno znova tak primer ljubezni do bližnjega rešil pred popolnim duševnim zlomom. Vselej je bilo tako, kot bi na brezupni poti skozi brezmejno puščavo nenadoma naletela na oazo s cvetlicami.

Breskev sem pojedla neglede na nevarnost, da utegne biti okužena s kolero, in se pri tem z zadoščenjem spominjala, da je moj želodec že prebavil iguanova jajca, kače, okalehau in japonski mochi, in res so se posledice breskve pokazale samo v »tutsehe buhan« (v razdražljivosti pod pasom).

Tik poleg vasi so bili grički v velikosti pol hiše – neokrašeni grobovi mrtvih – pa črni prašiči, dirjajoče kamele, nešteto mul in oslov in smešni dvokolesniki z modrimi strehami, ki so se njihova kolesa pogrezala v kolesnice, in potniki, ki so na njih lahko sedeli samo sključeno in s podvitimi nogami. Na ročnem vozičku je neki mož peljal svoji dve ženi in kovček v sosednjo vas, obe boljši polovici sta prav spretno čepeli nad edinim širokim kolesom.

STABILIZACIJSKI PUST – OKROGLIH UST

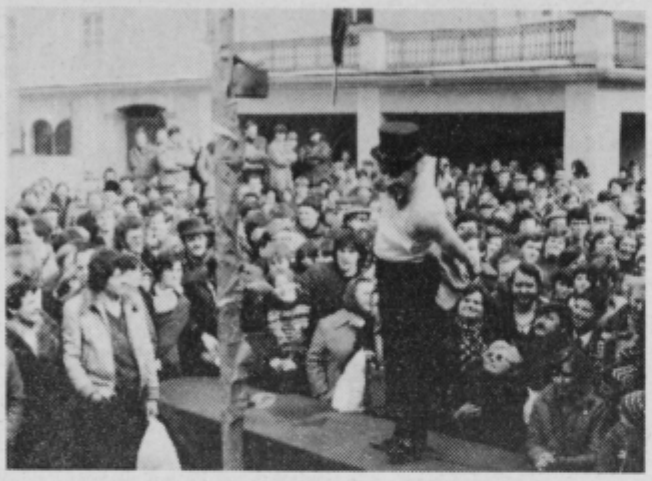

CELJE: SAVINJČANI, RADEČANI IN CELJANI – PA JE LE RATALO!

Za lasten karnevalski program smo se Celjani tudi letos lepo obrisali pod nosom. Res je sicer, da živimo v času stabilizacije, res pa je tudi, da bi z malce več posluha lahko nekaj naredili za Pusta, ki nas je znal že tolikokrat spraviti v smeh.

Dokaz za to trditev je bil torkov karnevalski sprevod, ki so ga pripravili sosedje iz občine Laško, ali bolj točno, člani radeškega kluba maškar z Matjažem Hanom in gostom Vikijem Ašičem na čelu.

No, kljub vsemu smo se za letošnjega Pusta tudi Celjani malce zmigali. Nismo se sicer postavili s pustnim karnevalom, smo se pa zbrali na Trgu V. kongresa in prisluhnili veselim vižam zabavnoglasbenega ansambla Savinjskih sedem in ansambla Žarek, ter zvokom godbe na pihala ŽPD France Prešeren iz Celja, vmes pa nas je celjski Poldek spravljal v smeh s svojimi šalami in zbadljivkami.

M. A.

KONJIŠKA MLADEŽ NA PUSTNO NEDELJO

V nedeljo popoldan se je na konjiških ulicah zbrala prava množica, ki si je prišla ogledat nadobudno mladež v pustni preobleki. Kot je že navada, se je največ otrok preobleklo v kavboje in indijančke, manjkalo pa tudi ni vseh mogočih živali. Čeprav se je Društvo prijateljev mladine potrudilo, da je napravilo veselje Pusta željnim otrokom, le ni bilo pravega veselja.

VESEL IN KRITIČEN JE BIL PUST MOZIRSKI

Čeprav je prinesel veliko veselja, so se v Mozirju kar oddahn[illegible]. Štiri dni pustovanja je bi[illegible] dovolj, naporno in še kaj. Pusta so pokopali, razdelili njegovo zapuščino, zlasti pa osvojili izročilo – ohraniti tradicijo. Da, dolgoletno, saj podatki govorijo, da so v Mozirju pusta slavili že 1798. leta. Najbrž ne tako kot danes, pa vendar. Spored v zdajšnjem okviru pa je star več kot sto let.

Na svoj račun so prišli vsi. Pust je hvalil in kritiziral. Tu in tam zelo ostro. Zaplesali so otroci in starejši. Otroških mask v nedeljo popoldne je bilo veliko. In najbrž se bodo morali odločiti za drugačen program ali pa Partizanovo telovadnico razširiti.

Brez žrtev in prelivanja krvi je pust prevzel občinsko oblast in ob tem natrosil nekaj delegatskih resnic. Mozirski pust je pokopal Emonino blagovnico, zato pa sam odprl hotel Hiltongruda-Holidaypust. In v torek popoldne so se v povorki in na trgu pred Turistom zvrstile še druge bodice. Mnoge so zapekle. Opozorili so na živinorejo in Medonno di Golte, kar s seboj so pripeljali bazen in se v njem, kljub zimi ter v mrzli vodi, tudi kopali. In smetišče v Loki in še marsikaj. In vsemu temu programu je v torek popoldne sledilo nekaj tisoč ljudi. Zdelo se je, kot da so se v Mozirju zbrali vsi prebivalci Gornje Savinjske doline. Pa so prišli tudi drugi, da so se nasmejali in kaj naučili.

M. BOŽIČ

Mozirski pust je v torek popoldne vladal z gradu in od tam delil resnice in kritič besede. Nikomur ni prizanesel, tudi mnogim kolektivom ne.

Mini državni udar po pustovsko. Brez streljanja s puškami, zato pa bolj z besedami navodili. Tudi ta pravi mozirski župan, Hinko Čop, ki ga je pust za en dan odstavil, je dobre volje...

KONEC MARCA NOV VRTEC V TABORU

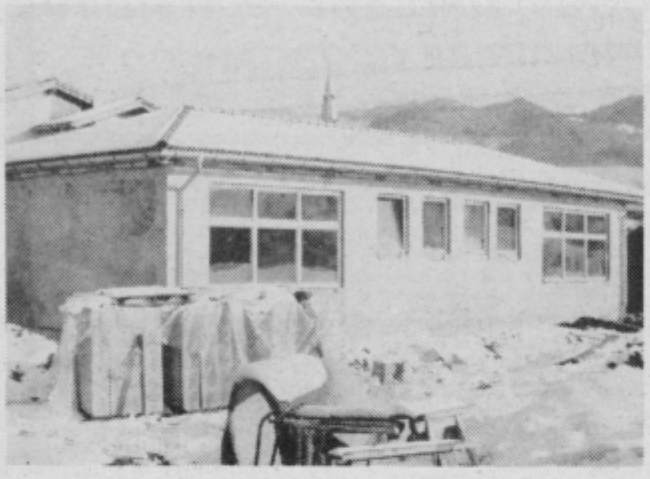

V teh dneh potekajo v krajevni skupnosti Tabor v žalski občini razprave o tem kaj vse nameravajo postoriti v letošnjem letu. Spisek želja občanov po zaselkih in vaseh je velik. Prav vsem ne bodo mogli ustreči. Med najvažnejša dela sodi nedvomno dograditev otroškega vrtca pri osnovni šoli, kjer bo prostora za 40 otrok. Sprva je kazalo, da bo otvoritev za 8. marec, zima pa je onemogočila zaključna dela in ureditev okolice. Radi bi tudi, da se prične z obnovo stare osnovne šole v Lokah. Poleg tega bodo asfaltirali cesto Pondor–Čeplje v dolžini 1,5 km, uredili hribovske ceste in s tem povezali z dolino 11 kmetij, v Lokah, in Črnem Vrhu. Dokončali bi radi tudi most v Lokah in zgradili novega v Šmiklavžu preko potoka Konjščica. V vasi Ojstrica in pri domu Partizan bodo uredili javno razsvetljavo, ter kanalizacijo v Taboru. Ker imajo na področju krajevne skupnosti več divjih odlagališč je tudi ureditev tega ena glavnih nalog. Zgradili bodo še avtobusno postajališče v Pondorju, ki bi ga morali že lani. Za vsa dela bodo potrebovali 4 milijone dinarjev.

Potrebna so še razna druga vzdrževalna dela, vendar bodo imela prednost tista, ki so najbolj potrebna. Sem sodi tudi gramoziranje krajevnih cest, ki jih je v KS Tabor kar 60 km.

T. TAVČAR

ŠOŠTANJ: PRIZNANJA ZA CVETJE

Turistično olepševalno društvo Šoštanj je na nedavnem občnem zboru podelilo priznanja gojiteljem okrasnega cvetja na balkonih in vrtovih. Posebna komisija je ugotovila, da si prebivalci Šoštanja vsako leto v večjem številu prizadevajo čim lepše urediti svoje vrtove in balkone z okrasnim cvetjem in na ta način prispevati k lepšemu izgledu mesta.

Zato je komisija za lansko leto tovarišicam: Ivanki Stropnik, Faniki Rotnik, Mariju Jurkovnik, Mariji Polko, Mariji Delopst, Mariji Gregorc, Alojzu Hlišu, Veri Vačovnik, Metki Arnuš, Ivanki Koselj, Štefki Prislan, Milki Uršič, Ani Lužnik, Miri Vasle, Slavki Režen, Pepci Žnidar, Faniki Tot, Mariji Kolar, Angeli Završnik in Borisu Kumru podelila lepa priznanja v zahvalo za njihov trud in prizadevnost.

V. K.

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA MODA

moda

							SESTAVA JUV	OBLIKA KORENINE	ZVEZNA DRŽAVA V ZDA	VARUH, REJEC	PREMETENA ŽENSKA	DALMAT. ŽENSKO IME
							VSTOPNICA					
							SPOJINA GLICERINA IN OLJNE KISLINE / ZEMLJA					
												MODA CELJE
	MESTO V SLAVONIJI	AGAVI PODOBNA RASTLINA	LETNI ČAS	MESTO V MANDŽURIJI / KARENINA							POSADITEV	URADNI SPIS
MODA CELJE	ČRNA KAMNINA / KARTA PRI TAROKU							MOZOLJAVOST				
DOMAČI PRAZNIK							SLIKARKA KOBILCA	ELEMENT PISAVE	NARODNO OSVOBODILNI ODBOR	ANTON KARINGER / MEMBRANA		
PREŽETOST Z AROMO												
IGRALEC BRAJOVIĆ					STARA CELINA / CERKVENO IZOBČENJE							MESTO V JZ ROMUNIJI
IGRALKA GARDNER				AMERIŠKI UDAV / NAJD. PRITOK SAVE								
LJUDSKI ODBOR			DELO ENEGA DNE / ŽELENO ZLATO						DEPARTMA V FRANCIJI			
MODA CELJE	SLIKAR MEŠKO BOGDAN	JED, JEDILO / NEVAREN KIT						NEKD. NOGOM. REPREZ. (Ivica)	PREPROSTO LJUDSTVO	TITAN / DEL ROKE		
ODBOR							VISOKO OGLIKOVANJE					
TUJE ŽENSKO IME						ALUMINIJ	HKRATEN STREL IZ VEČ PUŠK / CELJE					
KLIC SOGLAŠANJA, APLAVZ												
PARADIŽ				PRIPADNIK ALEMANOV								

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din

2. nagrada 200 din

3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštev le pravilne rešitve, pošlj jih najpozneje do torka, marca do 9. ure. Prinesete j lahko tudi osebno, na hodn ku je poštni nabiralnik. N kuverto napišite NAGR DNA KRIŽANKA.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE EMO

Vodoravno: AMK, D HUR, EMILE, SALA AGORA, SNOVI, SVAT, A OKNO, SPA, OLE, LIE, A LANTIK, EON, DLA ATO, STADIJ, AS, AR, K LAŠIN, TELE, IKO, ČVE RIL, MAG, EIDETIK IRA, HANZEAT.

IZID ŽREBANJA

1. nagrada 300 din:

Vanda PLANINC, Koc kova ulica 5, 63000 Celje

2. nagrada 200 din:

Franc SVATINA, n. c. 2 63270 Laško

3. nagrada 100 din:

Olga MIKŠA, Gregorčič va 4, 63000 Celje

Nagrajencem iskreno č stitamo! Nagrade boste p jeli po pošti.

ZTKO CELJE: ŠTEVILNE PRIREDITVE IN PROSLAVE 81

ZTKO občine Celje je za letošnjo leto pripravila obširen program prireditev in proslav. Organizirali bodo šest trim akcij in to v hoji, plavanju, teku, kolesarjenju, streljanju in smučanju. Znova pripravljajo pionirsko olimpiado, ki je pred leti lepo zaživela v Celju po zamisli prof. Metoda Klemenca. Pripravljajo tri memorialne prireditve: AD Kladivar Skokov memorial in TVD Partizan Gaberje Debeljakov in Frenkov memorial. TVD Partizan Gaberje pripravlja tudi množično srečanje partizanskega članstva. Košarkarski klub Libela pripravlja ob 35 letnici košarke turnir. Hokejsko drsalni klub Celje bo organizator Danijevega pokala. V programu je tudi mladinsko prvenstvo v šahu ter Bakecof memorial in kegljaški turnir ob otvoritvi kegljišča na Golovcu.

Poseben program je pripravljen za zdomce oz. srečanja z njimi. V Štorah bo teden športa, PD Štore pa bo organiziral pohod po poteh I. celjske čete. Več bo tudi prireditev ob 90 letnici telesne kulture v Celju.

Za občinski praznik Celja pa načrtujejo odprto prvenstvo v plavanju, turnirje v kegljanju, šahu, konjeništvu in malem nogometu ter strelsko srečanje, kjer bodo sodelovala tudi pobratena mesta.

T. VRABL

HOKEJ NA LEDU

MEDEL ZAKLJUČEK

Albin Felc še dve leti v Celju

Sedemmesečno hokejsko sezono so v petek zaključili celjski igralci HDK Celja s porazom v srečanju proti Tivoliju 5:6. Osvojili so tretje mesto in to premočno pred ostalimi moštvi! Jeseničani so prvi in Olimpija druga.

Celjani so odigrali 28 srečanj, 15 krat zmagali, dvakrat igrali neodločeno in od tega edini v prvenstvu odvzeli točko Jesenicam ter 11 krat izgubili. Dosegli so gol razliko 170:124, najboljši strelci pa so bili Poljanšek 52, Felc 26 in Bratec 21 zadetkov.

Celjani so najboljše igre pokazali v drugem in tretjem krogu prvenstva, ko so osvojili 10 točk. V celotnem tekmovanju pa so dosegli naslednje rezultate proti posameznim moštvom:

Jesenice 1 točko – 6:6, 4:9, 4:7, 4:8, Olimpiji 2 točki – 4:1, 4:9, 1:11, 2:4, Partizan 4 točke – 3:4, 3:4, 12:1, 4:3, Crveni zvezdi 5 točk – 6:11, 4:4, 9:5, 3:2, Medveščaku 6 točk – 7:1, 5:1, 11:5, 2:6, Tivoliju 6 točk – 6:1, 7:2, 6:4, 5:6, ter proti Vojvodini 8 točk – 14:4, 16:2, 9:3, 12:2.

V prvenstvu so za celjsko moštvo igrali naslednji igralci: vratarji – Komadina, ki se je v drugem kolu poškodoval, Audič in Gale. Branilci – Jan, – Kerkoš, Sendelbach – Grabler, Filipovič – Strašek (Tovornik, Senica), ter napadalci: Poljanšek – Felc – Bratec, Vertovšek – Lesjak – Ograjenšek, Zupanc – Perčič – Bernjak in občasno v četrtem napadu Bernjak B., Felicijan, Bulatovič, Zorko.

Prvenstvo je zaključeno. Igralci so utrujeni in čez dobrih 40 dni se bodo ponovno zbrali na prvih pripravah za novo sezono. Trener Albin Felc bo še naslednji dve leti vadil in vodil celjsko moštvo. Igrala bosta tudi Silvo Poljanšek in Ivo Jan. Iz JLA se vračajo nekateri igralci, ozdravel pa je tudi izvrstni vratar Rado Komadina.

J. KUZMA

USPEH MLADEGA ŽALČANA

Na Vrhniki se je končalo letošnje pionirsko prvenstvo Slovenije v šahu. Med številnimi šahisti so sodelovali tudi predstavniki celjskega območja. Največji uspeh je dosegel Franci Brinovec iz Žalca, ki si je ob koncu delil drugo mesto. Štucl iz Celja je bil šestnajsti, Novak iz Velenja sedemnajsti in Škoflek iz Žalca enaindvajseti. Med pionirkami je bila naša prvakinja Suzana Urisek šestnajsta.

Franci Brinovec je dosegel izreden uspeh. V svojem zadnjem letu pionirskega staža se mi je naslov izmuznil v srečanju proti Čačiču iz Vrhnike, ko je Brinovec že imel kraljico več, toda padla mu je zastavica v 50. potezi. Škoda, potem bi najboljši pionirski šahist Jugoslavije Cigan iz Murske Sobote moral zamenjati prvo mesto z Brinovcem.

Kljub temu pa Franci Brinovec ni razočaran. Tudi to je normalno in šola več na poti k vrhu. Z uspehom na republiškem prvenstvu si je priboril pravico sodelovanja na državnem pionirskem prvenstvu, sodeloval pa bo tudi na turnirju Boška Buhe v Virovitici.

In če upoštevamo, da je Franci Brinovec star komaj

15 let in učenec I. letnika gradbene Tehniške šole, lahko od njega žalski šah še mnogo pričakuje.

J. KUZMA

KOŠARKARSKI KOMENTAR

PIŠE: ZMAGO SAGADIN

VSI SEŠTEVKI NE ZADOSTUJEJO ZA OBSTANEK V LIGI

V 20. kolu I. B ZKL smo doma izgubili s sarajevskim Alhosom in tako najverjetneje zapečatili svojo usodo v tej ligi. Tudi tokrat smo nastopili brez bolnega Pribanovića (v bolnišnici), brez Musovića, ki je odšel domov zaradi težje nesreče v družini in pa Muhe. Slednji je enostavno »sprical« dva treninga na začetku tedna (bil doma), se nato pojavil, slabo vadil in poskušal na treningu fizično obračunati z nekaterimi igralci. Mera je bila polna in odslovili smo ga, težave pa nam je povzročal celo sezono.

Tako smo se odločili, da se v teh zaključnih tekmah naslonimo predvsem na domače igralce, ki kažejo željo in pripravljenost, da morebiti nadoknadijo zamujeno. Medved, Golc, Sabolčki, Hauptman, M. Sagadin pa še Kuljad in Kralj so se pošteno borili, kar pa na žalost ni bilo dovolj, da premagamo direktnega tekmeca za izpad iz lige.

Začeli smo obetavno, povedli 18:10, igrali hitro in precizno metali na koš. Ob prvi manjši krizi, ko nas je Alhos rezultatsko ujel pa se je vse obrnilo na glavo. Nervoza, strah da izgubimo, nezaupanje v lastne moči so opravili svoje. Fantje so bežali od žoge, metali na silo in neprecizno ter povsem zanemarili igro po globini. Gostje so zadevali kot za stavo, imeli so celo 63% met iz igre tako, da nam tudi naklonjenost sodnikov ni nič pomagala. Povsem očitno tudi tokrat ni odločala »prekvalitetnost« nasprotnika, ampak naša fizična in psihična nemoč, krč, ki je prisoten vse od trenutka, ko smo padli v težak položaj. Rezultat 75:82 (37:38).

NAPOVED: v 21. kolu (predzadnjem) bomo gostovali v Čačku pri solidnem Železničarju. Prvo srečanje v Celju smo z veliko težavo v zadnjih minutah dobili. Železničar igra v zadnjih kolih zelo dobro niso več neposredno ogroženi za izpad ter so absolutni favoriti. Mi smo dolžni, da pošteno oddigramo kola do konca in da damo v Čačku svoj maksimum. Ni nam lahko, saj se tako igralci kot jaz sam kot trener prvič nahajamo v situaciji izpadanja v nižji rang. Pa kaj češ, takšen je šport. Pet let smo se vzdigovali od republiške lige do I. B zvezne lige, čez noč izgubili kvaliteto (igralce) in s tem kontinuiteto, imeli letos veliko smole (gripa in poškodbe) pa premalo sreče in večkrat tudi hrabrosti, pa težko materialno stanje v klubu... če vse to seštejemo pa vidimo, da ne zadošča za obstanek v ligi.

NAŠI ŠPORTNI DELAVCI

FRANC ZORKO

Neuničljivi optimist med košarkarji

Celjani, igralci Libele, so v soboto izgubili zadnjo priložnost za obstanek v I. B. ligi, ko jih je doma premagala ekipa Alhosa iz Sarajeva. Optimist je po vsem tem ostal le tehnični vodja KK Libele, Franci Zorko, veliki optimist celjskega športa: »Ostali bomo v ligi in igrali še eno srečanje za obstanek. V preostalih dveh tekmah se nam bo odprlo in zmagali bomo proti Železničarju in Montingu.«

Sicer pa Frančka Zorka poznajo vsi prijatelji športa v Celju. Je popolni amaterski delavec in pri celjskih košarkarjih deluje od leta 1972. Kot uslužbenec Zavoda za požarno varnost in preventivo je aktiven tudi na drugih področjih. Stalno v gibanju, živahen in večkrat tudi nekoliko bučen.Toda zaljubljen v celjsko košarko, Celje in celjski šport. Pravi Celjan. Zato tudi nekoliko razočaran, ker so ostali te dni igralci Libele nekoliko osamljeni. Pravi:

»V zadnjem času, zlasti po prvem delu prvenstva, se je število članov upravnega odbora zelo skrčilo. Tako je celotno delo ostalo le na peščici ljudi. Preostale člane vidimo le za kratek čas na sejah. To niso tisti pravi ljubitelji, katere v teh kritičnih trenutkih tako potrebujemo. Toda upam, da bo vse urejeno in boljše. Ne grede na končni vrstni red bo celjska košarka ponovno napredovala. Potrebno bo začeti znova. Iz vojske se vrnejo nekateri igralci in ekipa bo čez leto dni ponovno sposobna posegi v borbo za najvišjo ligo.

Franci Zorko je danes tehnični vodja in »desna roka« Zmagu Sagadinu. Tako je že devet let, pa čeravno je tudi zelo uspešno sodeloval s trenerjem Miletom Čepinom. Franci se prilagodi in vso svojo moč in prosti čas posveti košarki. Mimo članske ekipe skrbi in misli tudi s svojimi sodelavci za mladince in kadete. Govori navdušeno in povdarja, da so kadeti že v finalu in da bodo mladinci pričeli s svojo ligo. Toda dolgo z njim ni mogoče govoriti. Že so tu statističarji, ki želijo podatke in informacije. Potrebno bo urediti s sodniki in kdo drugi bo to uredil, če ne naš Franček.

Upamo samo, da bo ob Frančku Zorku v bodoče pri KK Libeli več tako marljivih športnih delavcev, kajti tudi izpad iz I. B. lige ni katastrofa, temveč šola več za načrtno delo v bodoče. Kajti tudi porazi so del poti k vrhu.

J. KUZMA

PROBLEMI Z NOGOMETNIMI IGRIŠČI V CELJU

Na zadnji skupščini ZTKO občine Celje je bilo med drugim v razpravi tudi veliko govora, kako bo v bodoče v Celju z nogometnimi površinami za nadaljne razvijanje te igre, ki ima veliko ljubiteljev tako po tekmovalni, kot ljubiteljski strani. Vemo, da so problemi z Glazijo, ki v bodoče ne bo več služila nogometu, problemi pa so se pojavili tudi pri drugem igrišču, to je Olimpu. Da bo smola še večja, tako za ves nogomet ostane samo Skalna klet, vprašanje pa je, kdaj bodo uredili (zavora je predvsem denar!) nove nogometne površine, ki so načrtovane pri Golovu v tamkajšnjem športnorekreacijskem centru.

Glazija je namenjena bodočim potrebam celjske bolnišnice. Nogometaši Kladivarja naj bi tako odšli na Skalno klet, ki jo je treba tako urediti, kot to zahtevajo pogoji za tekmovanja v republiški ligi. S prihodom Kladivarja z njegovimi selekcijami pa bi prostor izgubili tisti, ki se zelo množično ukvarjajo z nogometom ljubiteljsko.

Na nogometnem igrišču Olimpa bo gradila celjska delovna organizacija Libela, zemljišče pa je od delovne organizacije EMO. Ta zahteva od Libele nadomestilo, ki naj bi v bodoče bilo pri Golovcu. Kdaj, to je vprašanje! Pavle Bukovac je v razpravi omenil, da bo Kladivar zapustil Glazijo, ko bo pripravljena Skalna klet in pripravljena tudi površina pri Golovcu, kajti rekreativnega športa ne smemo ukiniti. Ta pa je doslej imel prostor pri Skalni kleti. Ob tem se pojavlja dvoje: v bodoče bo treba bolj skrbno varovati vse obstoječe zelene športne površine, ki jih je težko ustrezno nadomeščati, po drugi strani pa bo verjetno z nogometnimi igrišči še dolgo mirujoče stanje, saj ni dovolj denarja. Brez dvoma pa je obeh nogometnih površin, ki se umikata potrebam združenega dela, škoda. Vztrajati je treba, da se najprej naredijo ustrezne zamenjave, šele potem ukineta obe sedanji.

TONE VRABL

SMUČARSKI SKOKI NA LOPATI

Športni delavci Lopate so skupaj s predstavniki krajevne organizacije mladine in pod pokroviteljstvom KS Ostrožno pripravili na domači 35-metrski skakalnici tekmovanje za pokal LOPATA 81. To tekmovanje bilo letos prvič in naj bi postalo tradicionalno. Nastopilo je 51 tekmovalcev iz Ostrožnega, Gorice, Šmartnega, Vojnika, Celja mesto, Strmca, Velike Pirešice, Dobrave, Lokrovca, Babnega, Lopate in Medloga.

Med pionirji je zmagal Marko Goleš s 63,5 točke (16,5 in 19 m) pred Brankom Lešarjem, tretje do četrto mesto pa sta si razdelila Robi Tovornik (vsi Lopata) in Robi Kidrič, Dobrava.

Nastopile so tudi mladinke, zmagala pa je Darja Štorek iz Medloga, 48,5 točke (12,5 in 14 m) pred Sonjo Gajšek in Marijo Plavčak.

Mlajši mladinci: 1. Sandi Pinter 76 točk (dvakrat po 23 m), 2. Stanislav Grm, 3. Marko Kodela, vsi Lopata itd.

Člani: 1. Anton Borlak, Celje, 96 točk (27 m – rekord skakalnice in 26 m), 2. Marjan Lešer, Lopata in 3. Boris Čater, Vojnik.

Prireditev je lepo uspela.

T. VRABL

JERAM V IZREDNI FORMI

Tekmovalci SD »CELJE« so imeli družinsko prvenstvo z zračno puško za »Zlato puščico«. Po pričakovanju je zmagal Jože Jeram, ki je ta čas v odlični formi. Dosegel je izredno odbor rezultat 565 krogov od 600 možnih. Sledijo: Alenka Jager 545, Tone Jager 542, Ervin Seršen 542, Mladen Petrovič 540, Marjan Dobovičnik 537 krogov itd. Normo za nastop na bližajočem se prvenstvu občine Celje je izpolnilo 9 tekmovalcev.

Tudi SD »MILIČNIK« je že izvedla svoje prvenstvo za »Zlato puščico«. Zmagal je Boris Kroflič s 533. krogi, pred Nikom Malusem s 531. krogi in ostalimi. Normo za sodelovanje na občinskem prvenstvu za »Zlato puščico« je izpolnilo pet tekmovalcev. Strelska družina »MILIČNIK« dosega letos dobre rezultate. Pozna se, da imajo lepo lastno strelišče pa tudi sicer so zelo resno pristopili k razširitvi masovnosti in kvalitete.

T. J.

NA KRATKO

VELEMOJSTER PLANINC IZGUBIL

V drugem prijateljskem hendikep dvoboju na šestih ploščah so mladi celjski šahisti dosegli izreden uspeh. Premagali so slovenskega šahovskega velemojstra Albina Planica z rezultatom 4,5 : 1,5. Za Celje so osvojili točke Štucl, Črepan, Lesjak, Zalokar, Mikac je remiziral, izgubil pa le Prislan.

DRUGI TURNIR BERVARJU

Najboljši celjski šahisti so že odigrali tudi redni hitropotezni turnir v februarju. Tokrat je predstavnik starejše generacije Jano Bervar uspel osvojiti prvo mesto pred mladimi zasledovalci. Lep uspeh sta ponovno dosegla Pertinač in Bogadi.

Vrstni red: Bervar 13, Štucl 11, Črepan 9,5, Pertinač, Bogadi in J. Pešec 8,5 Prislan 8. Po dveh kolih sta v vodstvu za pokal Celja Bervar in Štucl z 11. točkami, Pertinač 8, Črepan 6, Bogadi 3 itd.

ENAJST EKIP V REGIJSKI LIGI

Za kegljanje velja vedno večje zanimanje. Tako bo v prvi regijski kegljaški ligi Celja letos sodelovalo kar 11 ekip. In pravilno je, da se je prijavilo toliko moštev. Vsa bodo tekmovala po ligaškem sistemu, vsako z vsakim. Nastopajo naslednja moštva: Ingrad, Avto Celje, Hmezad Žalec, Šentjur, Radeče, Prebold, Dobrna, Obnova, Invalid, Konus in Moste.

NASTOP JUDOISTOV

V Mariboru je bilo tradicionalno tekmovanje za Baumgartnerjev pas, na katerem imajo glavno besedo težji tekmovalci, kajti tekmovanje je v absolutni kategoriji. Kljub temu pa so celjski tekmovalci JK Ivo Reya dosegli lep uspeh. Med ženskami je bila Rolanda Jager druga, pri moških pa sta drugo mesto osvojila Fabil Imanovič in Stanko Anderle. Marjan Fabjan je osvojil tretje mesto.

SMUČARJI LIBELE NA SNEGU

Zelo močna ekipa smučarjev celjske Libele je izvedla tekmovanje v veleslalomu, ki je bilo na Rogli in se ga je udeležilo preko 80 tekmovalcev in tekmovalk. Med ženskami je zmagala Krošljeva pred Lončarjevo, Jančičevo, Brodnikovo, Ferležovo itd.

Člani: **Zimšek 30,76, Štucl, Kramer, Janič, Purkeljc, Bratec itd.** Starejši člani: **Tanšek 31,85, Mulej, Cocej, Senegačnik, Veber, Korošec itd.** Rekreativci: **Hrastnik 33,02, Ivenčnik, Filter, Stare, Šešler, Gobec itd.** Mladinci: **Škorjanc 36,61, Prešeren, Korošec itd. Starejši mladinci: Ščuka 35,80!** Mladinke: **Balič 39,20, Ščuka, Banič P. itd.**

J. KUZMA

PLANINSKA POT PRIJATELJSTVA

PZ Slovenije v Ljubljani, Osterreichischer Alpenverein in Club Alpino Italiono so izbrali trideset vzponov v obmejnih gorah Slovenije, Furlanije-Julijske Krajine in Koroške v Julijskih, Ziljskih, Norijskih in Karniških Alpah in delno tudi v Dolomitih, da bi ljubitelji planin spoznali sosednje dežele in njihov gorski svet, poglobili prijateljstvo med pribivalstvom in gojili planinsko tovarištvo. Delno potekajo vzponi na črti bojne fronte prve svetovne vojne.

Ta planinski podvig so označili navedene planinske organizacije za Pot prijateljstva in izdale poseben dnevnik vzponov za planince, v katerega potrjujejo za to določena mesta na vrhu vzponov. Kdor opravi petnajst vzponov, dobi poseben znak, kadar pa se povzpne na vseh trideset vrhov, prejme znak in diplomo od svoje centralne planinske organizacije.

V Sloveniji oziroma Julijskih Alpah so vzponi na znane planinske vrhove Grintavec, Ojstrica, Storžič, Jalovec, Bavški Grintavec, Prisojnik, Škrlatico, Triglav, Krn in Grintavec. Po deset vzponov je še na avstrijskem in italijanskem ozemlju. Vsi vrhovi so visoko preko 2000 metrov. Med avstrijskimi gorami je najbolj znan Veliki Klek (Glossglockner 3797 m), med italijanskimi pa Montaž (Montasso 2753 m).

Pot prijateljstva sta opravila tudi dva Celjana in to prof. Anton Primožič iz Razvojnega centra in na njegovo pobudo še čevljarski mojster Jože Teodorovič iz Aškerčeve ulice v Celju.

Na poti, včasih v soncu, včasih v dežju, megli, pa tudi v snegu, sta imela priložnost občudovati obsežen gorski svet z lepo urejenimi planinskimi postojankami, kjer so ju povsod lepo sprejeli. Zanimiv dogodek je doživel Teodorovič na postojanki na gori Creta Forata (2463 m), kjer je oskrbnik nekam skrivnostno, a spoštljivo sprejel oba planinca, saj je Teodorovič podoben predsedniku Titu.

Oba planinca sta sprejela za opravljeno pot znak in diplomo. Njuni planinski znanci in prijatelji obema iskreno čestitajo. Žal mi je, da se jima nisem mogel pridružiti.

PD ima v zalogi Dnevnike te poti in vabi pogumne planince, da jih dvignejo in posnemajo oba Celjana.

Dr. ERVIN MEJAK

MLADINSKA KNJIGA
TOZD VELETRGOVINA LJUBLJANA
POSLOVNA ENOTA CELJE
– Trgovina na veliko CELJE,

je v četrtek, dne 26. 2. 1981 odprla v Celju – Gregorčičeva ulica 2

salon biro opreme.

Na otvoritvi je govoril direktor TOZD VT Mirko Stojan. Poudaril je, da je za Mladinsko knjigo, občino Celje, kot tudi regijo to velika pridobitev, saj je

to prvi salon biro opreme v Celju in okolici.

V tem salonu se lahko poleg stalnih kupcev, to je delovnih organizacij, ustanov, oglasijo ter nabavijo biro opremo tudi krajani, ki rabijo biro opremo za zadovoljitev lastnih želja, potreb ali hobyja.

Kaj vse razstavljamo in prodajamo v tem našem specializiranem salonu:

- električne računske kalkulatorje (žepni in namizni)
- razmnoževalne stroje
- fotokopirne stroje
- pisalne stroje (navadne, električne, prenosne)
- teleprinterje
- frankirne stroje
- elektronske tehtnice
- register blagajne
- pribor za pisalne, računske in razmnoževalne stroje
- koledarje, planerje
- alarmne torbe
- ostala usnjena galanterija

Kolektiv enote Celje vabi DO, ustanove in krajane na ogled lokala ter se priporoča za obisk.

»TKANINA« n. sol. o. Celje
TOZD VELEPRODAJA
Komisija za delovna razmerja

OGLAŠA
dela oziroma naloge

a) VODJA ODDELKA PREVZEMA IN EKSPEDITA
Pogoj: SŠ ali VK – izobrazba ekonomsko-komercialne ali trgovske smeri in
2 leti delovnih izkušenj

b) ORGANIZATOR INTERNEGA POSLOVANJA
Pogoj: SŠ – ekonomske smeri in
3 leta delovnih izkušenj

c) TAJNICA TOZD
Pogoj: SŠ – ekonomske ali upravno administrativne smeri in
1 leto delovnih izkušenj

d) BLAGOVNI KNJIGOVODJA
Pogoj: SŠ – ekonomske ali komercialne smeri ali nepopolna srednja oz. poklicna šola in
2 leti delovnih izkušenj

e) ŠOFER TOVORNJAKA
Pogoj: KV avtomehanik in
vozniško dovoljenje C-kategorije

f) 2 ČISTILK
Pogoj: NK delavka

g) SKLADIŠČNI DELAVCI
Pogoj: PK delavec in 6 mesecev delovnih izkušenj

K sodelovanju vabimo tudi KV PRODAJALCE za opravljanje del oz. nalog prodaje, narekovanja in pregledovanja in evidentiranja prihoda blaga.

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, razen za dela oz. naloge prodajalcev in skladiščnih delavcev, kjer sklepamo delovno razmerje tudi za določen čas.

Za vsa dela velja enomesečno oz. dvomesečno poskusno delo.

Vloge sprejema Sektor za samoupravno organiziranost in kadre »TKANINE« Celje, Ul. XIV. divizije št. 12, v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidati bodo pismeno obveščeni o izbiri v roku 30 dni po opravljeni izbiri.

Medobčinsko pionirsko letovišče Žalec
in
Slov. Konjice – Jagodje v Izoli

objavlja

JAVNO DRAŽBO

za prodajo premičnih počitniških hišic, drugih pripadajočih objektov in opreme v Počitniškem naselju Jagodje v Izoli.

JAVNA DRAŽBA BO 7. MARCA 1981 S PRIČETKOM OB 11. URI V POČITNIŠKEM NASELJU JAGODJE V IZOLI.

Podrobni dražbeni pogoji so objavljeni na oglasnih deskah Skupščine občine Žalec in Slov. Konjice

PODJETJE ZA VZDRŽEVANJE
IN GRADNJO DOM-BIRO
ŠMARJE PRI JELŠAH
TOZD KOVINARSTVO n. sol. o.

Razpisna komisija delavskega sveta
TOZD KOVINARSTVO Šmarje pri Jelšah

ponovno razpisuje
prosta dela in naloge

Vodje TOZD (DIREKTORJA)

Poleg v zakonu o združenem delu določenih pogojev za opravljanje razpisanih del, mora kandidat izpolnjevati še naslednje:
- končana visoka ali višja šola strojne smeri in 3 leta delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah
- organizacijska in vodstvena sposobnost
- predložiti mora idejni razvojni program TOZD
- moralno-politične vrline in družbeno-politična aktivnost, ustrezen odnos do samoupravljanja in odgovorno gospodarjenje z družbenimi sredstvi.

Dela in naloge razpisujemo za 4 leta.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili na naslov Podjetje za vzdrževanje in gradnjo DOM-BIRO Šmarje pri Jelšah z oznako »Za razpisno komisijo TOZD KOVINARSTVO« v 15 dneh po objavi.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po izbiri.

STROKOVNJAK SLOVENIJALESA SVETUJE

NI GRADNJE BREZ OBISKA V MEDLOGU

Naš obisk pri Slovenijalesu v Medlogu 18 se je izplačal, saj smo se znova lahko prepričali o tem, da je prodajalna dobro založena. Še zlasti to velja za stavbno pohištvo, sicer pa prodajo sedaj širijo tudi na gradbeni material, izolacijske materiale in sanitarno keramiko. S temi izdelki bodo v bodoče še bolj založeni.

Zaenkrat pa seveda prodajo največ stavbnega pohištva. Kupcem je na voljo tudi mnogo izolacijskih materialov od Tervola do Stiropora. Prodajalci vas opozarjajo na nakup okenskih polic, ki so iz naravnega kamna in umetnega marmorja.

Tistim, ki kupujete kopalnice ne bo odveč sporočilo, da lahko v Medlogu kupite tudi kopalnice Kolpa vseh barv. Nanje ne bo treba čakati dlje kot mesec dni. Opažne plošče pa so iz naravnega lesa in tudi furnirane.

Ne bo nova ugotovitev, da je dandanes nemogoča vsaka gradnja brez obiska Slovenijalesa v Medlogu. Prodajalci vam izdelkov ne bodo le prodajali – pripravljeni so na strokovne nasvete.

Že na tem posnetku se dovolj lepo vidi, kako velika je izbira vrat in oken.

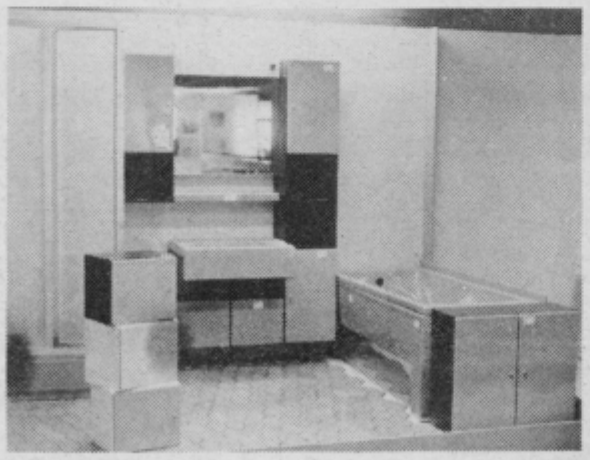

Kopalnice Kolpa so vseh barv. Nanje ni treba čakati več kot mesec dni.

Jogurt naš vsakdanji!

sm studio za marketing in propagando

ZGODILO SE JE...

PROMETNE NESREČE

NA 19 VOZILIH 207 MILIJONOV ŠKODE

Nesrečo na Sloveniki blizu Celja je povzročil neznani voznik tovornjaka, ki ni prilagodil hitrosti gosti megli. Trčil je v zadnji del osebnega avtomobila, ki ga je vozil IVAN KOVAČIČ, 62, iz Maribora. Le-tega je odbilo na levi vozni pas, kjer je vanj čelno zadel z osebnim avtomobilom JANEZ MARCHETTI, 63, iz Celja. Neznani tovornjak je odpeljal proti Celju. Poleg Kovačiča in Marchettija je bilo v nesreči udeležnih še 16 vozil, skupno škodo so ocenili na več kot dva milijona dinarjev. Lažje so se poškodovali trije vozniki, dve sopotnici pa imata težje poškodbe. Cesta je bila zaprta dve uri, promet pa preusmerjen po stari cesti preko Konjic in Šentjurja.

DVOJNA NESREČA

Po Kidričevi cesti v Celju je vozil s kombijem ALBIN ROŽANC, 27, iz Šentjurja. V križišču s cesto, ki pelje proti Javnim skladiščem, mu je izsiljeval prednost voznik tovornjaka s prikolico FRANC SMOLE, 31, iz Šmarja, tako da se je kombi zaletel v zadnji del prikolice, voznik pa se je težje poškodoval. Škode je za 83.000 dinarjev. Takrat je nasproti, iz smeri Teharij pripeljal z osebnim avtomobilom VIKTOR KOŽUH, 22, iz Šentjurja in ustavil, da bi pogledal, kaj se dogaja. Za njim pa je vozil z avtobusom AVGUST MOČNIK, 33, iz Laz, ki je prepozno opazil Kožuhovo vozilo in trčil vanj, tako da je na njem škode za 62.000 dinarjev.

NEPREVIDNO V KRIŽIŠČE

Po Pivovarniški cesti v Laškem je zapeljal v križišče s Trubarjevim nabrežjem kolesar FRANC TERBOVC, 44, iz Lahomnega in zavijal v levo, ne da bi se prepričal, če je pot prosta. Izsiljeval je prednost osebnemu avtomobilu, ki je pripeljal nasproti. Kolesar je ob trčenju padel in se lažje poškodoval.

TRČILA AVTOBUSA

V nepreglednem ovinku v Florjanu pri Šoštanju sta trčila avtobusa, ki sta ju vozila FRANJO DOBNIK, 29, iz Lokovice in ENGELBERG RAZGORŠEK, 40, iz Slovenj Gradca. Nesrečo je povzročil voznik Razboršek, ker je pripeljal prehitro in čeprav sta oba zavirala, nista uspela preprečiti trčenja. V vsakem avtobusu sta se lažje ranila po dva potnika, škode pa je 150.000 dinarjev.

TOVORNJAK V HIŠO

Iz smeri Laškega je pripeljal v Celje voznik tovornjaka BOŽIDAR ŽUNAC, 47, iz Samobora. Zavijal je v levo proti parku, zaradi neprimerne hitrosti na poledenelem cestišču, pa ga je zaneslo v vogal hiše Breg št. 6, tako da je na stavbi škode za 100.000 dinarjev, prav toliko pa tudi na tovornjaku.

NEIZKUŠEN TRAKTORIST

LADISLAV BREČKO, 51, iz Paneč je vozil po zasneženem klancu navzdol kmetijski traktor. Zaradi prehitre vožnje in neizkušenosti pa ga je zaneslo v levo, kjer je zdrsnil po pobočju in se po nekaj metrih začel prevračati. Traktor je pod seboj pokopal Brečka, ki je na kraju nesreče umrl.

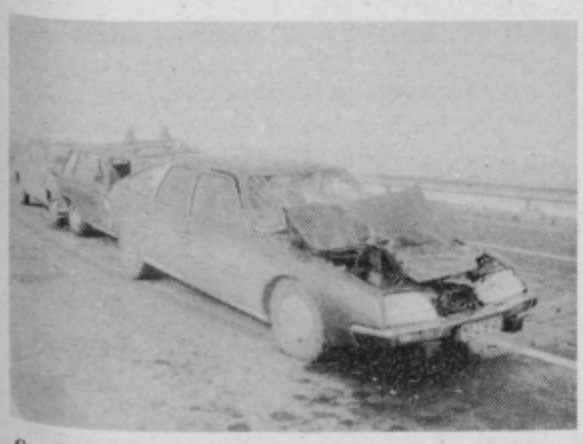

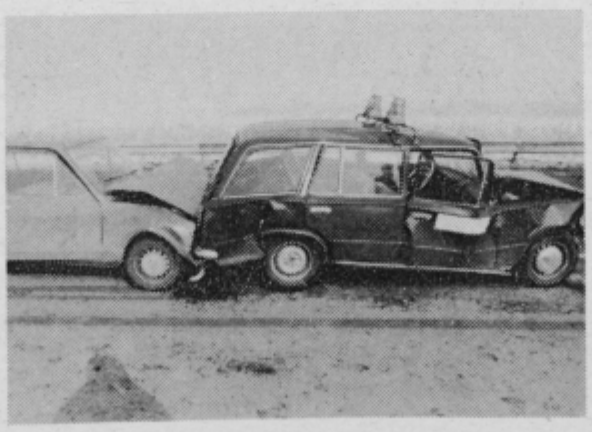

Samo na Citroenu je bilo za 500.000 dinarjev škode, sicer pa so slike same po sebi dovolj zgovorne *Foto: D. M.*

KRONIKA

Z NOŽEM GA JE UBIL

1. marca ob 23.15 je Miko Mikić, star 25 let začasno stanujoč v Velenju pred gostilno v Pesjem z nožem zabodel 38-letnega Huberta Camleka iz Velenja. Miko Mikić je pred gostilno s svojimi prijatelji prepeval, Hubert Camlek in sotovariši pa so Mikića mirili in rotili naj ne kričijo. Mikića je popadla jeza in z nožem je nekajkrat zabodel Camleka, ki je na kraju nesreče umrl. Mikić je osumljen tudi kaznivega dejanja lahke telesne poškodbe, ker je istočasno z nožem zabodel tudi Vuka Pilića, starega 21 let iz Velenja ter telesno poškodoval sedemnajstletnega M. N. iz Maribora. Pilić in M. N. pa sta osumljena kaznivega dejanja sodelovanja pri pretepu. Zanju in Mikića je preiskovalni sodnik odredil pripor J. V.

PORABIL VEČ BENCINA

Odkar veljajo nove cene bencina, se je poraba tega goriva v Sloveniji zmanjšala za dvajset odstotkov. O manjši porabi poročajo tudi iz drugih republik, s tem da se je tam poraba povečala v družbenem sektorju in to kar za devet odstotkov. Iz tega lahko sklepamo, da se marsikdo v zasebne namene prevaža s službenimi avtomobili. Ob teh podatkih pa je slika s celjskega območja drugačna. Na celjskem območju se poraba bencina ni zmanjšala – nasprotno, porastla je za pet odstotkov. Zanivimo, mar ne? Morda pa je več novih vozil? J. V.

V GORENJU SO SE ZASTRUPILI

Prejšnji teden se je v velenjskem Gorenju pri malici laže zastrupilo okrog 100 delavcev, ki so vsi iskali pomoč v zdravstvenem domu in ker je bila zastrupitev lažja, so naslednji dan prišli že vsi tudi na delo.

Ljubljanski zavod za zdravstveno varstvo je ugotovil da je bil vzrok za zastrupitev v konzerviranih sardinah znamke Beograd proizvajalca Adria Zadar. Pokvarjene so bile le sardine proizvedene 16. oktobra lani – ugotovili so namreč prisotnost histaminskih in histaminu podobnih snovi in zato tudi niso ustrezale določilom pravilnika o pogojih glede mikrobiološke neoporečnosti. Vse ostale konzerve istega proizvajalca z drugim datumom izdelave niso bile pokvarjene.

POZIV UNZ CELJE

Pred mesecem dni, 4. februarja dopoldne se je peljal iz Strmca proti Dobrni v osebnem avtomobilu moški, ki je v Pristavi izstopil. Uprava za notranje zadeve Celje prosi moškega, starega okrog 40 let, naj se oglasi na postaji milice ali na UNZ Celje, Ljubljanska 12, da bi dal informacijo, ki bi zelo koristila pri raziskavi nekega dogodka.

M

OGLASI

PRODAM

REJCI PERUTNINE!
Enodnevne piščance bele, težke, rjave ter grahaste nesnice lahko dobite po konkurenčni ceni. Ob torkih doma od 15. ure dalje. Ob sredah pa na tržnici. Piščancev je letos dovolj. Valilnica, Vinter, Lopata 55, tel. 27-777.

MOTOR avtomatic v dobrem stanju prodam. Ignac Pezdevšek, Male dole 2, Vojnik.

KUHINJSKO peč Küppersbusch skoraj novo prodam. Eržen, Bukovžlak 8, Teharje.

PLOHE (češnja) suhe prodam. Leopold Lešek, Košnica 38 a, Celje.

KRAVO mlado s teletom ali brez prodam. Škarlin, Zabukovica 160 pri libojski vlečnici.

OSEBNI avto Škoda BM 1000 neregistrirana toda obnovljena za registracijo ugodno prodam. Marjan Koštomaj, Zadobrova 57b, Škofja vas pri Celju.

ENOSTANOVANJSKO hišo v bližini Mozirja prodam ali zamenjam za enakovredno hišo v bližnji okolici Celja. Šifra: »LJUBIJA«.

PARKET klasičen 300 × 45 ugodno prodam. Jurhar, Mogojnice 58, Grlže tel. 707-223.

126 P skoraj nov prodam. Inf. dopoldan 23-547 popoldan 24-371.

KRZNENO zajčjo jakno št. 44 prodam za din 5500. Tel. 777-112.

DVA črno-bela TV Gorenje Elektronik, novejša tipa z novimi ekrani ugodno prodam. Jože Gorjan, Gotovlje 38 a, Žalec.

ZASTAVO 101, poškodovano, letnik 74 prodam. Inf. po tel. 737-239 po 15. uri. Gradišnik, Petrovče, Dobrša vas 70.

FIAT 126 P star 4 mesece prodam ali zamenjam za večji avto – karavan. Tel. 26-840 dopoldne.

ZAPOROŽEC 1975 dobro ohranjen ugodno prodam. R. Zapušek, Štore 108, te. 770-108. Ogled od 14. ure dalje.

BETONSKE stebre za vinograd ravne dolžine 3,70 m prodam. Ciril Naglič, Ilovca 16, Vojnik.

ZASTAVO 101, letnik 77 ugodno prodam, delno tudi na ček. Inf. na tel. 063 783-153 od 15,30 ure dalje.

AUSTIN-MINI 1000 MK II, letnik 68 zelo dobro ohranjen, registriran do avgusta 1981. Cena 4,5 M. Celje, Heroja Rojška 3, (Ostrožno) – po 15. uri ali tel. 21-038, ves dan.

STROJ za pomivanje posode in električni štedilnik prodam. Gorišek, Gregorčičeva 4, Žalec. tel. 28-920 int. 51.

RABLJEN hladilnik, jedilni kot, pomivalno mizo, električni štedilnik in divan ugodno prodam. Čvan, Polzela 107 b.

ZASTAVO 101 LUX, staro 2 leti, dobro ohranjeno, 24.000 km, prodam. Tel. 063 710-572 popoldan ali ponudbe pod 12,5 M.

VIO LAŠKO
TOZD OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO

razpisuje prosta dela in naloge

1 snažilke

na centralni šoli Laško

Pogoj: 2-mesečno poskusno delo.

Pismene prošnje pošljite v roku 15 dni od objave razpisa na naslov:
VIO LAŠKO TOZD OSNOVNA ŠOLA PRIMOŽA TRUBARJA LAŠKO – komisija za delovna razmerja.

GLOBOK otroški voziček, moder jeans, nemški, odlično ohranjen prodam. Tel. 063 25-528 od 15. ure dalje.

KOMBI Zastava 616 L – dizel, letnik 77 v nevoznem stanju prodam. Tel. 063 741-366 dopoldan.

MLADO plemensko kravo po izbiri ugodno prodam. Franc Samec, Ogorevc 12, Štore.

TAM 2000 Kiper prodam. Pušnik, Trdinova, Škofja vas.

PARCELO 1000 m² z lokacijsko dokumentacijo v Galiciji K. O. Železno prodam. Vika Kenda, Dobrova 71, Celje.

ČZ 350 prodam. Tel. 722-079.

MOTOR avtomatic 3, star 8 mes., ugodno prodam. Husnjak Franjo, Kidričeva 4, Žalec.

KRAVO prodam. Škrabe, Zaki 4, Gomilsko.

VINOGRAD s kletjo in pripadajočim inventarjem v Selah pri Virštanju ugodno prodam. Dostop z avtomobilom, bližina železniške in avtobusne postaje. Drago Prtenjak. Ul. b. Vošnjakov 5, dopoldan tel. 27-711.

PODKLETENO novo hišo brez fasade prodam za 100 M najraje zdomcu. Plačilo po dogovoru. Pismene ponudbe pošljite na oglasni oddelek NT Celje pod: »10 km IZ CELJA«.

NOVO stanovanje z vrtom oddaljeno iz Celja 10 km oddam za dobo 5 let, ali prodam dosmrtno upokojencu, pogoj plačilo vnaprej. Ponudbe pošljite na NT Celje pod: »MIR«.

TRAKTOR Ferguson 58 KM ugodno prodam. Tine Zdolšek, Okrog 16, Ponikva tel. 748-101.

MOTORNO žago Stihl teden dni staro prodam za 1,2 M. Ivan Zimšek, Štore 180.

CB postajo Grunding CBM 200 z atestom prodam. Šifra: »CBM 200«.

FOTOKAMERO Kodak – slika takoj prodam. Cerovšek, Ul. Talcev 14, Šentjur.

GORILEC za centralno – nov prodam. Cerovšek, Ul. Talcev 14, Šentjur.

JADRALNO desko Imgrad, odlično ohranjeno, staro 6 mesecev, poceni prodam. Ogled vsako popoldne od 14. do 16. ure. Bobinac, Petrovče 79 č, (nasproti avtobusne postaje Dreširja vas).

GRADBENO parcelo z lokacijsko dokumentacijo na Polzeli prodam. Albin Herman, Dolenja vas 63, Prebold.

JEDILNICA, stilizirana, črna, masivni hrast, izdelek »Naglas«, naprodaj dne 7. 3. 1981 od 10. ure dalje. Hočevar, Ljubljanska 8, 1. nadst. Celje.

POHIŠTVO, razprodaja zaradi smrti, dne 7. 3. 1981 od 10. ure dalje. Hočevar, Ljubljanska 8, 1. nadst. Celje.

TV Gorenje 900 2 »kredenci« prodam. Tel. 24-998, Ljubljanska 27, stan. 23.

ZAZIDLJIVO parcelo 2000 m² na Polzeli ugodno prodam. Breznikar, Ljubljanska 62, Celje.

STILNO bukovo spalnico, dnevno sobo s 6 stoli, raztegljivo mizo (oreh) ugodno prodam. Danica Confidenti, Ul. Črnogorskih brigad 13, Celje.

ZASTAVO 750 letnik 81, karambolirano prodam. Ogled popoldan. Okrogarjeva 7 pri Savkovič.

TERMOAKUMULACIJSKO peč 2 KW AEG prodam. Miro Lešnik, Šentrupert n. h. Gomilsko.

KOMBINIRAN štedilnik prodam. Mlakar, Breg 20, Celje.

3 PLEMENSKE prašiče 40–50 kg prodam. Kličite na tel. 792-002, Kmetec Cirkovce.

SL LADO 1500, letnik 76 ugodno prodam. Marjan Jug, Šentjur 18, Bife.

VINOGRAD z zidano kletjo (klet potrebna popravila) v neposredni bližini Sladke gore, lepa sončna lega, dovoz z vsakim vozilom prodam. Tel. 25-878.

»DOPOLDNE Z VAMI« JE VAŠA ODDAJA

FORD v dobrem stanju prodam za 2 M z rezervnimi deli na kredit. Celje Ronkova 1a.

SVINJO za zakol prodam. Golob, Slance, Teharje.

KUPIM

HIŠO, tudi starejšo ali gradbeno parcelo v Žalcu ali Celju kupim. Ponudbe s podatki pošljite na naslov: Pošta Žalec, poštno ležeče št. 5.

OTROŠKI avtosedež, ohranjen, hojco in nahrbtnik kupim. Ponudbe na tel. 063 25-528 od 15. ure dalje.

ŽELEZNI plug, obračalnik za živinsko vprego kupim. Pišite na naslov: Gradišnik Edi, Blatni vrh 28, Jurklošter.

ZASTAVO 750 kupim na kredit. Šifra: »VOZNICA«.

BETONSKO železo in zidake 20 cm širine kupim. Partizanska 38.

PIANINO, dobro ohranjen, kupim. Naslov v uredništvu.

STANOVANJA

TROSOBNO družbeno komfortno stanovanje v Celju, vrt, garaža, telefon, zamenjam za dvosobno s centralno kurjavo ali brez. Ponudba na Novi tednik pod: »DVOSOBNO«.

V NAJEM vzamem garsonjero ali manjše stanovanje v Celju. Šifra: »DO 4000«.

ODDAM sobo s souporabo kopalnice. Tel. 27-319 od 14. ure dalje.

VEČJE dvosobno komfortno stanovanje v centru brez centralne menjam za podobno ali manjše lahko s centralno. Ponudbe pod: »CENTER-OTOK«.

IŠČEM sobo v bližini bolnišnice. Ponudbe pod: »MAREC-TAKOJ«.

ČGP DELO
PODRUŽNICA CELJE
Gregorčičeva 6

išče

SKLADIŠČNE PROSTORE

v izmeri 70–100 m² v ožjem središču Celja.

Možen dostop z avtomobili. Ponudbe pošljite na zgornji naslov.

ODDAM opremljene ogrevane samske sobe 12 km iz Celja. Šifra: »TOPLI DOM«.

ENOSOBNO STANOVANJE, ali garsonjero opremljeno ali neopremljeno v Celju, Žalcu ali Velenju za dve leti iščeta intelektualca brez otrok. Šifra: »ENOLETNO PREDPLAČILO«

SOBO posebni vhod z dvema ležiščema – ogrevano na Ljubljanski oddam 1–2 moškima. Najugodnejšemu ponudniku. Šifra: »TAKOJ VSELJIVO«.

V CELJU oddam zakoncema brez otrok sobo in kuhinjo. Pogoj: »PREDPLAČILO«.

ZAPOSLITEV

IŠČEM kuharico za v tujino, nudim dobro plačo in stanovanje. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Gasthaus, Edvard Cenc, Leopoldsgasse 10, 1020 Wien, Austria.

BRIVSKO-frizersko pomočnico, samostojno sprejmem z 1. 4. 81. Salon Erika, Teržan, Oblakova 9, Celje. Tel. 063 24-203.

IŠČEM delo v usnjeni galanteriji. Ponudbe pod: »GALANTERIJSKA TEHNICA«.

ZDRAVNIK iz Graza išče samostojno gospodinjo. Podrobnosti ob razgovoru, naslov v upravi lista.

RAZNO

PROSTOR za bife v Celju ali v okolici vzamem v najem. Šifra: »DOBER PLAČNIK«.

INŠTRUIRAM nemščino za vse šole. Inf. vsako soboto in nedeljo, tel. 24-155.

V CELJU ali v bližnji okolici, grem varovat otroka na dom. Zaželjena soba. Tel. 24-651. Šifra: »ZANESLJIVA«.

V NAJEM vzamem kletni prostor primeren za gojenje šampionov. Ponudbe pod: »KLET«.

MONTAŽO centralnega ogrevanja vam izvršim kvalitetno po nizki ceni, ponudbe sprejmem pod: »TOPLOTA«.

IŠČEM varstvo za 7-mesečnega otroka od 1. aprila dalje. Po možnosti na Otoku. Ponudbe na tel. 21-429.

BIFE ali manjši gostinski lokal vzamem v najem. Šifra: »SLOVENIJA«.

V NAJEM vzamem lokal za mirno obrt. Ponudbe pod: »USNJENA GALANTERIJA«.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mamice

ANICE GOR

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovane vence ter cvetje. Hvala primariju dr. Jenšterlu, dr. Aužnarju in dr. Džorđeviću za njihov trud ter sestram in strežnemu osebju kirurgije. Župniku za pogrebni obred in izrečene besede ter pevcem in govornikom. Hvala tudi kolektivom Nivo Celje, Varnost Ljubljana, Elektro Podlog, Feralit Žalec in TDO Center Celje.

Žalujoči:

mož Laci, hčerki Lidija, Tanja in sinova Lado in Dušan, mama, sestra ter brata in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob zadnjem slovesu od našega dragega

STANETA BABNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi poslednji poti ter mu poklonili cvetje. Hvala govorniku, godbi, častni straži iz Rudnika Laško ter ZB »Pod gradom«, patru Robertu za opravljen obred in vsem za izražena sožalja. Posebno zahvalo pa smo dolžni svaku Francu Plauštajnerju za njegove večkratne obiske na domu. Torej vsem še enkrat prisrčna hvala.

Žalujoči:

vsi njegovi

PEKARNA LAŠKO p. o.
LAŠKO – Titova ulica 24

Komisija za delovna razmerja
OBJAVLJA
prosta dela in naloge za

- **KV PEKA**
- **PK PEKA**
- **NK DELAVCA**

Dela in naloge združujemo za nedoločen čas.

Poskusna doba za KV peka je 3 mesece za ostale 1 mesec.

NK delavci imajo prednost tisti, ki so pri vojakih naredili tečaj za peka.

- **PRODAJALKO**

kruha in peciva za določen čas – 4 mesece

Pogoj: KV prodajalka živilske smeri ali poklic sorodne smeri.

- **VOZNIKA**

C kategorije za določen čas – 3 mesece.

Kandidati naj pošljejo pismene prošnje s potrebnimi dokazili v roku 15 dni po objavi na gornji naslov.

O izidu bomo prijavljene kandidate obvestili v 30 dneh po izbiri.

Hmezad Notranja trgovina
Žalec

Komisija za delovna razmerja
objavlja naslednja dela in naloge

TOZD Veleprodaja

1. skladiščnega delavca

Pogoji:
končana osemletka in 1 leto delovnih izkušenj pri skladiščnem poslovanju.
Poskusno delo je dva meseca.

TOZD Maloprodaja

1. **prodajalca tehničnega blaga in orodja**
2. **prodajalca gradbenega materiala**
3. **delavca viličarista za skladiščna transportna dela**
4. **šoferja dostavnega vozila**
5. **pomočnika vodje oddelka gradbenega materiala**

Pogoji:
pod 1 in 2 – končana šola za prodajalce in dve leti delovnih izkušenj v stroki.
Poskusno delo je dva meseca
pod 3 – končana osemletka, izpit za viličarista in eno leto ustrezne prakse.
Poskusno delo je dva meseca
pod 4 – končana poklicna šola za mehanika in izpit B in C kategorije ter dve leti ustrezne prakse.
Poskusno delo je dva meseca
pod 5 – končana poslovodska šola oziroma šola za prodajalce ter dve oziroma štiri leta ustrezne prakse v stroki.
Poskusno delo je tri mesece.

Kandidati naj pošljejo prošnje in dokazila o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni po objavi kadrovski službi DO Hmezad Notranja trgovina Žalec, Celjska cesta 7.

SIGMA ŽALEC
Komisija za delovna razmerja TOZD VRANSKO

PONOVNO VABI
k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog

1. 2 KV kleparja

POGOJI: Pod 1 se zahteva ustrezna poklicna šola z dveletnimi delovnimi izkušnjami.

Komisija za delovna razmerja TOZD ZABUKOVICA

VABI
k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih delovnih opravil in nalog

1. 2 KV kleparja za DE Vrbje

POGOJI: Pod 1 se zahteva ustrezna poklicna šola z dveletnimi delovnimi izkušnjami

Osebni dohodki so v skladu s samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke Sigme Žalec.

Delovna organizacija ima ustrezne delovne prostore, zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do temeljnih organizacij.

Kandidati morajo imeti poleg splošnih pogojev navedenih v objavi, odslužen vojaški rok.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov:
SIGMA Žalec, Kadrovska služba, Pečnikova 1, Žalec.

TV SPORED

NEDELJA, 8. 3.

9.15 POROČILA (Lj)
9.20 OTROŠKA MATINEJA (Lj)
10.10 NA VRAT NA NOS, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
11.10 TV KAŽIPOT (Lj)
11.30 NARODNA GLASBA (Zgb)
12.00 KMETIJSKA ODDAJA (Bgd)
13.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)
13.35 POROČILA (do 13.40) (Lj)
15.10 ATLETIKA: Ulični tek ob Dnevu žena, prenos iz Velenja (Lj)
16.00 Poročila (Lj)
16.05 BIJELO POLJE, dokumentarna oddaja (TV Beograd (Lj)
MESTNA URA, dokumentarna oddaja TV Skopje (Lj)
16.50 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
17.00 MAYERLING, francosko-angleški film (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Milankov: SVETOZAR MARKOVIĆ, nadaljevanka TV Beograd (Lj)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 OČETJE SAMOHRANILCI, dokumentarna oddaja (Lj)
21.30 NA SVOJ NAČIN, glasbena oddaja (N. Sad)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 ŠPORTNI PREGLED (Zgb)

PONEDELJEK, 9. 3.

8.45 TV V ŠOLI: TV koledar, Kolesa, kolesa, Kultura govora in branja, Sodobna afriška književnost (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Materinščina, Risanka, Zemljepis, Zgodba, Risanka, Iz arhiva šolske TV, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (do 16.00) (Zgb)
15.45 SP V UMETNOSTNEM DRSANJU, posnetek zaključne revije v Hartfordu (Lj)
17.45 POROČILA (Lj)
17.50 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
18.00 NARAVA IN ČLOVEK: Divji sadeži – hrana in zdravilo (Lj)
18.35 Obzornik (Lj)
18.45 MLADINSKA ODDAJA (Sk)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Peakić: DRUŽINSKI ALBUM, drama TV Zagreb (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
21.45 V ZNAMENJU (Lj)

TOREK, 10. 3.

9.00 TV V ŠOLI: TV koledar, Živim v majhnem mestu, Nevarna vojska, Dnevnik 10 (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Prirodopis, Risanka, Književnost in jezik, Zgodba, Risanka, Glasbena vzgoja, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
16.05 ŠOLSKA TV: Slikar in njegovo vesoljstvo, Prostor v filmu (Lj)
17.10 POROČILA (Lj)
17.15 LOLEK IN BOLEK, poljska risana serija (Lj)
17.25 SLOVENSKI LJUDSKI PLESI: Koroška (Lj)
17.55 MALI SVET, otroška serija TV Zagreb (Lj)
18.25 OBZORNIK (Lj)
18.35 S TITOM IN VRHOVNIM ŠTABOM, oddaja iz cikla Čas, ki živi – pripravlja TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SKUPNO – Oddaja jugoslovanskih TV studiev, pripravlja TV Novi Sad
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 A. Prevost: ZGODBA O VITEZU DES GRIEUXU IN O MANOS LESCAUT, francoska nadaljevanka (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)
22.15 VIOLONČELIST ANDREE NAVARRA (Lj)

SREDA, 11. 3.

9.20 TV V ŠOLI: TV koledar, Ali ste vedeli, Od Subotice do Novega Sada (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Biologija, Risanka, Predšolska vzgoja, Zgodba, Risanka, Telesna vzgoja, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
17.40 POROČILA (Lj)
17.45 ZBIS – PELI SO JIH MATI MOJA: Mlada Breda (Lj)
18.00 VELIKE RAZSTAVE, kulturno dokumentarna serija (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 GALERIJA OPERNIH ZNAČAJEV: Mešetarji in ženitni posredniki (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: BELA VROČICA, ameriški film (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 VELESLALOM ZA EVROPSKI POKAL, reportaža z Jahorine (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
17.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
17.45 MAK OB PROGI, otroška nadaljevanka TV Skopje (Bgd I)
18.15 REPORTAŽA (Bgd I)
18.45 ANSAMBEL MOSKOVSKIH SOLISTOV »BELJAJEV« (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 EMINA VRNITEV, poljska TV drama (Zgb II)
21.10 ZAGREBŠKA PANORAMA (Zgb II)
21.30 IZVIRI (do 22.00) (Zgb II)

ČETRTEK, 12. 3.

9.00 TV V ŠOLI: TV koledar, Rojstni kraj, Zvezde, Moja sestra, brat (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Umetnost, Risanka, Združeni Narodi, Risanka, Predšolska vzgoja, Zadnje minute (do 12.00) (Bgd)
16.30 ŠOLSKA TV: Slikar in njegovo vesoljstvo, Prostor v filmu (Lj)
17.35 POROČILA (Lj)
17.40 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Lj)
18.10 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Istanbul, turški film (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.22 TV NOCOJ (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 GLASBENI ČETRTEK (Lj)
21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.35 625 (Lj)
22.15 V ZNAMENJU (Lj)
22.30 SLALOM ZA EVROPSKI POKAL, reportaža z Jahorine (Lj)

PETEK, 13. 3.

8.45 TV V ŠOLI: TV koledar, TV vrtec, Ruščina, Botanik Ivo Horvat (Zgb)
10.00 TV V ŠOLI: Angleščina, Risanka, Zgodovina, Zgodba, Risanka, Izobraževalna reportaža, Zadnje minute (do 12.05) (Bgd)
14.55 TV V ŠOLI – ponovitev (do 16.00) (Zgb)
17.15 POROČILA (Lj)
17.20 DRUŽINA SMOLA madžarska risana serije (Lj)
17.45 JUGO ROCK: Tomaž Domicelj (Lj)
18.20 OBZORNIK (Lj)
18.30 ALI JE ČLOVEK PO NARAVI AGRESIVEN (Lj)
19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 A. Christie: ZAKAJ NE EVNS, angleška nadaljevanka (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 MUPPET SHOW: Roy Rogers in Dale Evans (Lj)
21.20 V ZNAMENJU (Lj)
21.35 DELAVSKI RAZRED GRE V RAJ, italijanski film (Lj)

SOBOTA, 14. 3.

9.00 POROČILA (Lj)
9.05 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
9.15 LOLEK IN BOLEK, poljska risana serija (Lj)
9.25 ZBIS – PELI SO JIH MATI MOJA: Mlada Breda (Lj)
9.40 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Lj)
10.10 MALI SVET, otroška oddaja TV Zagreb (Lj)
10.40 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
11.10 VARSTVO PRI DELU: Varno v gradbeništvu (Lj)
11.25 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
11.55 Lanoux-Lorenzi: EMILE ZOLA, francoska nadaljevanka (Lj)
12.50 POROČILA (Lj)
12.55 NOGOMET RIJEKA : ZAGREB, prenos (do 14.50) (Zgb, Lj)
v odmoru...
15.45 POROČILA (Lj)
15.50 POTOVANJE Z BALONOM, francoski film (Lj)
17.15 KOŠARKA (Lj)
v odmoru...
18.55 NAŠ KRAJ (Lj)
19.10 ZLATA PTICA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SOBOTNA TV KRIŽANKA (Lj)
21.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.45 VELESLALOM ZA EVROPSKI POKAL, reportaža s Popoven Šapke (Lj)
22.05 SNEG POD NOGAMI, češki film (Lj)
23.20 TV KAŽIPOT (Lj)
23.45 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

15.30 NARODNA GLASBA (Bgd 2)
18.00 IZ SPOREDA TV ... (Bgd 2)
18.30 NA VRAT NA NOS, TV nadaljevanka (Bgd 2)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd (Zgb 2, Bgd 1)
20.00 ŽIVLJENJE NA ZEMLJI dokumentarna serija (Sa 2)
20.55 POROČILA (Zgb 2)
21.05 VIDIKI, dokumentarna oddaja (Sa 2)
21.35 ŠPORTNA SOBOTA (Sa 2)
21.55 VELESLALOM ZA EVROPSKI POKAL, REPORTAŽA S Popove Šapke (Sk 2)
22.15 HRVATSKA KLAVIRSKA GLASBA (do 23.15) (Zgb 2)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. DOŽIVETI STOTU – BIJELO DUGME
2. NEMAŠ VIŠE VREMENA ZA MENE – NOVI FOSILI
3. THE TIDE IS HIGH – BLONDIE
4. THE WINNER TAKES IT ALL – ABBA
5. FUNKYTOWN – LIPS INC

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Lestvico domačih melodij vam poklanja SLOVENIJALES – DOM POHIŠTVA Celje, Zidanškova 10.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. VESELE URICE – AVSENIK
2. SPOMIN NA MAJ – GRIŠKI KVINTET
3. MOJ ROŽMARIN – CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
4. PUSTNI KRAPI – ANSAMBEL TRIM
5. ME TEŽA TARE – VESELI HMELJARJI

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Sabina Kolenc, Trnovlje 15, Celje
Podmiljšak Matjaž, Levec 54, Petrovče

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Poiščite v... LABODU

V prodajalni LABOD vam priporočajo nakup peči za centralno kurjavo. Peči na trda kuriva dobite na kredit brez pologa, sicer pa so dobro založeni tudi s cisternami, radiatorji in keramičnimi ploščicami.

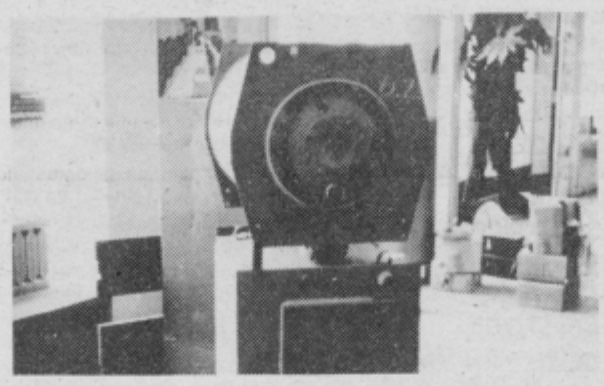

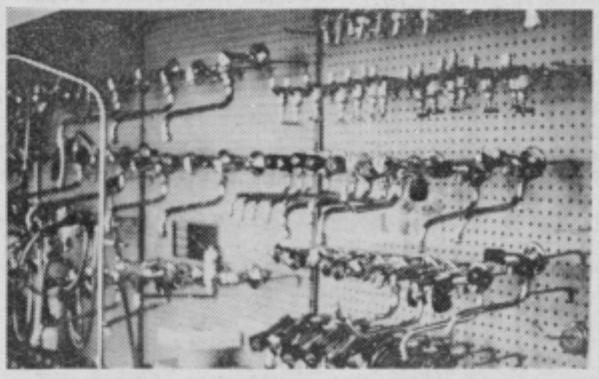

kovinotehna tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 5. 3. DO 11. 3. 1981

ČETRTEK, 5. 3.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami – gost oddaje: Rudi Peperko, družbeni pravobranilec samoupravljanja, (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **15.45** Zabavni globus, **16.00** Kronika, **16.15** Čestitke in pozdravi, **16.30** V živo – modernizacija bolnišnice v Celju, **18.00** Zaključek sporeda.

PETEK, 6. 3.: 8.00 Poročila, **8.05** Petkov mozaik (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbo vam izbira, **17.45** Turistična oddaja, **18.00** Zaključek sporeda.

SOBOTA, 7. 3.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami, **9.00** Poročila, **9.05** Jugoton express, **9.30** Filmski sprehodi, **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica zabavnih melodij, **17.30** Kulturni feljton, **17.45**Zabavni globus, **18.00** Zaključek sporeda.

NEDELJA, 8. 3.: 10.00 Poročila, **10.00** Obvestila, **10.30** Predstavljamo vam, **10.45** Kekčevi prijatelji, **11.00** Vedri zvoki, **11.15** Zabavni globus, **11.30** Kmetijska oddaja, **12.00** Čestitke in pozdravi, **13.00** Poročila, **13.05** Od melodije do melodije, **13.30** Literarna oddaja, **13.45** Iz domačih logov, **14.00** Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 9. 3: 8.00 Poročila, **8.05** Športno dopoldne, (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Reportaža, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Lestvica narodno zabavnih melodij, **17.30** Športni pregled, **17.45** Glasbene novosti, **18.00** Zaključek sporeda.

TOREK, 10. 3.: 8.00 Poročila, **8.05** Strokovnjak svetuje (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Iz delovnih organizacij, **16.45** Zabavni globus, **17.45** Odmevi, **18.00** Zaključek sporeda.

SREDA, 11. 3.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldne z vami (vmes ob **9.00** Poročila), **10.00** Zaključek sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Za delavce iz drugih republik, **16.45**Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbene vzporednice, **17.30** Aktualno, **17.45** Iz zakladnice zborovske glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

Četrtek, 5. marca ob 16.30 V ŽIVO: MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE

Na celjskem območju združujemo za modernizacijo bolnišnice v Celju veliko sredstev. Številnim naložbam smo se zaradi potrebne posodobitve bolnišnice in njenih oddelkov morali celo odpovedati. Modernizacija bolnišnice je namreč neodložljiva. In kako poteka? Kako daleč smo že, kaj vse bo potrebno še storiti, kakšne bodo pridobitve sodobnejše bolnišnice? Vse to so vprašanja, na katera bodo v današnji oddaji odgovarjali gostje, ki jih je v studio povabila avtorica oddaje Milena Brečko-Poklič.

Sobota, 7. marca, ob 8.05 DOPOLDAN Z VAMI

V prvem delu današnje oddaje vam bo Damjana Stamejčič predstavila Štefko Slivnik, glavno medicinsko sestro v Zdravilišču Rog. Slatina. Govorila bo o svojem 30-letnem delu in težavah ter uspehih pri njem. Po poročilih ob 9.00 uri vam bomo v Jugotonovem ekspresu ponovno predstavili enega od znanih izvajalcev zabavne glasbe, ob 9.30 pa bodo na vrsti še filmski sprehodi.

Nedelja, 8. marca ob 10.45 KEKČEVI PRIJATELJI

Osmi marec je Dan žena, tudi dan mamic. In kaj je bolj prisrčnega kot odkrita, otroško naivna in ljubezni polna beseda naših najmlajših o njihovih mamicah. Mislim cicibanov o mamicah smo posvetili današnjo oddajo Kekčevi prijatelji.

Petek, 6. marca ob 17.15 GLASBO VAM IZBIRA

Oddaja Glasbo vam izbira... je v letu dni postala med najbolj priljubljenimi glasbenimi oddajami Radia Celje. Okoli 30 poslušalcev čaka, kdaj bomo v spored uvrstili njihov izbor. Danes pa boste poslušali glasbo, ki jo je izbrala Marija Tanjšek iz Celja. Poslušali boste Terezo Kesovijo, Mira Ungarja, Majdo Sepe, Ota Pestnerja, ansamble Pepel in kri, Srebrna krila, Marjano Deržaj, Rafka Irgoliča, Ireno Kohont in Džimija Staniča.

IRSKA – »SMARAGDNI OTOK«

NAZAJ PROTI VZHODNI OBALI

13

PIŠE: JELKA ŽOLNIR

Največji ohranjeni kompleks srednjeveške utrdbe z gradom in opatijsko cerkvijo se imenuje Rock of Cashel po istoimenskem mestecu, ki leži pod tem mogočnim sklopom zgradb na skalnatem hribu. Utrdba je bila zgrajena v 12. stoletju in predstavlja danes veličasten spomenik oziroma svojevrsten muzej, ki ga množično obiskujejo turisti iz vseh koncev Irske in seveda tudi tujci. V lepem vremenu nudi istočasno čudovit razgled na zelo rodovitno ravnino tamkajšnje grofije Tipperary.

V osrednjem južnem delu otoka so najrodovitnejši predeli, ki tvorijo žitnico Irske. Eno od središč te bogate pokrajine je mestece Tipperary, ki je obenem upravni center zgoraj omenjene istoimenske grofije. Že prej sem poznala ta kraj po znani pesmi »Dolga je pot do Tipperaryja« (oziroma v originalu »It's a long way to Tipperary«), ki opeva hrepenenje mladega fanta v Londonu po svojem dekletu iz navedenega mesteca. Drugače je kraj pač samo podoben mnogim drugim podeželskim kmetijskim središčem.

Eno največjih jezer na Irskem je Lough Derg (»lough« izgovorjava: lok) je irski izraz za jezero, kar odgovarja angleškemu nazivu »lake«. Ob njem v zadnjih letih raste število letovišč s pristanišči za večje ali manjše jahte in čolne. Še vedno pa je več lastnikov takšnih plovil tujcev, ali vsaj ne neposrednih domačinov, ki naseljujejo bližnjo in daljno okolico jezera. Le-ti se namreč nekako bojijo vode in se raje omejujejo le na pogovor, kako lepo se je pravzaprav voziti s čolnom ali ribariti, medtem ko sami nikoli niso stopili v čoln. Še vedno krožijo žive legende o nenavadnih izginotjih ljudi, povezanih z jezerom.

V enem takšnih majhnih letovišč smo po večerji zavili v vaško gostišče, ki je bilo ob 21. uri popolnoma natlaceno z ljudmi. Komaj smo si izborili stojišča ob steni in si priskrbeli pijačo v osrednjem zadimljenem prostoru. Vsi gosti so navdušeno podpirali s pesmijo fanta, ki je izmenično igral na kitaro in klavir. Vmes so popili ogromne količine piva. Zaradi trušča oziroma prepevanja je bil vsak pogovor praktično nemogoč, zato smo kmalu tudi mi pritegnili melodičnim napevom, ki smo se jih ob večkratnem poslušanju na našem potovanju že skoraj naučili.

Pristopil je lastnik penziona, v katerem smo najeli sobi za tisto noč in zapletli smo se v pogovor ter primerjali življenje na Irskem in v Jugoslaviji, a pri tem smo malodane kričali zaradi hrupa okoli nas. Debati so se pridružili še bližnji gosti, ki so stali okoli nas. Med njimi je bila tudi že dokaj pijana ženska nedoločene starosti, ki je trdila, da je vrsto let preživela v Turčiji in da dobro pozna našo državo. Skoraj nemogoče je bilo ugotoviti, kdo je plačeval za pijačo, vendar smo imeli vedno pripravljeno novo rundo, brž ko smo izpraznili kozarce. Glasbe, smeha in vedrega razpoloženja ni zmanjkalo do zgodnjih jutranjih ur.

Ob vrnitvi v naš penzion nam je lastnik ponudil še »nočno kupico«, medtem ko je njegova žena skuhala čaj za vse. Oba domačina sta bila po zunanjem izgledu visoka, suha in rdečelasa, kar je pogojilo tudi pege na obrazih. Vendar niso vsi prebivalci Irske opisanega videza, ki ga pri nas smatramo za tipično irskega; večina ljudi, ki smo jih srečevali, je bila majhne rasti, z lasmi vseh mogočih barv in tudi kakšnega debeluha smo opazili, čeprav redkeje. Suhost je menda posledica nižjega življenjskega standarda. Znano je, da Irci nekdaj praktično niso uporabljali sladkorja; še sedaj se najde gospodinjstvo, ki ima sladkor le za goste.

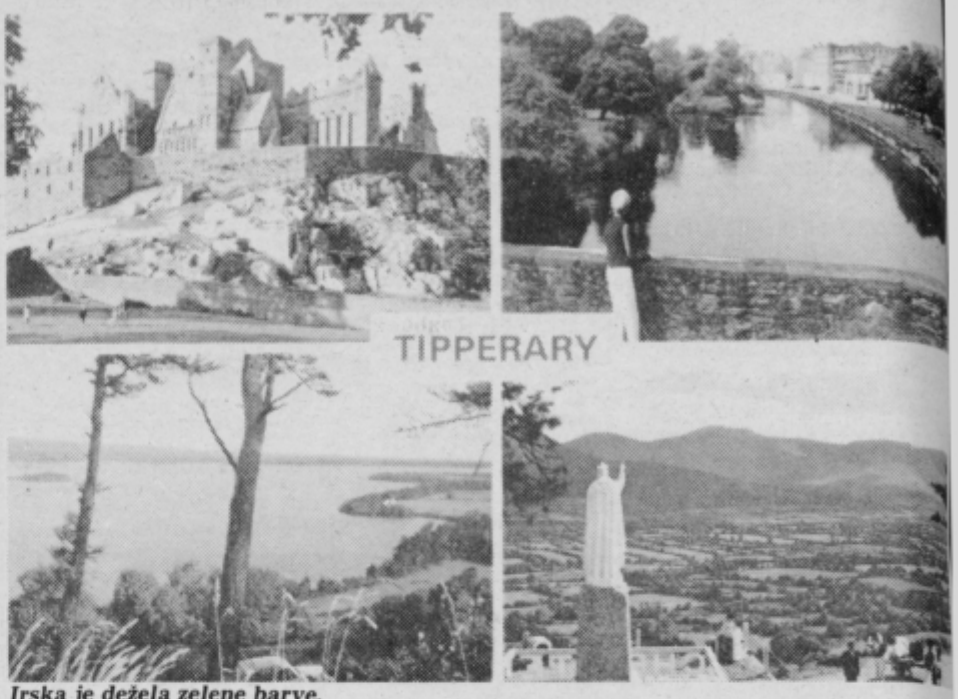

Irska je dežela zelene barve.

POKAL VRTNICE DRUGIČ MARJANU ROSINI

Vsakoletni obračun gostov bistroja Vrtnica v veleslalomu je tudi letos potekal v znamenju medsebojnih dvobojev, ki so značilni za to tekmovanje. Čeprav so letos lahko nastopili samo gostje tega gostinskega lokala, se je na Celjski koči zbralo 82 smučark in smučarjev, ki so se med seboj pomerili v petih kategorijah.

Najboljši čas na tekmovanju je dosegel **Marjan Rosina,** ki je tako že drugič osvojil prehodni pokal. Med ženskami je najboljši čas dosegla **Andreja Jovan** in tudi že drugič osvojila prehodni pokal. Tudi **Polona Jovan** je že drugič zmagala v ženski rekreativni skupini, medtem ko je med moškimi v tej kategoriji slavil **Daniel Voh,** med veterani pa je zmagal **Peter Četina.**

Na fotografiji so zmagovalci petega pokala »VRTNICA«: Peter Četina, Andreja Jovan, Daniel Voh, Polona Jovan in Marjan Rosina. (Foto: R. FONDA)

Gradovi in graščine na celjskem območju

5 **Piše: dr. IVAN STOPAR**

Tej fazi zaporedne gradnje grajskega kompleksa smo prišteli še pozidavo opornih škarp v notranjem grajskem jarku, stolpa, ki je varoval dostop na mostovž prek jarka in stražarnico ob spoju novega obzidja z južnim delom grajskega jedra.

Pozneje so predgradje na južni strani obdali z drugim obročem obzidja. Takrat so uredili tudi južni vhod v grad, starega na severni strani ob Friderikovem stolpu pa so verjetno že takrat opustili. Občutljive točke so bile zavarovane s stolpiči, razvrščenimi v novem medzidju.

Še za časa celjskih grofov so južno od prvotnega kastela pozidali Andrejev stolp s kapelo v vrhnjem nadstropju, ki je zdaj povsem prezidan, ni pa še mogoče zatrdno reči, kdaj so pozidali stolp v medzidju zahodno od notranjega grajskega jarka ob severnem obrambnem zidu. Drži le, da so ga ob času renesanse predelali, na kar kaže uporaba opeke pri nekaterih sestavinah.

Ko so celjski grofje izumrli, grajski razvoj še ni bil končan. Zdi se, da so ga v času bojev za njihovo dediščino temeljito prezidavali in prilagajali potrebam nove vojne tehnike. Tako so južno od grajskega jedra podrli vrhnji del starega obzidja, ob njem pa pozidali novi obrambni zid, utrjen z zunanjimi lesenimi obrambnimi hodniki in dvema močnima, nezastrešenima bastijama.

Po zatišju, ki je sledilo bojem, v naslednjih desetletjih na gradu ni mogoče ugotoviti večje stavbne dejavnosti. Šele v letih 1565–1579 govore viri o pomembnejših posegih, ki so gradu dali podobo renesančne utrdbe in ga potrebam primerno preoblikovali. Južni grajski vhod, ki je bil dotlej zavarovan le z lesenim braniščem, so zdaj prezidali v pravi vhodni stolp z obokano vežo in ga utrdili z barbakanom. V grajskem jedru so uredili dve novi izbi, na notranjem dvorišču so pozidali obokane arkadne hodnike na slopih in kamnitne stopnice. Obenem so odstranili obstoječe zunanje obrambne hodnike na obzidju in ga nadzidali, nadzidali in zastrešili pa so tudi bastiji v obzidju južno od grajskega jedra. Zdi se, da so hkrati na novo pozidali ali modernizirali jugovzhodni zunanji del obzidja med peterokotno bastijo in novejšim južnim vhodom. Modernizirani del obzidja so opremili z renesančnimi strelnimi nišami.

V svoji današnji, čeprav razvaljeni podobi, je celjski grad klasičen primerek gotskega gradu razpotegnjenega tipa s starejšim jedrom, ki je nastal s pridodajanjem novih sestavin k starejši zasnovi.

CELJE (Cilli), mestni grad

V jugozahodnem delu srednjeveškega mestnega jedra ob izteku Ložnice v Savinjo. Občina Celje.

Prvič se omenja 1323 v listini, s katero sta Ulrik Pfannberški in vdova Elizabeta zastavila koroškemu deželnemu glavarju Konradu Aufensteinskemu, njegovi soprogi Diemuti in njunima dedičema pol gospoščine Celje in pol trga s stolpom v njem... S stolpom je mišljen poznejši mestni grad, ki so ga Celjani prezidali in povečali. Postal je njihova residenca, v kateri so večidel prebivali. Med boji za celjsko dediščino 1457 ga je dal Jan Vitovec opleniti. Po zatonu Celjanov je bil tu sedež celjskega vicedomskega urada.

Spremljevalec caorlijskega škofa, odposlanca oglejskega patriarha Paolo Santonino, je ob obisku v Celju dne 3. jun. 1487 zapisal v svoj dnevnik: **Nekoliko nad vicedomovo residenco obstoji v tem mestu prelepa palača, pozidana trdo v višino, opremljena s stolpi in bastijami, s treh strani obdana od globokega in širokega jarka. Na četrti strani sta reka in celjsko mestno obzidje. Tu so prebivali visoki gospodje grofje, kadar so se mudili zdolaj v mestu, tega dne pa se je tu privadil bivanju vitez, ki ureja za cesarja neke opravke.**

Grad je bil torej dobro utrjen in obdan z obzidjem. Počasi so ga zanemarili, tako da se je v drugi polovici 16. stol. pokazala potreba po temeljitih obnovitvenih delih, o čemer govore ohranjeni dokumenti. 12. aprila 1566 sta si mestni sodnik Paumgartner in mojster Franciskho de Lugano, stavbenik iz Ljubljane, ogledala njegovo stanje. Več kot pol ostrešja na obzidju je bilo povsem strohnelo in razpadlo, vzdižni most pa je bil trhel, da ni bilo mogoče čezenj ne z vozom ne peš. Podi v sobah so bili tako slabi, da je bilo po njih nevarno hoditi. Iz velike dvorane v vrhnjem nadstropju se je videlo naravnost na podstrešje. Popravila, ki jih je vodil Franciskho de Lugano, so bila precej korenita, saj so znašali stroški 2495 fl. Z opečnimi tlakovci so tlakovali obe dvorani, v cesarski sobi so napravili nova okna, drugod so zamenjali okenske okvire. Uredili so leseno stopnišče iz dvorane v obednico. Iz 1579 imamo poročilo, da sta grad po hudih nalivih ponovno ogrozili narasli Savinja in Ložnica.

V letih 1748–1750 so grad po nalogu Marije Terezije prezidali v vojašnico. Že 1757 so v njem nastanili vojne ujetnike – prizonirje iz avstrijsko pruske vojske. Prostora je bilo za 460 postelj. Po uničujočem požaru, ki je zajel Celje 1798, so se v okviru obnovitvenih in preureditvenih prizadevanj lotili tudi gradu. 1803 so podrli obdajajoče obzidje, obenem pa so zasuli obrambne jarke. Ob teh prezidavah je izginila loretanska kapela v vrhnjem nadstropju stavbe, kjer je dotlej počival poslednji celjski grof Ulrik. Danes je v stavbi vojašnica Slavka Šlandra.

Današnji grad ima povsem utilitaren značaj. Njegova zasnova ima v tlorisu podobo črke L, v stavbi s kvadratnim tlorisom pa, ki se na severu prislanja k zahodnemu traktu objekta, se morda skriva ostanek prvotnega stolpa. Pritličje je na dvoriščni strani arkadno, počivajoče na slopih, v nadstropjih pa so stene kompaktne. Prezidava sredi 18. stol. ni spremenila samo zunanje podobe stavbe, ampak je segla v jedro zasnove. Tako so nekateri prostori v prvem nadstropju opremljeni z opečnimi oboki, ki so nastali šele v baroku. Od nekdanjega obzidja z obrambnimi jarki, ki so ločevali grad od posebej utrjenega mesta in okolice, ni ničesar ohranjenega. Specifična funkcija stavbe žal onemogoča, da bi jo nadrobneje preučili.

OBJAVO JE OMOGOČIL STC – JAVNA SKLADIŠČA CELJE

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni urednik Novega tednika in Radia Celje Avgust Ribič. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa: 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.